

A romantic close-up of a man and a woman about to kiss. The man has a beard and is wearing a white shirt. The woman has blonde hair and is wearing a brown sweater. They are both smiling and looking at each other. The background is softly blurred.

Ivo Dima
IUBIRI DE NEUITAT

18+

Volumul 1

JOCUL IUBIRII

IVO DIMA

IUBIRI DE NEUITAT

Volumul 1

JOCUL IUBIRII

Timișoara, 2019

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

DIMA, IVO

Iubiri de neuitat / Ivo Dima. - Timișoara : Stylished, 2019

5 vol.

ISBN 978-606-9017-42-5

Vol. 1. : Jocul iubirii. - 2019. - ISBN 978-606-9017-43-2

821.135.1

Editura STYLISHED

Timișoara, Județul Timiș

Calea Martirilor 1989, nr. 51/27

Tel.: (+40)727.07.49.48

www.stylishedbooks.ro

Capitolul 1

Olivia Cornelia Ashford

Zâmbeam cu gura până la urechi în timp ce urcam treptele podiumului. Mă rugam să nu mă împiedic și să mă fac de râs de față cu toată lumea, sau să îmi cadă toca de pe cap și să par o idioată în fața sălii pline cu părinți, absolvenți și profesori. Ajunsă în fața directorului, acesta mi-a înmânat diploma și mi-a zâmbit. La rândul meu, i-am oferit unul dintre cele mai largi zâmbete ale mele apoi m-am alăturat colegilor mei.

Tammy m-a strâns în brațe și m-a felicitat. Mă uitam prin sală după tata, dar nu l-am zărit. Am trăit cu speranța că o să ajungă, însă m-am înșelat. Mama îmi făcea din mână emoționată și apăsa într-una pe butonul aparatului de fotografiat. Sper doar să nu facă un colaj imens și super jenant cu mine pe care să îl agațe pe peretele galeriei ei.

Uitându-mă la diploma din mâna mea, zâmbetul a început să mi se mai șteargă de pe buze. Îmi doaream mult ca tata să fie aici și să mă vadă terminând liceul. Dar se pare că vreau prea mult de la cel mai bogat om din Chicago. Mereu afacerile au fost pe primul loc și nu înțeleg cum a reușit mama să suporte toate chestiile astea.

— S-a terminat coșmarul, iar acum pot să spun că am scăpat de rahatul ăsta de liceu și nimeni nu îmi mai poate face nimic.

Corey a început să râdă, fără să îi pese de privirile șocate din jurul lui și s-a agățat de umerii mei și ai lui Tammy, sprijinindu-se de amândouă. Ne-am molipsit de veselia lui și pentru câteva minute bune am savurat acest eveniment unic în viețile noastre. I-am privit pe prietenii mei cei mai buni și nu am putut să îmi rețin sentimentul de nostalgie.

Am avut parte de mulți prieteni falși în viața mea și cei mai mulți s-au apropiat de mine datorită tatălui meu. Nu voi uita niciodată ziua în care am sosit la noul meu liceu, fiind complet terifiată, și am făcut cunoștință cu ei.

— *Aia e Olivia Ashford?*

— *Da. Se pare că prințesa a aterizat pe sol. Oare unde o fi covorul roșu?*

M-am oprit și am tras aer în piept. Urăsc faptul că mi-am schimbat școala. La cea veche, cel puțin mă lăseau toți în pace și puteam să îmi văd de cărțile și proiectele mele. Acum se pare că o să am parte de cu totul altceva, cel mai probabil de înfumurați cu ego mare și cu o răutate imensă.

M-am întors și l-am privit pe blondul care mă numise prințesă. Ochii lui căprui mă privesc plictisiți, în timp ce roșcata de lângă el are un zâmbet larg pe buze și o privire superioară. Amândoi par mai mult decât pregătiți să își înfigă colții în mine, dar nu o să le ofer această satisfacție. Nici acum și nici altă dată.

— *Dacă ai ceva să îmi spui, mai bine nu te-ai ascunde după prietena ta, care pare să aibă testicule mai zdravene decât tine.*

Diferite murmure s-au auzit în jurul meu, iar blondul s-a apropiat de mine. În viața asta am învățat că nu trebuie să mă intimideze nimeni și nimic. Mai ales cei care nu mă cunosc și au impresia că sunt fetița răsfățată a lui tati.

— Ce ar fi să îți iei poșeta de firmă și pantofii de la Manolo Blahnik și să pleci? Castelul e la câteva străzi depărtare, iar noi nu avem nevoie de prințese pe aici.

— Nu îți face griji, scumpete. De obicei sunt egoistă, dar sunt dispusă să împart coroana cu tine.

În jurul meu s-au auzit râsete, iar individul a început să dea din cap, parcă dorind să încurajeze strigătele, apoi schiță un zâmbet. Și-a întors capul puțin pentru a o privi pe roșcată, care a ridicat din umeri și a zâmbit.

— Nu crezi că ai un pic prea mult tupeu?

Mi-am strâns cărțile la piept și i-am arătat o privire cu adevărat ironică și plictisită, nu ca imitația pe care încerca el să o afișeze.

— Nu, dragule. Am mult mai mult tupeu, dar încă nu faci parte din clubul VIP ca să îl poți vedea la capacitatea maximă.

Prietena lui roșcată și-a dat capul pe spate și a izbucnit într-un râs colorat, iar ceilalți spectatori au scos diferite sunete. Acum ar urma momentul în care tipul se enervează și începe să mă amenințe și să îmi spună că o să îmi facă viața un calvar; chestiile tipice de hărțuire.

Dar când și-a întins mâna spre mine și și-a acceptat înfrângerea, mi-am dat seama că poate l-am judecat prea aspru.

— Corey Adams. Cea din spatele meu e Tammy, adăugă arătând-o pe roșcată cu degetul. Bun venit în club, prințesă!

Mi-am îmbrățișat prietenii și am respirat ușurată, lăsând emoțiile și energiile negative să dispară cât mai repede din jurul meu. În sfârșit pot spune că o etapă importantă din viața mea s-a terminat și pot să mai adaug o cărămidă la temelie. Iar acum, înainte să înceapă uraganul acasă, trebuie să plec în vacanța mult dorită pe care o merit pe deplin. Sper doar să nu am parte și de alte surprize. Pot conta mereu pe tata să îmi facă surprize, și majoritatea nu sunt deloc plăcute.

— Și... ce o să facă prințesele mele vara asta? a întrebat Corey, știind foarte bine unde o să mă aflu eu vara asta.

— Îmi voi petrece toată vara în Europa. O să mă-nânc croissant pe Champs Elysees, o să mă bat cu roșii în Spania, o să fac cunoștință cu bătrânul Big Ben și o să beau ceai în Istanbul.

Tammy e foarte emoționată de excursia ei și ne-a bătut la cap cu asta în fiecare zi de o lună încoace, de când a primit scrisoarea de acceptare de la Colombia și de când și-a primit biletele de avion pentru destinațiile ei de vis.

— Știi că Turcia nu e în Europa, nu?

Roșcata i-a aplicat un pumn în umăr lui Corey și am început să chicotesc, urmărind un nou episod din noua variantă cu Tom și Jerry.

— E pe două continente, cretinule. Cum ai trecut la geografie?

— Cu șarmul meu. Aparent miss Helena crede că sunt de-a dreptul irezistibil.

Tammy și-a dat ochii peste cap și a pufnit energică, iar eu m-am strâmbat încercând să nu mă gândesc în ce ipostază a auzit Corey replica asta.

— Aparent miss târfulița cancelariei e destul de disperată dacă te-a lăsat în chiloții ei.

Cei doi au început să își arunce priviri urâte în timp ce eu mai aveam puțin și mă sufocam de râs. Mereu s-au ciondănit în felul ăsta și cred că o să își ducă dorul unul altuia, chiar dacă îmi e cam imposibil să îi văd despărțiți. Mereu am crezut că e ceva mai mult decât prietenie între ei, dar ei încă nu vor să recunoască asta.

— Felicitări, dragilor!

Când m-am întors, brațele mamei m-au tras la pieptul ei și i-am simțit apăsarea buzelor pe fruntea mea. Am sărutat-o pe obraz, apoi am lăsat-o să îi îmbrățișeze și pe prietenii mei reușind să calmeze spiritele și să le readucă zâmbetele pe buze.

Privindu-mi mama, îmi pot da seama că e o eroină desăvârșită, și nu spun asta doar pentru că e femeia care mi-a dat naștere. Mereu am admirat-o și m-am întrebat cum a reușit să supraviețuiască alături de haosul din casa noastră. Deși e dedicată muncii ei și galeriei, niciodată nu a ratat vreun eveniment important din viața mea sau a fratelui meu. Cred că și-a dat seama că, dacă tata le ratează pe toate, ea poate să le compenseze. Dar uneori chiar mi-aș dori să fie și el lângă mine și să fie fericit pentru mine. Poate data viitoare. Dacă nu e smuls într-o nouă ședință și îmi trimite un mesaj cu zece minute înainte să se scuze.

— Asta e de la tatăl tău.

Mama mi-a întins cutia cu emblema de la Tiffany&Co. cu bilețelul atașat de ea și aștepta răbdătoare. Am încercat să nu izbucnesc într-un râs ironic și am dezaprobat din cap când am deschis capacul și mi-am lăsat privirea să cadă pe o brățară din aur alb încrustată cu diamante.

E absolut superbă, chiar dacă mai am vreo două la fel în trusa de accesorii. Se pare că pe tata începe să îl lase memoria sau secretara lui nu mai ține cont de cadourile de recompensare pe care mi le cum-pără. Nici măcar nu am încercat să o ating sau să mă mai minunez de strălucirea ei.

Cu un oftat, am lăsat cutia lângă mine și am citit cu atenție rândurile pe care secretara tatei le-a scris cu o caligrafie impecabilă.

Felicitări, piticot! Îmi pare rău că nu am putut să fiu acolo, cu tine. Te iubesc și o să mă revanșez curând.

R.A

Am început să râd, am aruncat biletul pe brățară și apoi am închis capacul.

— Nici măcar nu s-a chinuit să se semneze singur. Miriam i-a pus inițialele ultra cunoscute.

De la agonie la furie. Cam ăsta e caruselul în care mă ține tatăl meu de fiecare dată când contez pe el sau pe prezența lui și primesc doar croșee. În mod normal, aș începe să plâng. Dacă aș mai avea zece ani, aș începe să plâng și să dau din picioare și să fac o adevărată criză de istericale. Dar acum sunt suficient de matură ca să îl trimit pe Roy Ashford la naiba cu cadourile lui scumpe cu tot.

Mama și-a pus palma caldă peste mâinile mele și m-a privit cu compătimirea pe care știe perfect că o urăsc.

— Știi că voiai să fie aici, iubito! Dar știm amândouă că...

— Că afacerile sunt mai importante. Da, mamă, știu.

Oftatul ei aproape s-a contopit cu al meu și am încercat să nu o strâng pe mama de mână și să îi rup oasele. Pentru că în momentul acesta, chiar vreau să rup ceva. Și, de preferat, ceva din corpul ticălosului de tată.

— Liv, știu că te-a dezamăgit. Din nou. Merită ars pe rug și încătușat și depozitat de bijuteriile lui magnifice, dar te rog să nu îl lași să îți strice ziua.

Prea târziu pentru asta. Dacă nu aș fi văzut bilețul ăla nenorocit, pe care nici măcar nu l-a citit sau scris, poate l-aș fi ignorat așa cum fac de vreo doi ani încoace.

— Nu vreau să vorbesc despre asta, mamă. Astăzi a fost o zi perfectă și chiar dacă am fost dezamăgită că nu a apărut, din nou, am zis că pot să trec peste.

Privirea mi-a alunecat pe cutia aia nenorocită.

— Dar un bilet nenorocit? Nici măcar atâta nu merit? Un bilet în care să fie sincer și să își rupă din timpul său foarte încărcat măcar două minute nenorocite?

Nu am simțit o furie atât de mare niciodată. Nici când a întârziat o zi întreagă la petrecerea de ziua mea. Nici când nu a venit la scena mea de teatru. Nici când m-a uitat în aeroport timp de patru ore. Dar ultima picătură tocmai a fost adăugată în pahar.

Am luat cutia în mână, am deschis geamul de la mașină și am aruncat-o fără să mă gândesc de două ori sau să fiu oprită de protestele mamei mele. Am închis geamul, mi-am pus mâinile în sân și mi-am ținut gura închisă. Și sper ca mama să nu îmi reproșeze nimic pentru că sunt în stare să mă arunc pe mine însămi din mașină. Doar ca să scap de orice are legătură cu Roy Ashford.

Urăsc ziua în care Roy Ashford a devenit unul dintre cei mai bogați și influenți oameni. Urăsc ziua când bunicul meu i-a lăsat întreaga avere și a reușit să se extindă. La ce îmi folosește o casă imensă cât un palat, o grămadă de servitori și bodyguarzi când nu pot să fiu fericită? Un elicopter privat sau ultima mașină de lux nu o să mă facă să uit toate momentele pe care le-am pierdut cu tatăl meu. Nenorocitul de Roy Ashford.

Tatăl meu nici măcar nu știe unde am învățat, ce îmi place sau ce îmi doresc. Am fost acceptată la două facultăți: una pe care Roy se așteaptă să o urmez și una pe care eu îmi doresc să o urmez. Ticălosul vrea să îi preiau jumătate din afaceri, dar după ultimul lucru pe care mi l-a făcut o să aibă parte de o surpriză. Dacă o să fie băiat deștept, după ce o să îi arunc decizia între ochi, o să îi dea toate acțiunile lui Oliver, fratele meu mai mare. Dacă e prost și o să mă forțeze să fac ce nu îmi doresc, o să îi distrug compania.

Simt privirea mamei asupra mea și parcă doare să îmi spună ceva, dar nu are curaj. De multe ori îmi spune că am același temperament ca soțul ei atunci când sunt enervată. Bine măcar că moștenesc ceva de la el, altfel aș fi început din nou să cred că sunt adoptată.

— Ce?

Femeia a încercat să zâmbească și a tras aer adânc în piept, făcându-și curaj, apoi a deschis gura și m-a șocat.

— Tatăl tău ți-a angajat un bodyguard nou care te așteaptă acasă și o să plece cu tine în vacanță.

Mi-am deschis gura și atât. Am privit-o pe mama mea fără să vorbesc. Mi-am scărpinat obrazul, mi-am închis gura, iar când am procesat cu adevărat cuvintele ei, am început să râd.

— Ei bine, tatăl meu chiar e cel mai potrivit om ca să mă scoată din sărite.

Mâinile mi-au coborât pe genunchi și mi-am strâns degetele în jurul rotulei, începând să mă leagăn pe banchetă și să zâmbesc ca maniaca în care mă transform.

— De ce naiba ia decizii pentru mine, fără să mă consulte? I-am spus destul de clar ultima oară, că nu mai vreau niciun paznic, niciun câine, nicio cușcă.

— El vrea să te știe în siguranță, și să fim serioși, Olivia, a spus cu un oftat. Cunoscând foarte bine ultimele evenimente și tranzacția majoră pe care urmează să o facă, crezi că tu o să te descurci doar cu lecțiile de autoapărare?

Ashford Global deține monopolul în domeniul IT din țară. Dacă îți pierzi telefonul, sistemul GPS al companiei îl găsește. Dacă manevrezi carduri de credit de pe telefon, compania se ocupă de tranzacțiile tale. Calculatoarele proiectate de Ashford Corporation sunt cumpărate zilnic din magazinele noastre. Acum tata și Oliver lucrează de luni întregi la o tran-

zație care e menită să propulseze Ashford Co. deasupra tuturor. Tatăl meu vrea să își răspândească ramurile IT și în ingineria mecanică. Și dacă reușește, o să își atragă și mai mulți dușmani care o să ne atace în continuare și o să încerce să îi facă viața un calvar. Nu că nu ar merita asta.

— Timp singură, atât am cerut. Nu pot să merg nici măcar la cumpărături fără o umbră după mine.

Telefonul ei a început să primească mesaje și atenția i s-a îndreptat spre ecranul luminat.

— Poate data viitoare nu o să mai încerci să întâlnești bărbați pe site-urile de socializare și să scapi de bodyguardzi.

A trebuit să mă iau după gura lui Tammy, care are impresia că o să mor singură și virgină și am acceptat să ies cu un băiat pe care l-am cunoscut pe Facebook. Dar totul s-a transformat într-un dezastru când mi-am dat seama că e fiul unui fost angajat care și-a pierdut viața și l-a considerat pe tata vinovat sută la sută. Povestea s-a încheiat destul de urât, cu mine aproape violată și cu o vizită la spital timp de o săptămână. Dar am reușit să mă recuperez la timp pentru absolvire și am crezut că am reușit să îl conving pe tata și să scap de lesă.

Sprijinită de spătarul banchetei de piele, am oftat cu putere.

— Pentru cât timp?

Probabil răspundea la câteva din email-urile ei obișnuite pentru că își mișca degetele cu repeziciune pe ecran.

— Până începi să scapi de el și te alegi cu altul.

Mi-am dat ochii peste cap și mi-am ațintit privirea spre geamul fumuriu. Măcar s-a gândit să trimită limuzina pentru mine ca să plec de la liceu ca o adevărată divă, care nu sunt.

— Pot să fac ceva ca să scap de el?

Femeia a dezaprobat din cap și a zâmbit pe sub mustăți, iar eu am înjurat în barbă.

— Îmi pare rău pentru tine, puștoaico. Dar să știi că Braden e super sexi și eu una nu prea aș vrea să scap de el.

Am pufnit în răs și mi-am dat ochii peste cap, imaginând-o pe mama având o aventură cu un bodyguard.

— Iar te-ai uitat la filmul ăla cu Whitney Houston?

După o ultimă tastare, și-a închis telefonul și l-a așezat în poală lărgindu-și zâmbetul.

— Da, chiar înainte de absolvirea ta, și abia aștept să îl prind pe tatăl tău în dormitor și să îmi pun în aplicare fantezia.

Am gemut nemulțumită, încercând să nu vomit și să îmi imaginez pe părinții mei făcând sex. Cred că ar trebui să încetez să îmi mai imaginez tot ce îmi spune o persoană.

— Când o să îl cunoști pe Braden, o să înțelegi la ce mă refer.

Am privit-o pe mama mea, încercând să îmi dau seama cine e de fapt și de unde a apărut.

— Tu auzi ce spui? Dacă Roy Ashford aude că l-am lăsat pe noul meu paznic să mă atingă, o să îi rupă gâtul într-o fracțiune de secundă.

— Ce Roy Ashford nu știe, nu îl poate răni. În plus, are o mică slăbiciune pentru Braden și cred că i-ar ierta destul de multe.

Acum chiar sunt curioasă în legătură cu acest Braden. Tata de obicei e un dulău turbat cu gărzile sale de corp și îi ține la distanța minimă necesară. E cam greu să cred că tipul ăsta a reușit să îl cucească.

— Și ce anume a stârnit slăbiciunea asta? Sunt la fel de idioți și aroganți?

Mama a început să chicotească și și-a dat părul pe spate apoi și-a sprijinit bărbia în palmă.

— Braden a fost coleg de facultate cu Oliver și știi foarte bine că fratele tău e o adevărată furtună când își propune. A reușit să îl scoată din niște situații complicate.

— Stai puțin. Dacă are o licență în MBA și economie, de ce naiba e garda mea de corp?

Mama a oftat și zâmbetul ei s-a șters parțial, privindu-mă cu tristețe.

— Mama și sora lui au murit acum patru ani într-un accident de mașină, iar Braden a fost rănit destul de grav. Tatăl lui este un alcoolic și nu îi ușurează deloc munca. Are nevoie de slujba asta, iar tatăl tău încă nu are încredere deplină încât să îl pună într-o funcție de la companie. Vrea să îl testeze.

— Ca bodyguard al meu? Mai bine îl pune să facă copii la hârțoage.

— Poate să vadă secrete ale companiei.

Și eu sunt cantitatea neglijabilă sau ce? Adică tipul ăsta ar putea fi periculos pentru companie, dar

nu și pentru mine? Uneori gândirea tatălui meu îmi depășește proprii neuroni și încep din nou să cred că sunt adoptată.

Mi-am rezemat capul de tetieră și am privit tavanul mașinii, încercând să găsesc o modalitate de a scăpa de pacostea asta enervantă, dar când mama mi-a luat mâna în a ei am înțeles că sunt condamnată.

— Fă-o pentru mine. Și mie îmi place de el și dacă nu ar fi existat în Colombia, cred că Oliver ar fi fost exmatriculat de patru ori, cel puțin. Iar banii nu l-ar fi ajutat atât de mult.

Nu sunt singura disperată după atenția tatălui meu. Oliver a știut dintotdeauna că va conduce compania, chiar dacă a trebuit să renunțe la visul său de a deveni pilot. La fel ca și mine, a încercat și el să îi atragă atenția tatei prin diferite mijloace, dar spre norocul său, faptul că e moștenitorul de aur îl face pe Roy să stea mai mult cu el.

— Șase luni.

M-a privit surprinsă, fără să înțeleagă cuvintele mele, iar eu nu am putut să nu zâmbesc.

— O să îl suport pe Braden ăsta al vostru timp de șase luni, în care o să mă comport exemplar și o să vă arăt că nu am nevoie de paznic. Și după asta nu mai vreau bodyguard. Niciodată.

— De acord.

Zâmbetul ei s-a lărgit și a început să chicotească și eu cred că ceva nu e bine. Nu știu de ce, dar cred că propria mea mamă m-a tras pe sfoară.

Dar cât de rău poate fi tipul ăsta? La urma urmei, șase luni trec repede.

Capitolul 2

Mi-am închis valiza, iar după ce i-am tras fermoarul am zâmbit larg, așezându-mi mâinile pe materialul rugos și imaginându-mă pe plaja Venice. Am așteptat atât de mult vacanța asta, că pot să îi simt mirosul. Trebuie să mă asigur că nu las pe nimeni și nimic să o distrugă; mai ales pe tatăl meu cel ignorant. Și trebuie să plec de aici înainte ca tata să afle ce am făcut și să mă închidă într-un turn.

Azi dimineată tocmai mi-am confirmat locul la arhitectură și chiar dacă o să dureze cel puțin două luni până când tata o să afle, tot am teama că poate să vină oricând și să se comporte ca un buldozer. Dar partea bună e că o să am timp suficient să îmi pregătesc discursul și să găsesc motivele potrivite să îl fac să își înghită argumentele și să mă lase să fac ceea ce îmi doresc. Sper din tot sufletul asta.

Telefonul a început să sune și a trebuit să mă întind peste geamantan ca să îl apuc, iar numele lui Tammy mi-a făcut zâmbetul și mai larg.

— Cineva e tare nerăbdător pentru excursia vieții sale, nu?

— *Nu am închis un ochi toată noaptea. Am ajuns să am trei valize și sper să nu fiu dată afară de la compania aeriană. Mai am puțin și îmi înrămez biletele alea de avion.*

Am chicotit și m-am uitat la propriul meu bilet de avion. Am reușit să îl conving pe tata să mă lase cu avionul comercial și să îl bage pe cel privat direct în fund.

— *Trebuie să mă duc să îmi iau și rochia de la curățat. Pot să vin după tablou când termin?*

O, nu! Am uitat complet de ziua lui Emma Morgan și de cadoul pe care Tammy m-a rugat să îl pregătesc pentru ea.

— *Liv? Mai ești acolo? Nu ai uitat, nu?*

Îmi e frică să îmi deschid gura și știu că o să mă îngroape la zece metri sub pământ dacă află cât de idioată sunt.

— *Te implor, ai milă!*

Am fugit la fereastră și am observat că șoferul mamei încă e acasă, iar mama probabil își termină cafeaua în salon. Dacă încep să alerg, înseamnă că mai am o șansă să trăiesc.

— *Ticăloasă afurisită ce ești! Dacă nu ai tabloul ăla în două ore când vin la tine, o să te vopsesc și apoi o să te rad în cap, Olivia.*

Mi-am luat rapid papucii de casă în picioare și nu am mai apucat să mai trag și halatul pe mine, pierzându-mi orice concentrare cu urletele lui Tammy în urechea mea. Am deschis ușa și am ieșit în grabă pe hol, încercând să ajung la parter cât mai repede și să scap cu viață. Chiar nu e bine să o enervezi pe Tamara Morgan, iar eu și Corey ne-am convins de-a lungul anilor.

— *Aș prefera să îmi păstrez părul intact pentru că mă mândresc cu el.*

— *Nu și după ce o să termin eu cu tine.*

M-am agățat de balustrada scărilor și am încercat să îmi opresc avântul, să nu mă împiedic și să mă rostogolesc ca o minge până la parterul casei.

— O să trec pe la galerie și o să îl pun pe Stuart să îl livreze direct la tine acasă, în carne și oase.

Asistentul mamei e o bomboană de om, dar știu că o să trebuiască să îl conving și pe el ca să îmi facă acest favor.

Am intrat în salon și am observat cana de cafea a mamei, tableta și scaunul gol.

La dracu!

Când am auzit motorul de la Mercedes și l-am văzut părăsind aleea, am oftat cu putere. Trebuie să lucrez la memorie și la punctualitate, altfel nu o să mai am șanse să scap basma curată.

— Tammy, îți promit că o să ai tabloul ăla acasă la tine până o să înceapă petrecerea.

Am lăsat-o să bombănească, apoi i-am închis în nas și am suspinat. Acum trebuie să mă duc la galerie și să îl conving pe Stuart să mă ajute. M-am înjurat în gând pentru că sunt o idioată amnezică și m-am întors, reușind performanța să mă lovesc de ceva tare. Să fiu a naibii dacă îmi amintesc de vreun perete în fața ferestrei din salon.

— Naiba să o ia de treabă!

Mi-am desprins chipul de pe peretele de care m-am lovit și am început să îmi frec nasul care mă ustura. Am gemut nemulțumită, ținându-mi ochii închiși și continuând să îmi masez nasul lovit.

— Ar trebui să te uiți pe unde mergi.

Vocea masculină puternică și cu accente grave m-a făcut să-mi deschid ochii, iar când privirea mea s-a înălțat și l-am văzut, gura mi s-a deschis de uimire.

M-am uitat la bărbatul din fața mea cu gura deschisă și am început să îl analizez, începând cu capul. Păr șaten, tuns scurt, chiar la modă aș spune, ușor ciufulit. Ochi căprui cu o tentă verde, cu o privire arogantă. Nimic interesant până acum, chiar dacă ochii ăștia parcă mă dezbracă.

Privirea mi-a alunecat mai jos și deja încep să îmi simt pulsul luând-o puțin razna.

Tricoul alb se mulează perfect pe corpul lui lucrat și pătrățelele sale sunt atât de evidente încât îmi vine să îmi plimb mâinile pe ele.

Control, Olivia. La asta te concentrezi tu acum.

Blugii negri mă fac să îmi îndrept atenția spre o anumită zonă, iar când mi-am simțit obrajii în flăcări, am știut că e momentul să îmi întorc privirea la ochii săi și să nu mă mai comport ciudat.

— E cam greu să mă uit pe unde merg, când tu ești la zece centimetri de mine.

Domnul ciocolată nu a schițat nicio emoție, de parcă ar fi o santinelă și a continuat să mă fixeze cu privirea lui de arogant.

— Cine ești?

— Braden Wright. Iar tu trebuie să fii prințesa lui tati care are nevoie de paznic.

Proastă alegere. Acum chiar pot să spun că propria mea mamă m-a păcălit și că nu o să rezist cu individul ăsta, oricât de bine ar arăta, mai mult de șase minute.

— Ești sigur că vrei să ne începem relația în acest fel?

De data asta, am reușit să îl fac să zâmbească. Chiar dacă era doar un zâmbet ironic și menit să mă ia peste picior.

— Noi doi nu o să avem decât o relație strict profesională, prințesă. Nu prea îmi pasă cum o începem sau cum o terminăm.

Mi-am trecut limba peste buze și am suspinat puternic, încrucișându-mi mâinile la piept. Bine, du-rule, să vedem cât o să rezisti în preajma prințesei de mine. Pentru că pot să fiu o prințesă foarte afurisită.

— Proastă alegere, tipule, am chicotit, aranjându-mi o șuviță de păr după ureche. Vreau să pregătești mașina pentru că trebuie să ajung la galerie. Cred că poți să te descurci, Brad, băiete.

— Numele meu e Braden și nu sunt un afurisit de șofer.

După două minute l-am făcut să mârâie. Asta chiar e grozav. Până mâine o să își dea demisia, eu o să fiu liberă, iar tata poate să își bage protecția de doi bani în fund.

Am chicotit din nou, iar de data asta eu am zâmbit ironic.

— Tati nu ți-a spus? De obicei, gorilele mele sunt și șoferii mei pentru că nu îmi place mult personal și multă risipă de bani. Adică dacă tot sunt bogată trebuie să rămân bogată, nu?

Aroganța din ochii lui începea să fie înlocuită de furie, iar eu mai am puțin și țopăi prin salonul mamei mele de fericire.

— Nu poți să conduci decât căruțe, Brad?

— Braden, mârâia în fața mea, abținându-se cu greu să nu rostească și alte cuvinte.

Am scos un chicotit scurt pe care l-am acoperit rapid cu o tuse falsă, chiar dacă în interiorul meu mă prăpădeam de râs.

— O să fiu gata în zece minute, Brad.

Mi-am dat părul pe spate și am încercat să trec pe lângă el, fără să mă gândesc că o să mă prindă de braț și o să mă țină lângă el.

— Numele meu e Braden și nu am de gând să îl mai repet. Ești prea proastă ca să ții minte?

Respiră, Olivia. Respiră ca să nu îl pocnești pe nenorocit, pe care oficial îl urăști, și să stârnești astfel furia lui Roy înainte de timp.

Am încercat să ignor strânsoarea puternică și să îmi mențin zâmbetul pe buze, fără să îi arăt cât de mult mă poate intimidă.

— Lucrezi pentru mine așa că nu dau doi bani pe numele tău. Atâta timp cât tatăl meu te plătește, îți spun după cum doresc.

Ne-am uitat unul la celălalt câteva secunde lăsând privirile noastre de ură să se dueleze, apoi mi-am smuls brațul din strânsoare și m-am îndreptat spre camera mea. În timp ce îmi înjuram noul bodyguard, l-am văzut pe fratele meu ieșind din camera sa cu un căscat larg.

— Prietenul tău e un nenorocit.

Oliver e mai mare decât mine cu cinci ani și în afară de culoarea ochilor, ai putea să spui că suntem gemeni.

— Care din ei, scumpo?

M-am oprit în fața lui și am tras aer în piept, chiar dacă fierbeam de furie.

— Dobitocul din salon pe care trebuie să îl suport timp de șase luni.

Fratele meu a început să râdă și și-a ciufulit părul.

— Vorbești despre Braden? Îmi vine greu să cred. Tipul ăla e sufletul meu pereche și, dacă ar fi fost femeie, m-aș fi însurat imediat cu el.

Mi-ar plăcea să îi spun despre asta Juliei, iubita lui Oliver de mai bine de patru ani, și să îl privesc cum arde pe rug, dar o iubesc prea mult ca să o bag în toată porcăria asta.

— Atunci de ce nu îl faci paznicul tău?

Fratele meu mi-a dat un bobârnac peste nas, chicotind.

— Pentru că nu am nevoie de unul. Nu sunt fița lui tati și cel mai vulnerabil membru al familiei.

Mi-am dat ochii peste cap, îndreptându-mă spre camera mea, cu râsul fratelui meu mai mare pe urmele mele.

— Nu te comporta ca o prințesă.

I-am arătat semnul păcii, apoi am închis ușa în urma mea după care am țipat de nervi.

Îmi pare rău, Oliver, dar o să mă comport exact ca o prințesă. Iar Braden Wright o să fugă mâncând pământul.

M-am oprit în fața ușilor de sticlă ale galeriei, iar idiotul s-a oprit lângă mine.

— Nu ai de gând să îmi deschizi ușa?

Și-a împins ochelarii de soare pe vârful nasului și m-a privit urât.

— Îți cade mâna dacă o faci singură?

Am pus mâna pe mânerul de metal, am tras de ușă reușind să îl lovesc în umăr. Înainte să intru mi-am apăsât piciorul pe degetele sale de la picioare

și am intrat în galeria mamei mele cu zâmbetul pe buze, înjurată de noul meu bodyguard.

Le-am zâmbit clienților care se delectau cu cele mai bune lucrări ale mamei mele și l-am găsit pe Stuart în fața unei naturi statice, aranjând tăblia de metal cu descrierea.

— Trebuie să îmi salvezi viața!

Bărbatul s-a dat un pas în spate și a râs cu putere.

— Am visat asta într-o noapte, dar nu cu tine. Cu o femeie înaltă și cu țâțe imense, iar fundul?! Dumnezeu!

Mi-am dat ochii peste cap și am scos din buzunarul blugilor adresa lui Tammy.

— Poți să livrezi portretul lui Emma Morgan acasă la ea? Tammy o să fie acolo să îl primească iar dacă nu ajunge astăzi, o să mor la nouăsprezece ani.

Stuart a luat cartea de vizită și a zâmbit pe sub mustăți, aranjându-și ochelarii de vedere.

— Tammy cea cu fundul bombat?

Dumnezeule! Omul ăsta chiar are nevoie de sex. Sau poate nu se mai satură de el.

— Să înțeleg că mă ajuți?

A pus cartea de vizită în buzunarul cămășii chiotind. L-am strâns în brațe și mi-am apăsat buzele pe obrazul său, șoptindu-i la ureche că e cel mai tare.

Am urcat treptele de inox spre biroul și atelierul mamei mele, aruncându-i o privire urâtă lui Braden. Dar era prea preocupat să admire talentul mamei mele ca să mă bage în seamă.

Am intrat în birou și am găsit-o pe mama în hainele ei de lucru și cu o pensulă în mână.

— Vreau să mă scapi de el!

Mama a pufnit în râs în timp ce își aranja pânza de desenat și m-am apropiat de ea, așezându-mă pe marginea biroului cu mâinile în sân.

— Mamă, vorbesc serios. E un nemernic și nu o să rezist nici măcar o zi cu el. Nu îl suport.

— Tocmai l-ai cunoscut în dimineața asta.

Și-a umplut paharul cu apă și mi-a aruncat o privire amuzată.

— Da, și nici măcar nu am apucat să-l salut că s-a și transformat în domnul D.

— Domnul D? m-a întrebat chicotit și chiar dacă e adorabil, în momentul ăsta mă scoate din minți.

— D de la dobitoc.

Mama s-a întors cu fața la mine și m-a privit serioasă, aruncându-mi o privire de genul *pe bune?* Am început să dau din picior și mi-am ferit privirea de a ei, ca să nu cad din nou în capcanele sale.

— Dă-i o șansă.

Am oftat exasperată și l-am privit din birou. Tocmai îl ajuta pe Stuart să împacheteze tabloul lui Tammy și aparent aveau o discuție interesantă pentru că nemernicul zâmbea.

Oare e gay?

— De ce? Nici măcar nu mă cunoaște și deja mă consideră prințesa lui tati, gesticulam nervoasă continuându-mi discursul. Nici măcar nu mi-a deschis ușa de la mașină sau de la galerie. Ba chiar a condus ca un începător și cred că o să trebuiască să schimbăm plăcuțele de frână de la jeep.

— De când te porți ca o prințesă?

Am deschis gura vrând să spun ceva, dar am închis-o imediat când mi-am dat seama că nu aveam niciun motiv suficient de bun ca să îi răspund. Chiar m-am comportat ca o prințesă, dar numai din cauză că el m-a provocat.

Paznic nenorocit!

Mama a oftat și mi-a pus o mână pe umăr, privindu-mă cu ochii ei de cățeluș afurisiți.

— E un diamant brut. Trebuie să îl șlefuiiești ca să îi vezi strălucirea.

— Mai bine îl stric și văd strălucirea în bucățile mai mici.

Femeia a oftat cu putere și s-a așezat pe scaunul ei de lucru, dezaproband din cap.

— Semenii atât de mult cu tatăl tău.

Bun. Înseamnă că iar cade teoria cu adopția mea. Momentan.

— Liv, ai promis că o să încerci. Braden a suferit destul de mult în urma accidentului și îi este greu să se apropie de o persoană.

— Aha. De asta zâmbește acum cu Stuart și are fața senină, răspund gesticulând spre fereastră.

Chicotitul ei adorabil și enervant în același timp mi-a zgâriat din nou timpanul și i-am simțit mâna pe genunchi.

— Dacă el e încăpățânat, încearcă să îl scoți din starea asta. Ești o femeie atrăgătoare și cred că te-am învățat destule despre arta seducției. Fă-l să te vadă pe tine. Pe adevărata Olivia Ashford.

M-am uitat la mama mea cu gura deschisă și am început să râd în hohote, presându-mi fruntea cu o singură mână.

— Apreciez că ții atât de mult la viața mea amoroasă și la cea sexuală, dar nu cred că o aventură o să îl schimbe pe Braden Wright. E un ticălos și o să moară așa.

— Și din punctul lui de vedere, tu ești o prințesă și o să mori așa.

Asta e o lovitură sub centură, la care mama se pricepe cel mai bine. Dar are perfectă dreptate, chiar dacă nu vreau să îi spun asta.

Înainte de a mai spune ceva, telefonul a început să sune, iar mama a fost smulsă de pe scaunul său. Iar eu am continuat să îl privesc pe bodyguardul meu cel sexi și să mă gândesc la mai multe variante.

— Chiar nu te atrage?

Am tresărit și am scos un țipăt scurt când mama mi-a spus asta apropiindu-se prea mult de urechea mea.

Răspunsul este *da*, dar nici nu vreau să îmi imaginez ce ar face tata dacă ar afla despre o posibilă aventură.

— Chiar dacă e sexi, superb și deja am început să am fantezii cu el, știi că e greșit. Când tata o să afle despre facultate o să fie măcel și nu mi-ar prinde deloc bine să complic lucrurile cu o aventură cu Braden.

Nu am niciun secret față de mama, iar ea mereu m-a încurajat să îmi urmez visurile. Chiar dacă o să îl dezamăgesc crunt pe soțul ei.

— Dacă te hotărăști să îi acorzi o șansă, din orice punct de vedere, o să mă ocup eu de tatăl tău. Dar nu trata asta ca pe o joacă, Liv. Braden nu are nevoie de încă o tragedie în viața lui.

M-am uitat în ochii ei și am realizat de ce o iubesc atât de mult: are o compasiune atât de mare și vrea să ajute pe toată lumea. Chiar dacă unii sunt niște dobitoci și nu merită sprijinul acesta din partea ei. Dar presupun că o să încerc să îi dau o șansă, de dragul mamei mele.

— Bine. Dar dacă e dobitoc și o să îmi frângă inima, o să fie numai vina ta.

M-a sărutat pe frunte, apoi mi-a zâmbit și a plecat din birou pentru a se ocupa de o comandă specială. Iar eu am rămas cu privirea ațintită asupra bodyguardului meu. I-am văzut zâmbetul larg și strălucirea din privire când a văzut-o pe mama mea, și a lăsat-o să îl îmbrățișeze.

Telefonul a început să îmi vibreze în buzunarul blugilor și a trebuit să-mi întind picioarele în timp ce mă chinuiam să îl scot la suprafață. Când am văzut numele lui Tammy, mi-am dat seama că încă așteaptă tabloul, și o să urle din nou la mine.

— E pe drum. Stuart tocmai îl pune în mașină, chiar sub privirea mea.

— *Stuart cel sexi care seamănă cu Harry Potter?*
Dumnezeule mare! Ce e cu oamenii care mă înconjoară și cu pofta lor nebună după sex?

— Da, Harry Potter din Chicago. Te rog, nu face sex cu el!

Roșcata mea a început să râdă, iar eu încercam să îmi înlătur imaginea din cap.

— *O să încerc, chiar dacă mi-a mai făcut avansuri de vreo două ori. La un moment dat o să cedez, să știi. Doar sunt o simplă femeie cu nevoi.*

Nu, Tammy. Ești o femeie în devenire cu hormoni săltăreți în tine. Și la fel sunt și eu. Și sinceră să fiu, o lună în LA cu Braden? Cred că o să cedez și eu foarte curând.

M-am dat jos de pe birou și m-am apropiat de peretele din sticlă neagră, privindu-mi bodyguardul.

— Cred că mi-am găsit cel mai nou proiect.

— *Te apuci de yoga în sfârșit?*

Doamne, nu! Tammy a descoperit yoga în urmă cu două luni și de atunci încearcă să ne convingă pe mine și pe Corey să o însoțim. Dar amândoi am spus pas.

— Vreau să îl fac pe noul meu bodyguard să se îndrăgostească de mine.

— *Interesant. În cât timp?*

— Șase luni, i-am răspuns, și mi-am aranjat părul după ureche.

— *Și tu ce părere ai în acest moment despre el?*

Am pufnit în râs și m-am gândit la un răspuns sincer.

— Că e un dobitoc înfumurat și arogant, dar care vreau să îmi îndeplinească fanteziile cele mai fierbinți.

Tammy a izbucnit în râs și a durat ceva până s-a calmat și a vorbit din nou.

— *Asta chiar e o aventură.*

Care sper să se termine bine.

Capitolul 3

— Vino aici!

Tammy m-a smucit de braț trăgându-mă după ea, aproape reușind să mă facă să vărs paharul cu șampanie pe rochia cea nouă. L-am lăsat pe tava unui chelner și am urmărit-o pe prietena mea, sau mai bine spus am lăsat-o să mă târască după ea până într-un capăt al grădinii sale. S-a oprit lângă piscină și s-a întors cu fața la mine, având un zâmbet imens pe buze.

— Ăla e noul tău păpușel?

Am zâmbit și m-am uitat la dragul de Braden, care vorbea cu fratele meu la una dintre mesele înalte.

— Mișto, nu?

Tammy a fluierat scurt, asigurându-se că mama ei nu o aude și a continuat să zâmbească.

— Iubire, pentru el și eu mi-aș călca pe orgoliu.

Mă uitam la el și în același timp și-a întors și el privirea, iar ochii noștri s-au întâlnit. Mi-am dus mâna la gât și am început să mă joc cu lanțul de aur, încercând să-i ascund faptul că o simplă privire de-a lui mă poate intimida.

— Problema e orgoliul lui.

Roșcata a pufnit și i-a făcut semn unui ospătar să se apropie de noi. A luat două pahare de cocktail dintre care unul mi l-a întins mie, zâmbind deasupra propriului său pahar.

— O să îți dau primul volum de la *Cincizeci de umbre ale lui Grey*. După o lectură, sunt convinsă că o să reușești să îl dai pe brazdă.

Am sorbit zâmbind din băutura ușor alcoolică, încercând să mi-l imaginez pe Braden în postura lui Christian Grey. Nu am apucat să citesc cartea, chiar dacă e la mare căutare, dar am văzut filmul și am fost mult prea șocată de el. Dar am încercat să privesc povestea de dragoste și nu scenele de sex.

— E nebunie curată!

Am dezaprobat din cap și l-am văzut pe Corey apropiindu-se de Oliver și de Braden, intrând rapid în discuția lor.

— Fii sigură de asta. Dar hai să facem un exercițiu de imaginație.

Și-a dus paharul la gură și după ce l-a privit cu atenție pe bodyguardul meu, și-a întors chipul spre mine.

— Dacă reușești să spargi zidul de piatră din jurul lui și descoperi că e un bărbat fermecător care ar putea să te facă fericită?

— După cum ai spus, Tammy, e doar un exercițiu de imaginație.

Prietena mea a oftat și și-a dat ochii peste cap. Și-a încolăcit brațul în jurul umerilor mei apoi ne-am apropiat din nou de invitați.

— Liv, o să petreceți șase luni împreună iar dacă nu o să învățați să comunicați și să conviețuiți, o să vă omorâți unul pe celălalt. Se vede cu ochiul liber că nu e genul de bărbat pe care să îl poți domina și tu nu ești genul de femeie supusă.

— Atunci de ce îmi dai *Cincizeci de umbre ale lui Grey*?

Și-a ciocnit, chicotind, paharul de al meu.

— Educație sexuală.

Am dezaprobat din cap cu zâmbetul pe buze și ne-am oprit la masa băieților. Tammy și Braden s-au cunoscut în mod oficial și surprinzător, cu ea a știut să fie drăguț și să îi zâmbească.

Ticălosul!

Spre surprinderea mea, tata a reușit să ajungă la petrecere și a ținut-o mereu pe mama la brațul său, arătându-și fericirea. Poate că nu e un tată foarte bun, dar e un soț grozav și se vede cu ochiul liber cât de mult o iubește pe mama.

Dar și mai mare mi-a fost surprinderea când a venit spre masa noastră.

— Cum se simte gașca veselă?

Am încercat să îmi opresc impulsul de a îmi da ochii peste cap și i-am evitat privirea.

— Foarte bine, domnule R. Tata se bucură enorm că ați reușit să ajungeți la petrecere.

Roy și tatăl lui Tammy sunt parteneri de afaceri de câțiva ani și el l-a convins pe tata să mă aducă în același liceu cu fiica lui. Lucru pentru care o să îi fiu mereu recunoscătoare.

Tata în schimb a zâmbit și a continuat să se uite la mine, iar eu să mă uit la lebăda de gheață.

— Ați putea să mă lăsați singur cu Olivia?

Nu, vă implor nu plecați, nu mă abandonați. Chiar nu vreau să îi aud iar scuzele și părerile de rău preformulate. Dar toți trădătorii mei s-au retras, iar Oliver a chicotit și l-a bătut pe tatăl nostru pe umăr. Știe că o să îi fie dificil și crede că dacă îl încurajează o să îl ajute.

— Probabil că dacă încep prin a-mi cere scuze nu o să schimbe nimic, nu?

Nu m-am uitat la el. Lebăda aia începe să devină din ce în ce mai interesantă și mă gândesc să o transpun într-un tablou.

— Livie, chiar aș fi vrut să fiu acolo.

Hopa, acum trecem la linguşeală, cu Livie. Singurul care îmi spune așa de fiecare dată când se simte cu musca pe căciulă și încearcă să repare lucrurile. Nu și de data asta, amice.

M-am întors cu fața la el și l-am privit furioasă.

— Dacă chiar ai fi vrut, ai fi fost acolo. Nici măcar nu ai încercat.

— Nu puteam lipsi de la ședință pentru că eu eram punctul cheie acolo.

Am trântit paharul de masă, chiar dacă tata nu a avut nicio reacție și am încercat să îmi înfrânez furia.

— Deții afurisita de companie și cred că ai fi putut să lași la conducere pe oricine din angajații tăi de valoare. Chiar și pe Oliver. Dar eu nu am contat niciodată atât de mult încât să renunți la o afurisită de ședință.

Mi-am șters băutura care a sărit pe mâna mea și am trecut pe lângă tatăl meu, dorindu-mi să mă îndepărtez cât mai mult de el. Dar mi-a prins încheietura și m-a făcut să mă opresc.

— Livie, îmi pare extrem de rău. Știi foarte bine cât de mult de iubesc și că nu aș face nimic ca să te rănesc.

M-am întors cu fața la el, i-am zâmbit ironic, dorindu-mi ca lacrimile să nu se prelingă pe obrazii mei și să fac o scenă lacrimogenă.

— Și cu toate astea continui să o faci, i-am reproșat cu vocea slabă. În acest moment sunt atât de

furioasă pe tine încât nu pot să te privesc. Poate când o să mă întorc acasă lucrurile o să fie diferite.

Mi-am desprins mâna și am trecut pe lângă prietenii mei, cu capul în jos pentru a îmi ascunde lacrimile și m-am adresat lui Braden.

— Du-mă acasă!

— Ai mai fost vreodată în LA?

Am lăsat valizele pe podea așteptând un răspuns, care aparent nu o să vină niciodată și m-am apucat să verific plicurile pe care le-am luat din cutia poștală.

— Camera ta e în capătul holului, i-am spus indicându-i holul slab luminat cu mâna liberă.

— Dorm cu servitorii?

Mi-am înălțat capul și am început să râd, simțind cum mi-a ridicat mingea la fileu.

— Credeai că o să te cazezi într-un hotel de cinci stele cu saună, masaj thailandez și vreo două târfe la cheremul tău?

M-am uitat la el, am continuat să îi zâmbesc și i-am văzut maxilarul încordat și nările fremătând.

Bine, poate e timpul să o ascult pe mama, chiar dacă o să regret enorm, și să încerc să nu mai fiu prințesa care mă crede.

— Nu sunt servitori aici. Este o menajeră care vine doar o singură dată pe săptămână. Toate camerele sunt la fel. După cum observi, nu avem etaj.

Am triat facturile și le-am lăsat pe masa din living cu gândul de a i le trimite tatei. M-am uitat la câteva anunțuri publicitare și le-am pus deoparte ca să le arunc mai târziu la gunoi.

Am auzit zgomotul roților de la troler pe podea, iar când mi-am întors capul, Braden dispăruse cu bagajul său.

— Incredibil!

Am dezaprobat din cap, iar după ce am terminat cu corespondența, m-am dus pe terasă să simt briza oceanului.

De parcă ar avea un sistem GPS care să mă monitorizeze, Corey a știut că am ajuns și m-a sunat imediat.

— Începi să mă sperii.

— *Nu ai de ce. Tocmai mă duc să deschid clubul și te vreau acolo.*

Și a închis pur și simplu. Tipic Corey Adams. Vrea ca toată lumea să facă ce vrea el iar dacă nu m-ar fi apucat o durere de cap din cauza lui Braden, l-aș fi sunat înapoi și i-aș fi spus vreo două. Dar chiar simt nevoia de relaxare și chiar dacă agitația unui club nu e printre preferatele mele, poate reușesc să îi atrag atenția paznicului meu sexi.

Mi-am cărat bagajele în camera mea, care se presupune că ar fi dormitorul matrimonial, apoi am deschis ușa lăsând să intre aerul proaspăt. Mi-am urcat valiza pe pat și mi-am ales hainele pentru ieșire, apoi am intrat în duș ca să scap de mirosul neplăcut de pe mine.

După jumătate de oră eram curată, parfumată, îmbrăcată și gata de atac. Mi-am aruncat în geanta de mână câteva bancnote și telefonul, apoi mi-am părăsit camera. Braden nu a arătat semne că ar fi ieșit din camera lui astfel că am pășit pe holul din partea opusă a casei, aprinzând becul. Urăsc locurile întunecoase.

M-am oprit în fața ușii, m-am analizat și am decis că arăt destul de bine, iar după ce am tras adânc aer în piept mi-am făcut curaj și am bătut la ușa lui.

După un *intră!* morocănos, am deschis ușa și am intrat în camera pe care obișnuia să o ocupe Oliver. Am înghețat. Braden e la bustul gol și doar un prosop alb îi acoperă fundul și altă porțiune goală din corp.

Dumnezeule, ai milă de mine!

Am înghițit în sec și am încercat să vorbesc, iar șatenul meu s-a întors cu fața la mine și m-a privit nedumerit.

— Ce s-a întâmplat?

Ochii mei s-au făcut cât cepele la vederea pătrățelelor descoperite și mi-am mușcat buza de jos, continuând să îl privesc tăcută.

— Vezi ceva ce îți place, prințesă?

Dacă ai ști tu, dragul meu Brad. Când a făcut un pas spre mine, eu m-am dat înapoi și m-am oprit în tocul ușii fără să mai am posibilitatea să fug. De fapt puteam să fug, dar nu prea îmi doream asta.

— Umm... eu... plec și voiam să știu dacă vrei să mă însoțești.

Vocea mea era atât de slabă, chiar dacă am încercat să par normală, dar după zâmbetul lui de superioritate mă simțeam cu adevărat patetică.

— Nu ai mai văzut vreun bărbat gol?

Am clipit lung apoi mi-am dat capul pe spate privindu-l în ochi, încercând să ignor faptul că e aproape dezbrăcat și absolut divin.

— Bărbați am văzut, dar porci nu.

Asta a fost cea mai proastă replică răutăcioasă a mea, dar trebuie să îmi păstrez mândria intactă, nu?

Partea proastă e că eu nu îl atrag deloc, altfel ar fi puțin tulburat de mine, nu? Și eu care credeam că sa-lopeta scurtă și vișinie e cea mai tare din garderoba mea de ieșiri în oraș.

— Vrei să spui că eu sunt un porc?

Mi-am dres glasul și am încercat să nu mă pierd.

— Prinț pe cal alb sigur nu ești.

Bărbatul s-a uitat în ochii mei, apoi a început să râdă și s-a aplecat spre mine, sprijinindu-și brațul deasupra capului meu de tocul ușii.

— Te simți atrasă de mine, Livie?

Faptul că folosește apelativul tatălui meu înseamnă că mă ia peste picior. Și încep să urăsc apelativul ăla nenorocit.

— Coboară cu picioarele pe pământ, Brad. Nu ești decât un amărât de bodyguard, fără niciun viitor. Nu mi-a trecut prin cap să am vreo aventură cu tine. Să nu te aștepti la așa ceva.

Să fug. Asta o vedeam ca fiind cea mai bună variantă și cea mai deșteaptă în acest moment. Dar cum pot să fug cât mai departe de el când m-a cuprins de talie și m-a lipit cu spatele pe pieptul său, reușind să mă facă să icnesc.

— Ești o mincinoasă desăvârșită.

Chipul său s-a ascuns în părul meu și l-am auzit mirosindu-mi parfumul, în timp ce mâna sa liberă începea să urce periculos de mult spre sânii mei.

— Pot să îți aud inima cum se zbate în pieptul tău, Livie. Pot chiar să o simt.

Palma lui s-a oprit în dreptul inimii, pe sânul meu și am gemut simțind cum genunchii încep să îmi tremure.

— Încerci atât de mult să fii o fetiță dură, încât mă faci să râd.

Buzele lui mi-au gădilat urechea, iar dinții s-au afundat în lob. Am înghițit în sec și mi-am închis ochii, începând să cedez emoțional. E prima oară când am parte de așa ceva și nu e ca în cărțile romantice sau în filme.

S-a împins în mine și am simțit, ceea ce presupun a fi erecția lui, în fundul meu și am simțit că nu mai pot să respir.

— Dacă te joci cu focul, s-ar putea să te arzi.

În clipa asta mi-aș dori să îl ard pe rug, naiba să îl ia! Cum poate să mă tortureze și apoi să se comporte ca un nenorocit cu mine?

Mi-am mișcat fundul, l-am auzit mârâind, apoi magia s-a rupt și m-a împins de lângă el. M-am prins de tocul ușii și am răsuflat greoi, dându-mi părul de pe față.

— O să fiu gata în zece minute.

Asta era o invitație să ies și am primit-o bucură, aproape alergând până în living. Am ajuns apoi în bucătărie, mi-am turnat un pahar cu apă și mi-am privit reflexia într-unul dintre cuptoarele încorporate în mobilă.

Fața mea era complet roșie, părul ciufulit iar dorința se vedea atât de clar în ochii mei... Dar nu am de gând să aud cum face mișto de mine toată seara, așa că mi-am terminat paharul de apă și am ieșit din casă, fără să îl aștept. Nu are decât să mă caute toată noaptea și să se ducă naibii.

Capitolul 4

M-am urcat în primul taxi pe care l-am găsit, iar în drum spre clubul lui Corey am încercat să-mi scot din minte scena cu Braden.

Nu îmi vine să cred că a îndrăznit să facă asta. Am crezut că pentru el sunt doar fetița lui tati care e foarte răsfățată și arogantă. Iar acum e atras de mine și vrea să se joace cu mintea mea? Naiba să îl ia de ticălos. Dar eu sunt mai vinovată că a trebuit să o ascult pe mama și să îi dau o șansă ticălosului. Domnul D. Asta e porecla lui de acum înainte.

Oare dacă l-aș fi cunoscut înainte de tragedia vieții sale, ar fi fost diferit?

— Aici?

M-am uitat pe geam, am văzut coada imensă de adolescenți fericiți și nerăbdători și i-am dat conșimțământul șoferului să oprească. Am scos banii necesari ca să îi plătesc cursa și am coborât, reușind să îi trântesc portiera și să mă aleg cu o înjurătură copioasă.

Am trecut pe lângă coadă ignorând fluierăturile, înjurăturile sau amenințările și mi-am arcuit buzele într-un zâmbet, oprindu-mă în fața paznicului. Era corpulent, înalt și brunet cu o privire care te trimite direct la urma cozii dacă îndrăznești cumva să te bagi în față. Imediat ce m-a văzut atitudinea lui de dur s-a risipit într-o clipită, și dintr-o singură mișcare m-a tras în brațele sale zâmbindu-mi la rîndul său.

— A trecut ceva timp, puștoaico.

Am aprobat din cap, bătându-l ușor pe braț după care s-a auzit cum scad murmurele și protestele ca apoi să dispară complet.

— Mă bucur să te văd, Artie. Ești la fel de pufos ca întotdeauna.

Bărbatul a izbucnit într-un hohot de râs sănătos dând la o parte cordonul din suportul său de metal.

— Te așteaptă la loja lui privată.

Am dat din cap, l-am sărutat ușor pe obraz, apoi am pășit pe holul acoperit cu covor negru pătrunzând în agitația clubului de noapte.

Am făcut slalom printre mulțimea agitată până am reușit să ajung la treptele de metal care duceau spre loja privată a lui Corey. M-a observat apropiindu-mă de el și dintr-un singur pas a ajuns lângă mine și m-a luat în brațe. Duhnea a fum de țigară iar îmbrățișarea lui de urs m-a făcut să zâmbesc și să îl strâng în brațe, chiar dacă l-am văzut acum două zile la petrecerea mamei lui Tammy.

— Credeam că îmi dai țeapă.

A urlat în urechea mea în încercarea de a acoperi muzica iar eu am dezaprobat din cap. S-a aplecat peste scări strigând la barman, apoi a arătat cu degetul spre mine. Țsta e modul prietenului meu de a comanda o băutură pentru mine.

M-am apropiat de cele două canapele din lojă, iar vărul lui Corey s-a ridicat în picioare, zâmbindu-mi larg. Și-a dus mâna la tricou imitând un microfon.

— Șoimule, prințesa tocmai a aterizat în castel. Terminat.

Am izbucnit în râs, chiar dacă l-am auzit mai greu din cauza muzicii, și m-am dus direct în brațele sale. James e primul bărbat pentru care am avut o pasiune, dar care s-a risipit odată cu trecerea anilor și cu mulțimea de femei cucerite din portofoliul său.

Și-a apăsât buzele de obrazul meu, apoi m-a luat de mână și m-a pus să fac o piruetă, fluierând admirativ pe măsură ce mă mișcam lent sub privirea sa.

— Încă aștept un răspuns pozitiv.

— Încă trebuie să te mulțumești cu cel negativ.

James e un afemeiat desăvârșit și de obicei se culcă cu fiecare femeie de care e atras. E a doua vară pe care mi-o petrec cu el și cu Corey și, de când am împlinit optsprezece ani, tot îmi bate apropouri despre sex. Sex pe care îl vrea cu mine.

— Ghinionul meu. Cel puțin în momentul acesta.

Am luat râzând paharul de băutură de la Corey și am sorbit din votca amestecată cu sucul dulce, chiar sub privirea atentă a lui James, care mă face să mă neliniștesc.

Mi-am aruncat geanta pe canapea am privit scena de dans. Clubul era mai aglomerat decât de obicei ceea ce însemna numai profituri pentru prietenul meu. Crushers a fost mai întâi un bar când a fost construit de către bunicul lui, apoi când blondul l-a moștenit l-a transformat în ceea ce e acum și cred că e cea mai bună investiție. Când Corey e plecat, James are grijă de club și de tot ce implică el.

— Nu ar fi trebuit să ai un călău după tine?

M-am jucat cu paharul în mâini și i-am făcut din ochi lui Corey, făcându-l să înțeleagă că am scăpat foarte ușor de Braden. A dezaprobat din cap și dintr-o singură înghițitură și-a golit paharul de gin.

— Nu cred că ai făcut o treabă prea bună.

Cu zâmbetul pe buze, mi-a indicat cu degetul înspre o anumită direcție, în care l-am observat pe Braden intrând în club. Loja lui Corey e situată central și astfel poate să observe tot ce se întâmplă, în orice colț.

— Rahat.

Nu mă așteptam să mă găsească atât de repede. Acum mă aștept să vină aici și să facă un scandal și să mă scoată din club. În schimb s-a apropiat de bar, și-a comandat o băutură, iar una dintre chelnerițe a început să se dea la el.

— Chiar nu pierde timpul, nu?

M-am apropiat de bara de metal și l-am privit cum îi zâmbea nenorocitei. Un zâmbet pe care mie nu mi l-a arătat. Naiba să o ia de treabă.

Am dat peste cap tot conținutul paharului, ceea ce s-a dovedit a fi o idee extrem de proastă. Amețeața m-a cuprins imediat și înainte să mă desprind de bară James m-a prins și și-a încolăcit brațul în jurul taliei mele.

— Ușor, iubire. Trebuie să ai grijă cu băutura.

Am aprobat din cap și i-am simțit respirația pe obrazul meu, dar nu aveam aceleași sentimente ca mai devreme. Nici nu se compara cu atingerea lui Braden și asta mă enervează rău de tot.

Bodyguardul meu și-a primit băutura și și-a înălțat capul privindu-mă direct în brațele altui bărbat. Pentru o clipă, am crezut că e gelos. Pentru o clipă am crezut că o să vină aici și o să lupte pentru mine. Dar când s-a întors din nou cu fața spre chelneriță și a lăsat-o să îl pipăie, credința mea s-a dus pe apa sâmbetei.

— E ceva între tine și el?

Acum James chiar e băgăreț, dar poate reușesc să mă folosesc de el să îl fac pe Braden gelos. Dacă are de ce să fie gelos.

M-am întors cu fața la bărbatul din spatele meu și i-am zâmbit.

— Nu fi caraghios. E doar un angajat.

M-am uitat peste umărul lui, încercând să îi trimit semnale lui Corey, dar el e prea ocupat de telefonul său ca să vadă că vărul lui se arunca practic pe mine.

— Am vorbit serios mai devreme, Liv. Chiar vreau ca relația noastră să ajungă la alt nivel.

Am continuat să zâmbesc, deși începeam să am o senzație nu tocmai plăcută. Am mai trecut prin asta și nu s-a terminat bine.

— Nu vrei decât să mi-o tragi, James.

Mi-a prins o şuviță de păr între degete și m-a privit cu afecțiune, chiar dacă era mai concentrat asupra buzelor mele decât asupra ochilor.

— Niciodată. Țin prea mult la tine ca să îți fac asta, Liv.

Poate spune adevărul, dar știu prea multe despre James ca să mă îndoiesc de cuvintele lui. Știu că aș fi doar una din fetele de care se folosește și apoi le aruncă.

— Îmi pare rău, James. Dar țin prea mult la tine ca să distrug prietenia dintre noi.

Bărbatul m-a privit de parcă i-aș fi tăiat aripile, apoi a zâmbit dezamăgit.

— Pot măcar să te sărut? Apoi îți promit că nu o să te mai hărțuiesc.

M-am uitat în ochii lui, dorindu-mi să îi spun nu și să plece de lângă mine, dar știu că Braden mă privește și asta ar fi o ocazie perfectă.

Am aprobat din cap și am văzut sclipirea de fericire din ochii lui James.

Mi-a cuprins ceafa, și-a apropiat buzele de ale mele și mi le-a capturat într-un sărut pe care l-am considerat blând la început. Dar când a îndrăznit mai mult și și-a făcut loc printre dinți atingându-mi limba, sărutul a luat o altă întorsătură.

M-a lipit mai tare în balustradă și s-a lipit complet de mine, făcându-mă să îmi scap paharul din mână și să mă agăț de el. Toată pasiunea și forța pe care a pus-o în sărutul ăsta, nu a reușit să îmi schimbe părerea. Iar acum doar mă întreb cum ar fi un sărut al lui Braden.

Sper că se uită la asta pentru că nu vrea să mă sacrific pentru nimic.

Capitolul 5

Braden

Nenorocitul ăla o sărută. O ține în brațele lui și îi devorează gura de parcă i-ar aparține.

Ia-ți labele de pe ea, cretinule! E a mea și nu ai niciun drept să o atingi.

Chelnerița roșcată încearcă să mă pipăie și să mă stimuleze, dar sigurul meu gând e cel de a-l ucide pe nemernicul care îmi sărută fata.

— Ce spui dacă îți arăt depozitul?

Mâna ei s-a apropiat de șlițul meu și am prins-o de încheietură, îndepărtând-o de pantalonii mei.

— Scuze, frumoaso, dar am alte planuri.

Mi-am terminat băutura și m-am dat jos de pe scaun, înălțându-mi din nou privirea.

Nenorocitul a rupt sărutul, iar acum o privește pe prințesă în ochi și îi mângâie buzele.

Am continuat să mă mișc dar când am ajuns în dreptul scării, m-am oprit.

Ce naiba fac? Nu am niciun drept să mă duc acolo și să o smulg din brațele lui. Nu simt nimic pentru puștoaica asta, poate doar dorință, dar atât. E dreptul ei să se sărute cu cine are chef. Dar totuși de ce mă irită atât de tare?

Am tras aer în piept și am început să îmi eliberez pumnii încet, simțind durerea din degete și cum începeau să se dezmorească.

Trebuie să fac totul încet, altfel o să îmi pierd propriul cap. Roy și Oliver au încredere în mine că

o să o protejez și nu pot să las dorința să mă acapareze. Nu trebuie să îi cad la picioare doar pentru că e superbă și pentru că mă face să mă gândesc la ea fără încetare. Mai ales când se apără de atacurile mele. E o adevărată tigroaică și nici nu vreau să îmi imaginez ce s-ar întâmpla dacă aș băga-o în patul meu.

Am prins balustrada treptelor și am gemut cu putere. Să aștept. Asta e tot ce trebuie să fac în acest moment. La un moment dat o să coboare și o să meargă acasă. Iar acolo o să fie doar cu mine.

Am stat lipit de scară, ca un idiot timp de două ore, până când prințesa și-a făcut curaj să apară. Când m-a văzut a încercat să pară surprinsă, dar e o actriță atât de proastă.

— Ți-a luat ceva timp să mă găsești.

De parcă nu știe de cât timp sunt aici. De parcă poate să îmi zâmbească inocent și să se prefacă că idiotul ăla nu i-a înroșit buzele. La dracu!

Am pornit pe urmele ei și am ieșit din club. A bătut palma cu paznicul pe care a trebuit să îl mituiesc cu o bună parte din salariul meu și mă așteptam să se ducă în stația de taxiuri. Dar a trecut de ele, cu mâinile afundate în buzunarele salopetei și a defilat pe străzile din Los Angeles.

O fată trebuie tratată ca un trandafir.

Am scuturat din cap cuvintele mamei și mi-am îndreptat atenția spre răsfățata din fața mea, încercând să îmi înlătur orice urmă de emoție pe care ar putea să mi-o stârnească. Nu pot să îmi deschid inima. Ușa aia a fost de mult închisă și cheia aruncată. Și așa va rămâne pe vecie.

Nici măcar nu și-a întors capul ca să îmi spună că știe că sunt în urma ei. Fiecare tip care trecea pe lângă ea își întorcea capul și o admira din cap până în picioare, iar nerușinata le făcea din mână și le zâmbea dulce. Trebuie să mă abțin să nu îi pocnesc pe toți, altfel nu aș mai ieși din închisoare toată vara, poate chiar și toată viața. Mai ales că face asta ca să mă enerveze. M-am lăsat dus de val mai devreme și i-am arătat că nu îmi este indiferentă.

Acum că o privesc, pot să înțeleg de ce stârnește fantezii în bărbații care o privesc. Fundul ei apetisant te face să îți dorești să o strângi de fese, să o muști, să îl lovești, să o faci să țipe de plăcere. Șoldurile ei se unduiesc într-un mod care te fac să salivezi și încă mă întreb cum de o să reușesc să îi rezist.

Când am ajuns pe plajă, la câteva minute distanță de propria ei casă, s-a lăsat pe vine și s-a descălțat. S-a întors cu fața la mine și cu zâmbetul pe buze și-a scos salopeta.

Când i-am văzut sânii goi și tot trupul acoperit doar de o bucată de pânză în zona intimă, am înghițit în sec și m-am blocat. Creierul meu s-a blocat și nu-mi amintesc să mi se mai fi întâmplat asta vreodată. Cu nicio femeie.

— Sper că nu ai nimic împotriva dacă fac o baie.

Și-a dat părul pe spate și când a văzut că sunt incapabil să vorbesc, s-a întors cu spatele la mine și s-a apropiat de valurile ușoare ale oceanului.

Am privit-o cum intră în apă, mai întâi testându-i temperatura, apoi afundându-se din ce în ce mai adânc în apa sărată. Când și-a ridicat brațele și i-am văzut spatele perfect, mi-am dat seama că sunt condamnat. Iar fata asta o să îmi aducă sfârșitul.

— Vrei să mi te alături?

Își băgase capul în apă și acum tot părul ei era lipit de corp. Sâni erau îmbrățișați de apă și pentru o clipă am crezut că o să cedez impulsului și o să mă duc după ea. Dar Roy și Oliver au apărut în mintea mea și orice gând s-a spulberat. Nu pot să le trădez încrederea în felul acesta.

— Aș vrea să mă bag în pat.

A început să mângâie apa cu mâinile ei, de parcă ar fi fost o sirenă și parcă mă chema la ea cu privirea.

— Ce mai aștepți? Casa e la cinci minute distanță.

Mi-am închis ochii și am oftat cu putere, rugându-mă la Dumnezeu să îmi dea răbdare și să nu îmi pierd mințile. Aș putea să mi le pierd atât de ușor în preajma ei.

— Sunt bodyguardul tău, Olivia și trebuie să stau mereu după fundul tău arogant. Aștept să îți termini baia nocturnă și să mergi acasă că să pot să dorm și eu liniștit.

Zâmbea, încercând să fie simpatică și chiar dacă i-ar reuși, sunt hotărât să nu îi fac jocul.

— Cum m-ai găsit?

Am ridicat ușor din umeri și am reacționat de parcă m-ar fi întrebat cum mă cheamă.

— Telefonul tău are GPS.

Și-a dat părul pe spate și a ieșit din mare, iar mie mi-au trecut câteva secunde bune ca să îmi revin și să nu sar pe ea ca un obsedat sexual. A continuat să își miște soldurile provocator zâmbind în tot acest timp.

Naiba să o ia de ticăloasă!

Mi-am dat cămașa jos și i-am înmânat-o, iar blondina m-a privit nedumerită.

— Ca să nu îți strici hainele de firmă.

Și-a dat ochii peste cap, gest care mă scoate din minți și a îmbrăcat cămașa mea neagră. A reușit să îi acopere fundul, dar nu atât de mult cât să fie în siguranță și s-a aplecat după hainele ei.

— Mulțumesc.

Am aprobat din cap și am lăsat-o să meargă în fața mea, blestemându-mă. Fundul ăla o să mă termine psihic și dacă nu ajung cât mai repede acasă să scap de ea, cred că o să o termin și pe ea.

Am mers tăcuți prin nisipul fin, iar după cinci minute am urcat treptele de lemn de pe veranda casei de vacanță a familiei Ashford.

Olivia a aprins lumina în salon și a rămas acolo, privindu-mă cu zâmbetul pe buze.

— Noapte bună.

Dacă nu mă retrag acum, o să fac ceva ce nu o să-mi placă. Ceva care o să dezamăgească persoanele care au încredere în mine. Ceva ce o să îmi placă.

— Braden?

La dracu! Chiar trebuie să forțeze atât de mult nota? Mi-am închis ochii strâns, am oftat și apoi m-am întors cu fața la prințesa familiei.

— Îmi pare rău pentru comportamentul meu. Îți mulțumesc că încă ești aici și ești dispus să mă protejezi.

Cum pot să mă abțin? Stă în mijlocul livingului, îmbrăcată cu cămașa mea, cu părul ud, cu zâmbetul pe buze și pregătită de devorat. Cum aș putea să mă mai țin departe de ea, când a reușit să mă cucerească în două zile?

— Drăcia naibii!

Din doi pași am ajuns în fața ei, i-am smuls hainele din mână și mi-am apăsât buzele de ale ei. Geamătul ei a fost suficient să mă facă să uit de orice promisiune.

Am prins-o de talie ca să o trag mai aproape de mine, iar mâinile ei mi-au găsit umerii și s-au sprijinit în ei. Mâna mea liberă a urcat până în părul ei, pe care l-am prins în pumn și i-am dat capul pe spate, strecurându-mi limba în gura ei.

În momentul acesta mă simt posesiv și vreau să șterg sărutul aceluia nemernic din amintirile ei. Vreau să exist doar eu și să se gândească doar la mine.

Simțeam cum mâinile ei ajung pe ceafa mea și se lipește complet de mine, presându-și sânii de pieptul meu gol, smulgând un geamăt înfundat din gura mea.

Mai târziu mă opresc pentru că am nevoie de aer și o simt la fel de secată de puteri ca și mine. Îmi lipesc fruntea de a ei suspinând, și blestemându-mă pentru slăbiciune.

După ce ne readucem respirațiile la normal, plec. O las singură în mijlocul salonului și mă duc în camera mea, aruncându-mă direct în dușul rece.

Capitolul 6

Inima mea mai avea un pic și îmi spărgea pieptul. Braden m-a sărutat. Și-a unit buzele cu ale mele și a făcut ca sărutul lui James să pară o simplă apăsare de buze.

Mi-am mângâiat cu degetele buzele umflate și zâmbeam de bucurie. Începe să cedeze într-un timp atât de scurt. Dar judecând după sărutul său, nu cred că sunt doar prițesa lui tati. Iar el e conștient de asta și probabil nu îi place deloc.

Mi-am adunat hainele de pe jos și m-am retras în camera mea, înghesuindu-mă sub pilotă. Mi-am scos telefonul și i-am trimis un mesaj lui Tammy, sperând că o să îl vadă: *Liv unu, Braden zero*.

Va ști ce înseamnă. Și probabil o să înceapă să urle și să atragă toată atenția asupra ei. Iar eu mă comport acum de parcă aș fi primit primul meu sărut. Într-un fel așa este. Nimeni nu m-a sărutat ca Braden. Nimeni nu a fost suficient de bun ca să mă facă să fierb sub atingerea lui. Doar bodyguardul meu drag.

Am luat o pernă în brațe și am adormit cu zâmbetul pe buze, sperând la cât mai multe săruturi din partea domnului Wright.

A doua zi am simțit razele soarelui mângâindu-mi chipul și m-am trezit tot cu zâmbetul pe buze. Exact așa cum am adormit.

E o nouă zi și o nouă încercare de a sparge zidul lui Braden Wright. Hai să vedem cu ce ne confruntăm astăzi.

M-am dat jos din pat, am făcut un duș revigorant lăsând gândurile să pună stăpânire pe mine.

Sigur o să se comporte de parcă nimic nu s-ar fi întâmplat. E atât de tipic și de previzibil încât îmi este greață. Și probabil el o să se aștepte să mă duc direct în brațele lui și să încerc să îl sărut și să creadă că deja mă gândesc la un viitor.

Bietul prostănac!

După ce mi-am uscat părul și m-am îmbrăcat, m-am dus în bucătăria imensă; nicio urmă de body-guard. Încă doarme sau își plânge de milă.

Am zâmbit, am privit pescărușii prin geamul de la bucătărie, apoi am deschis frigiderul. Dacă tot încerc să îl cuceresc, măcar să îi arăt că știu să gătesc.

Doamna Millie, menajera noastră, a aprovizionat cămara și frigiderul cu tot ce trebuie când i-am spus că o să venim aici. Iar eu am toate ingredientele pentru clătitele mele pufoase cu fulgi de ciocolată și omleta a la Liv.

Am dat drumul la televizorul din colț, am găsit canalul meu preferat de muzică și am dat bătaie la treabă.

Când a apărut Braden, o oră mai târziu, m-a găsit în fața aragazului dansând pe ritmul celor de la Maroon 5. Am pus o clătită pe farfurie și i-am zâmbit.

— Bună dimineața!

A început să mă țintuiască cu privirea de parcă aș fi un extraterestru care se comportă normal. Am continuat să zâmbesc și i-am întors spatele pregătind ultima clătită în tigaie.

A luat telecomanda și a dat volumul de la muzică mai încet și s-a dus țintit spre aparatul de cafea.

— Nu știam că gătești.

Am zâmbit și i-am aruncat o privire scurtă fără să scap clătita din atenția mea.

— Nu știi multe despre mine, Brad. Și dacă ești rău, nici nu o să le afli.

Și-a turnat lichidul negru în cană și i-am împins borcanul cu zahăr lângă mână.

— Numele meu e Braden. De ce îți este atât de greu ca să adaugi două litere în plus?

Am întors clătita pe cealaltă parte și mi-am lărgit zâmbetul, ridicând ușor din umeri.

— Numele meu e Liv. De ce îți e atât de ușor să îmi spui prințesă?

S-a oprit înainte ca buzele sale să atingă cana și după câteva secunde a început să râdă.

— Foarte corect. Deci, dacă îți spun Liv, o să îmi spui Braden?

Am aruncat ultima clătită de pe tigaie și am închis aragazul.

— Poți încerca și o să afli.

A dezaprobat din cap cu zâmbetul pe buze și a băut din cafeaua sa neagră. Eu mi-am dat șorțul de bucătărie jos și m-am întins după propria mea cafea cu lapte. În timpul acestei manevre m-am sprijinit cu șoldul de mobilă și mă gândeam că e timpul să arunc o mică bombă.

— Nu ți se pare că arătăm ca un cuplu căsătorit?

Exact cum mă așteptam, s-a înecat cu cafeaua și i-a venit să tușească. Eu am continuat să îmi sorb băutura, care deja se răcise, fără să îi bag în seamă accesul de tuse.

— Poftim?!

M-am îndreptat spre balcon cu farfuria cu clătite făcându-i semn să mă urmeze și m-am așezat la masă, simțind adierea brizei pe pielea mea.

— Eu gătesc, tu te trezești, schimbăm câteva replici, ne sărutăm, facem dragoste. Știi tu, chestii de cuplu.

— Noi nu am făcut dragoste.

S-a așezat pe scaunul din fața mea și și-a dres glasul, încercând să nu mai tușească.

— Dar ne-am sărutat.

M-a privit de parcă aș fi aruncat cu cuțitul după el și asta m-a făcut să zâmbesc cu satisfacție. Mi-am tras mai aproape farfuria cu omletă și mi-am aranjat farfuria perfectă de mic dejun.

El continua să mă privească fără să scoată un cuvânt și arăta de parcă l-ar fi bătut cineva.

— Pentru numele lui Dumnezeu, Braden! Glumesc și eu cu tine. Ți-a spus cineva că ești foarte crispat?

I-am împins farfuria cu clătite, pe care a acceptat-o și a început să le guste.

— Nu îmi plac glumele proaste.

Am pufnit în râs și am băgat în gură o bucată zdravănă de omletă, privindu-mi bodyguardul amuzată.

— Dacă spui tu.

Am mâncat în liniște, ascultând valurile și sunetele pescărușilor.

— Care e programul tău?

După ce am dat gata muntele de omletă, m-am acomodat în scaun și mi-am tras cana de cafea mai aproape.

— Cumpărături, citit pe plajă și de multe ori îmi petrec timpul cu Corey și cu James ori aici, ori prin oraș.

— James e iubitul tău cu care te sărutai aseară?

Deci a văzut sărutul. Mă bucur și nu numai că l-a văzut, ci și pentru că nu i-a plăcut absolut deloc. Mi-am dus cana de cafea la gură și am zâmbit.

— Nu e iubitul meu. E vărul lui Corey care vrea mai mult să mi-o tragă.

— Și a reușit?

Terminase de mâncat și mă privea atent așteptând răspunsul meu.

— Nu încă.

A zâmbit nemulțumit, a dezaprobat din cap și s-a ridicat în picioare. Și-a scos un pachet de țigări, pe care nu îl văzusem și și-a luat cana de cafea, apropiindu-se de balustrada de lemn. Și-a aprins o țigară privind oceanul, apoi s-a întors cu fața spre mine.

— Deci să înțeleg că o să reușească în curând?

Chiar e gelos pe James dacă încă continuă să mă agaseze cu astfel de întrebări. Dar de ce să nu îl tachinez și eu pe el?

— Dacă e perseverent, probabil.

Mi-am terminat cafeaua, am lăsat cana pe masă și m-am uitat la bărbatul din fața mea. Trăgea lent din țigară și mă privea prin fumul care îi ieșea pe gură.

— Deci ești doar o mică târfuliță care se lasă sedusă de oricine.

Și uite cum ne întoarcem la Braden cel dobitoc care nu vrea decât să mă scoată din sărite. Dar să fiu a naibii dacă o să îi fac jocul.

— Da, Brad. Ai de gând să te bagi și tu?

Mi-am împins scaunul cu putere și am strâns masa, apoi am dispărut în bucătărie. Dar când am ajuns în dreptul chiuvetei, le-am trântit pur și simplu fără să îmi pese dacă se sparg sau nu.

M-am sprijinit cu mâinile de mobilier și am oftat cu putere, încercând să nu plâng. Nu pot să îi arăt cât de ușor mă poate răni.

L-am auzit în bucătărie și mi-am dat seama că dacă stau în preajma lui în acest moment, o să îi arunc cu ceva în cap. Am încercat să fug de el, dar m-a prins de braț și m-a împins între insulă cu trupul său puternic.

— Ia-ți labele de pe mine!

Și-a pus mâinile de o parte și de cealaltă a trupului meu, iar eu mi-am dat capul pe spate ca să îl pot privi.

— De ce? Nu sunt la fel de curate ca cele ale lui James?

Am încercat să îl pălmuiesc, dar m-am răzgândit; probabil sunt mult prea previzibilă și oricum m-ar fi blocat, fiind mult mai rapid decât mine..

— Da, mâinile lui sunt mai curate. James e mai bun decât tine în toate privințele. Și când o să fiu în patul lui, în brațele lui, o să îmi aduc aminte de tine și cât de patetic ești.

Cred că tocmai am forțat puțin prea tare nota pentru că am observat că privirea i s-a întunecat iar furia l-a acaparat complet. Maxilarul i s-a încleștat și a început să respire agitat, de parcă ar fi un taur la o coridă.

— Ia-ți labele de pe mine, Brad! Nu am de gând să mai repet.

Acum mă uitam la el, iar în următoarea secundă buzele lui le-au zdrobit pe ale mele într-un sărut sălbatic. Mâinile lui s-au agățat în șoldurile mele și dintr-o singură mișcare m-a urcat pe insulă și s-a strecurat între coapsele mele.

— Spune-mi numele!

Mi-am deschis gura și i-am lăsat limba să o găsească pe a mea, gemând în același timp. Mâinile lui au coborât de-a lungul corpului meu, mi-a dat tricoul jos, expunându-mi sânii goi.

— Dumnezeu!

Degetele lui mari au început să deseneze cercuri în jurul sfârcurilor, iar buzele noastre s-au unit din nou. Slavă Domnului că purta doar o pereche de pantaloni scurți. Așa e mult mai simplu să îl dezbrac și să nu se răzgândească.

Buzele lui au coborât de-a lungul gâtului și au pus stăpânire pe umerii mei, ducând fierbințeala din mine la un grad de intoleranță.

M-a ridicat câțiva centimetri, suficienți încât să îmi dea pantalonii scurți jos, iar eu mi-am apăsat buzele pe urechea sa, smulgându-i un gemăt.

— Tot te mai gândești la James?

— Mi-l imaginez în locul tău.

Mârâitul lui a fost bine meritat și dintr-o singură mișcare și-a dat pantalonii și boxerii jos, apoi s-a lipit de mine tăindu-mi respirația.

Și-a îngropat fața în sânii mei, capul mi-a alunecat pe spate, am suspinat de plăcere. Nu am mai simțit așa ceva în viața mea și nu cred că cineva o să îl poată depăși vreodată pe Braden.

Când buzele lui s-au închis în jurul unui sfârc și a început să sugă, mi-am acoperit gura, cu toate că eram doar noi în toată casa și l-am tras cu putere de păr.

Mâinile i s-au plimbat pe tot corpul meu, m-a ridicat în brațe, purtându-mă până pe terasă. M-a aruncat pe canapea și s-a pus peste mine, zâmbind.

— Braden, du-mă înapoi!

A început să râdă, iar degetele sale s-au strâns în jurul chiloților mei simpli.

— Mereu mi-am dorit să fac sex pe o terasă.

Am încercat să îl împing, dar puterea mea nu se compară cu a lui.

— Am putea fi văzuți.

Degetele sale s-au mișcat și am auzit pârâitul materialului când a cedat sub puterea sa.

— Atunci toată lumea o să vadă că ești a mea. Mai ales nenorocitul de James.

M-a prins de șolduri și s-a potrivit între picioarele mele, apoi a alunecat în mine dintr-o singură mișcare și cu zâmbetul pe buze. Pentru câteva secunde, durerea a fost cea care a dominat, iar gemătul meu i-a provocat o reacție pe care nu a reușit să o ascundă. Braden a înghețat când și-a dat seama, și a început să înjure.

— Pentru numele lui Dumnezeu, Olivia!

Când am văzut că încearcă să se retragă, mi-am agățat unghiile în pielea lui și l-am privit hotărâtă în ochi.

— Să nu îndrăznești, Brad! James nu s-ar fi oprit niciodată.

Asta a fost suficient să îl aducă din nou în magia creată. A înjurat și a dezaprobat din cap fiind complet nemulțumit de situație, dar m-a sărutat și a început să se miște.

Senzația de durere a început să dispară treptat, iar când plăcerea i-a luat locul de tot, am simțit că nu am mai trăit ceva atât de intens până acum. Mi-a prins coapsele și le-a încolăcit în jurul său, penetrându-mă mai adânc și și-a îngropat fața în gâtul meu. L-am tras de păr și i-am adus gura din nou peste a mea, lăsând limbile noastre să alunece una lângă cealaltă.

Nici măcar un centimetru din corpul meu nu a rămas neatins de el. A explorat în voie fiecare particică și mi-a acaparat și sufletul. Într-un timp atât de scurt.

Película subțire de transpirație ne-a acoperit pe amândoi și am continuat să ne iubim sub razele soarelui.

Mișcările lui deveneau din ce în ce mai frenetice și a simțit cum sunt aproape de culme și pregătită să mă arunc în gol, știind că el o să mă urmeze îndeaproape. Mi-am acoperit gura cu ambele mâini și am încercat să îmi înăbuș strigătul de plăcere.

Braden mi-a absorbit gemetele și după câteva împingeri, a gemut cu putere și s-a prăbușit peste trupul meu. Amândoi găfâiam și am rămas îmbrățișați, dorindu-mi ca tot acest moment să dureze o eternitate.

Capitolul 7

Degetele lui Braden se mișcau lent pe pielea mea încălzită de soare, iar eu îmi țineam ochii închiși dorindu-mi din tot sufletul să nu fie doar un vis frumos din care să mă trezesc prea curând.

— De ce cu mine?

Serios? Din toate discuțiile posibile pe care le-am putea avea, tocmai subiectul ăsta l-a ales? De ce am ales să îmi pierd virginitatea cu el?

Am ridicat ușor din umeri și mi-am deschis ochii, mișcându-mi capul sub privirea lui atentă.

— Pentru că am ales să îmi ascult inima.

Degetul lui mare mi-a mângâiat obrazul și mi-a zâmbit, apropiindu-și chipul de al meu.

— Și crezi că asta o să schimbe ceva?

Pentru o secundă am crezut. Pentru o secundă am crezut că pot să trăiesc în visul meu superb pentru eternitate. Dar m-a smuls atât de brutal din el și acum trebuie să mă obișnuiesc cu ideea asta.

Am tras aer în piept și am încercat să îmi mențin zâmbetul pe buze și să nu îi arăt că tocmai mi-a spulberat toate visurile.

— Sunt convinsă că nimic nu o să se schimbe. Dar asta nu înseamnă că nu putem profita de timpul ăsta singuri.

Mi-am pus mâna pe ceafa lui și i-am unit buzele cu ale mele, fără să îi dau vreo șansă să spună vreun cuvânt. Sunt mai determinată ca niciodată să îl fac să mă iubească.

M-a ridicat la pieptul său, încolăcindu-mi picioarele în jurul taliei sale și l-am simțit pulsând între coapsele mele.

— Trebuie să recunosc că ești surprinzătoare, Livie. Dar asta nu înseamnă că nu ești prințesa răsfățată a lui tati.

M-a purtat până în camera lui și am intrat amândoi în cabina de duș. Mi-a capturat buzele într-un sărut plin de pasiune și m-a lipit de peretele acoperit de faianță, iar la simplul contact am gemut și i-am permis limbii lui să o caute pe a mea.

Am uitat amândoi de lumea de afară și de rolurile fiecăruia. Am uitat de promisiuni. Eram doar noi doi, unul în brațele celuilalt, împărtășind pasiunea care a început să ne mistuie pe amândoi.

Părul mi s-a lipit de spate și am suspinat când mi-a ridicat piciorul și m-a pătruns cu ușurință. A alunecat în mine și l-am lăsat să pună stăpânire pe trupul meu și să ajungă și la inima mea. Pentru că până la sfârșitul verii o să știu cu siguranță că îl iubesc pe Braden Wright.

După dușul nostru fierbinte m-am retras în camera mea și am încercat să nu mă șochez când mi-am privit reflexia în oglinda dulapului.

Buzele mele sunt umflate și roșii, obrații la fel de colorați iar urmele săruturilor de pe gât și umeri parcă păreau niște însemnări. Însemnări care atestă faptul că îi aparțin lui.

Mi-am trecut degetele peste pielea ușor înroșită de iubire, cu zâmbetul pe buze. Braden Wright nici nu o să știe ce l-a lovit. Asta pot să o spun cu mâna pe inimă.

După ce mi-am terminat scanarea fizică, m-am îmbrăcat în haine comode, mi-am uscat părul și am ieșit pe terasa din camera mea cu tableta la piept.

M-am așezat la masa de paie și am încercat să o sun pe Tammy printr-o videoconferință. După al doilea apel am crezut că e plecată, dar când a răspuns și s-a uitat urât la cameră, am zâmbit.

— Bună dimineața, rază de soare!

Roșcata mea a gemut cu putere și și-a aruncat o pernă pe cap, încercând să scape de mine.

— Dă-te jos din pat, Tammy! Vreau să vorbesc cu tine.

— *Lăsă-mă în pace, vrăjitoareo!*

Am început să râd urmărind în același timp aterizarea unui pescăruș, dându-i suficient timp prietei mele să își scoată capul din pernă.

— Credeam că o să fii mai puțin crispată în vacanța asta.

A gemut animalic și s-a uitat la mine, probabil dorind să arunce cu ceva sau să mă arunce chiar pe mine.

— *Nu sunt în toane tocmai bune, Liv. Nenorocitul ăla de avion a întârziat patru ore și am ajuns târziu la hotel. Iar acum trebuie să stau în pat să îmi recuperez orele de somn pierdute și nervii pe care compania aeriană mi i-a provocat.*

Mi-am dat o șuviță de păr după ureche și am chicotit.

— Și eu care credeam că ești scorpie doar când ești la ciclu.

Mi-a arătat semnul păcii, apoi și-a susținut capul într-o mână și a căscat de mama focului.

— *Nu pot să te sun mâine dimineață? Nu știu cât e ceasul în LA, dar aici e opt seara.*

Am izbucnit în râs, reușind să o enervez din nou. Tammy e pasăre de noapte și de cele mai multe ori la ora asta iese la agățat. Acum pot să înțeleg de ce e atât de înțepată și cu gura mare.

— După ce îți dau o veste, poți să te duci la culcare.

— *Sper să merite!*

Am zâmbit și am aprobat cu o singură privire. Am tras aer în piept și m-am uitat în jurul meu, asigurându-mă că el nu o să își facă apariția.

— Am făcut sex cu Braden.

Capul lui Tammy s-a desprins de mână și câteva secunde nu a reacționat. Apoi și-a înălțat căpățâna și a făcut ochii mari la cameră. Practic îi puteam vedea doar ochii cât cepele și nările cam prea mari pentru gustul meu.

— *Taci din gură!*

Am dezaprobat din cap, continuând să zâmbesc și mi-am sprijinit coatele de masa acoperită de un strat de sticlă.

— Chiar înainte să te sun am avut parte de runda a doua. În duș.

Roșcata a gemut cu putere și și-a dat capul puțin mai în spate, iar imaginea ei ciudată a dispărut.

— *Te urăsc atât de mult în momentul ăsta. Cum ai reușit să îl faci să pice?*

Tammy are un mod aparte de a se exprima și m-am uitat în jurul meu. Dacă Braden o aude, o să se ducă naibii toată încercarea mea de a-l cuceri.

— Nu a reușit să reziste farmecului meu, am spus dându-mi părul pe spate în încercarea de a fi o divă.

Tammy a început să râdă, s-a așezat turcește pe patul ei și a aranjat camera tabletei.

— *Fii serioasă pentru câteva clipe, prințesă.*

Mi-am dat ochii peste cap și mi-am sprijinit bărbia în palmă.

— Am ieșit aseară la Crushers, iar James s-a dat la mine. Din nou. Și am profitat puțin ca să îl fac gelos pe Braden.

— *Și chiar a mers? m-a întrebat cu puțină încredere în voce.*

Am ridicat din umeri și mi-am lărgit zâmbetul, dorindu-mi să o fac geloasă cu strălucirea pe care o eman în acest moment.

— *La a câta târâtură era Corey?*

Chiar nu înțeleg ce se întâmplă între ăștia doi. Sunt geloși, dar se comportă de parcă ar fi doar doi prieteni apropiați.

— La nici una. Cel puțin cât am fost eu acolo era mai ocupat cu telefonul și cu chestii care țineau de club.

A scos un *îhm* sarcastic și și-a dat părul de pe chip, arătându-mi o față nervoasă.

— *Și James încă încearcă să te bage în patul lui?*

Am aprobat din cap, amintindu-mi de insistențele enervante și de atingerile nepotrivite. Dacă nu o să înceteze, s-ar putea să mă piardă ca prietenă definitiv.

— *Oricum e un ratat exact ca și Corey. Sângele apă nu se face, ce mai?*

Am dezaprobat din cap și am schimbat subiectul despre Braden sau băieți și ne-am pus pe bârfit.

Am pus sticla de suc în coș și am continuat să fredonez noul cântec al lui Justin Timberlake plimbându-mă printre raioane. De obicei îmi fac singură cumpărăturile și apelez la doamna Millie doar pentru curățenie. Am aruncat lângă suc câteva cutii de paste, o sticlă de vin roșu și fructe de mare. Am de gând să îmi arăt toate calitățile de bucătar în fața lui Braden. El s-a pierdut undeva prin departamentul sportiv și cred că e timpul să îl recuperez și să mergem acasă.

În drum m-am oprit la sectorul de cosmetice și am încercat câteva din rujurile noi apărute de la compania mea preferată, iar deodată i-am auzit numele. Strigat de o femeie.

— Braden!

M-am ridicat pe vârfuri și mi-am înălțat privirea deasupra rafturilor, reușind să văd doar capul lui și pe cel al femeii brunete și absolut superbe care tocmai îl îmbrățișa.

Nenorocita!

Dar cel mai șocant e zâmbetul larg și încărcat de fericire pe care Braden al meu îl dezvăluia în fața ei. Zâmbet care ar putea să te doboare într-o clipită. Zâmbet pe care eu nu l-am văzut niciodată.

Brațele i s-au strâns în jurul femeii iar când a sărutat-o pe obraz am strâns crema din mâinile mele atât de tare încât s-a împrăștiat pe restul cumpărăturilor.

— Nu te-am mai văzut de mult timp. Ce cauți aici?

Ai fi putut să trăiești și fără să îl mai vezi vreodată, Mary Poppins. Am trântit tubul gol la picioarele mele și am continuat să îi spionez, avansând ușor spre ei.

— Sunt aici cu muncă. Tu ce cauți aici? Am crezut că te-ai mutat în Seattle.

Femeia și-a dat părul pe spate și a zâmbit larg, iar verigheta i-a strălucit în lumina artificială.

E căsătorită și flirtează cu nerușinare cu iubitul meu. Scorpia!

— Am venit în vacanță. Rick a împrumutat casa de la partenerul lui și s-a gândit să îmi facă o surpriză.

Și tu ca o soție devotată te arunci în brațele unui bărbat ca Braden? Mi-ar plăcea să apară și tipul acesta să vadă ce fel de femeie are alături.

Căruciorul s-a oprit în marginea raionului provocând un sunet iritant și m-am lăsat pe vine înainte ca cei doi să mă vadă și să mă dau de gol.

Rahat. Rahat. Rahat. Braden nu e prost și sigur și-a dat seama că sunt eu. Am luat căruciorul și m-am strecurat două raioane mai la dreapta, adoptând în acest timp poziția piticului. Când m-am reîntors la paste, am tras aer adânc în piept și m-am ridicat în picioare. A sosit timpul să îmi fac apariția.

Mi-am dat părul pe spate, mi-am dat două palme peste obraji, mi-am luat căruciorul în primire și m-am apropiat de cei doi cu zâmbetul pe buze. Bruneta m-a observat imediat și nu și-a pierdut zâmbetul, nici nu a părut deranjată de prezența mea. Iar

bodyguardul meu neghiob s-a încruntat și a făcut un pas în lateral, făcându-mi loc între ei.

— Bună.

Mi-am sprijinit coatele de mânerul căruciorului, adoptând o poziție defensivă și complet nepotrivită unei doamne, iar dacă mama m-ar vedea în momentul acesta, cred că ar șterge podeaua cu mine.

Bruneta s-a uitat la mine câteva secunde, continuând să îmi zâmbească iar eu să continuând să îmi doresc să o pocnesc.

— Eu sunt Avery.

Mi-a întins mâna, iar eu i-am admirat manichiura frumoasă, inelul de logodnă și verigheta, apoi mi-am îndreptat privirea asupra chipului ei. Lângă mine, Braden deja începea să fie tensionat.

— Olivia.

A continuat să îmi zâmbească și și-a retras mâna cu grație când a văzut că nu am nici cea mai mică intenție ca să i-o strâng. Și-a îndreptat atenția asupra bărbatului de lângă noi și mă privea cu coada ochiului.

— E iubita ta?

De data asta m-am uitat și eu la Braden și mi-am lărgit zâmbetul, fiind extrem de curioasă de răspunsul lui. Mi-a aruncat o privire rapidă și cred că e prima oară când îl văd transpirând din cauza emoțiilor. Păcat că nu pot să îl filmez în acest moment.

— Nu. Ea e... um..., a încercat să spună, scărpinându-și ceafa încontinuu.

E mai mult decât evident că tipa asta îl cunoaște și el nu vrea să îi spună că e un simplu angajat sau că sunt cea mai recentă aventură a lui. Așa că e mai bine să preiau eu comanda.

— Sunt șefa lui.

Avery s-a uitat la mine analizându-mă din cap până în picioare, iar la final a chicotit. Cred că Braden mai avea puțin și exploda sub privirile noastre.

— Văd că mințile geniale sunt din ce în ce mai tinere. Cred că ești un geniu al informaticii dacă ai reușit să ajungi în compania lui Roy Ashford.

Dumnezeule mare! Braden le-a spus tuturor că lucrează în companie?

Când mi-am întors privirea spre el și i-am văzut stânjeneala de pe chip și furia din ochi, mi-am dat seama cât de greu o să îmi fie să mă descurc cu bărbatul ăsta. Dar să minți e un lucru rău, Braden iubitule. Ar fi păcat să nu facem puțină lumină în întuneric.

— Am o minte genială, dar nu pentru informatică.

Bruneta focoasă m-a privit nedumerită, iar când Braden mi-a mârâit numele, am știut că e o avertizare. Dar cred că e prea târziu pentru una.

— Fratele și tatăl meu sunt cei care se ocupă de companie și Oliver chiar e următorul geniu al companiei. Dar Braden e doar bodyguardul meu.

Oftatul lui prelung nu mi-a dat un sentiment prea plăcut și nu prea îmi plăcea ce am făcut în acest moment. Dar acum nu mai pot da înapoi.

Avery nu a părut dezamăgită sau surprinsă de revelația mea și după ce s-a uitat la mine, apoi la Braden și din nou la mine, a zâmbit.

— Păi înseamnă că trebuie să te simți cea mai protejată femeie. Dacă cineva poate să te protejeze, acela e Braden.

Să ți-o trag Avery-și-cum-naiba-te-mai-cheamă. Am încercat să îmi mențin zâmbetul pe buze și să nu îi arăt dezamăgirea mea. Sau cât de mult aș vrea să o turtesc sub roțile căruciorului de care mă sprijin.

— Oricum, îmi pare bine să te cunosc, Olivia. Sper să ne mai întâlnim.

Iar eu sper să cazi într-un canal și să te întorci în maghernița din care ai ieșit, nenorocito. Totul mergea atât de bine până să apari tu și să strici totul.

A făcut un pas spre Braden, l-a sărutat pe obraz, apoi s-a îndepărtat cu un fluturat al brațului ei bronzat prost. A privit-o până a ieșit din magazin, apoi s-a uitat la mine și a izbucnit în râs.

— Doar atât poți?

Mi-a smuls căruciorul și m-am străduit să îmi mențin echilibrul, să nu cad pe podea ca ultima idiota. Nu cred că ar trebui să mă pui la încercare, Wright. S-ar putea să nu îți placă deloc.

Capitolul 8

— Chiar ai crezut că mă umilești în fața lui Avery?

A lăsat cumpărăturile pe insula din bucătărie, iar eu am început să îl maimuțăresc în spate, fără să mă dau de gol. Chicotitul lui enervant mă îndeamnă să îi arunc cu o tigaie în cap și să îi fac creierul șnițel.

— Cine e Avery asta?

Am scos sticla de vin din pungă și am smuls capacul, luând un pahar din suport.

— Nu cred că e problema ta.

Mi-am dat ochii peste cap și am umplut paharul pe jumătate, așezându-mă pe unul dintre scaune. Răspunsul lui mă enervează rău, chiar dacă mă așteptam la el.

— De ce naiba nu spui adevărul? E atât de rău că ești bodyguard?

A continuat să scoată cumpărăturile din sacoșe, a schițat un zâmbet, dându-mi astfel un răspuns fără să mă privească.

— Nu faptul că sunt bodyguard e rău, problema e al cui bodyguardul sunt.

M-am strâmbat la el și mi-am ridicat degetul mijlociu, sorbind din paharul de vin.

— Oricum, mi-a plăcut mica ta scenă de gelozie. Chiar te-ai comportat ca prințesa lui tati.

S-a apucat să deschidă fiecare dulap din bucătărie, chinându-se să aranjeze alimentele la locul potrivit. Am tras aer în piept și era să mă pufnească râsul când a vrut să pună făina în sertarul cu pâine.

— E fosta ta iubită?

A oftat, iar după ce a găsit locul pungii de făină, s-a întors spre mine plictisit.

— Chiar nu te privește viața mea, Olivia.

Și-a pus ambele mâini pe insulă și m-a privit serios, încercând să transmită mesajul cât mai clar.

— Sunt bodyguardul tău și tu ești, așa cum spuneai mai devreme, șefa mea. Faptul că ne-o tragem nu ne transformă în iubit și iubită.

M-am pus să conturez gura paharului cu degetul arătător și mi-am lăsat bărbia pe pumn, zâmbind.

— Dar pot foarte ușor să te dau afară și să mă asigur că nu mai pui un picior în casa mea. Sunt, așa cum ai spus mai devreme, prințesa lui tati și pot să îl conving de orice.

Bine, poate că asta nu e cea mai deșteaptă replică a mea și nu ar trebui să recurg la șantaj, dar gelozia de mai devreme încă mă macină și nu îmi scot din cap zâmbetul lui sincer și fericit în preajma acelei nenorocite.

— Din partea mea nu ai decât să faci asta. Doar ești obișnuită să arunci cu noroi și bani ca să obții ceea ce vrei. Exact cum mă aștept să o faci.

Mi-am mușcat limba pentru că sunt o mare proastă și l-am privit îndepărtându-se din bucătărie cu zâmbetul pe buze. Mi-am înghițit blestemele și am mai luat o gură zdravănă de vin, plimbându-l prin gură.

Dacă asta nu e cea mai deșteaptă strategie, care naiba e? E mult mai greu decât mi-am imaginat și o să fie o adevărată aventură să îl cuceresc.

Telefonul mi-a vibrat în pantaloni iar când am reușit să-l prins între degete și am văzut numele lui Corey, am zâmbit de încântare.

— Ai o sincronizare perfectă.

Chicotitul lui mi-a inundat urechea și deja m-am dat jos de pe scaun, lăsându-mi paharul aproape gol și singur.

— *Mi se spune des. Te scot la o înghețată? Sunt pe plajă.*

Am închis apelul și am ieșit pe terasă. L-am văzut în timp ce coboram treptele și m-am dus direct în brațele lui deschise. M-a sărutat cu afecțiune pe frunte și am pornit împreună spre strada principală. Fără să îl anunț pe Braden care poate să se ducă naibii.

— De ce ești așa ciufută?

Am zâmbit și m-am gândit imediat la Tammy și la gura ei slobodă. Țștia doi chiar se potrivesc de minune.

— Bodyguardul tău sexi îți dă dureri de cap?

— Aș prefera să îmi dea altfel de dureri.

Blondul m-a privit cu gura șocată, iar eu am ridicat pur și simplu din umeri și am zâmbit.

— Olivia Ashford! Când te-ai transformat într-o cățea în călduri?

Am izbucnit pur și simplu în râs, dându-mi capul pe spate. Corey chiar știe să mă bine-dispună și mă bucur atât de mult că e aici cu mine.

— Nu îmi spune că... tu și cu el... voi?

E cam ciudat să nu poată pronunța cuvintele corect, mai ales că e la fel de nebun după sex și are aceeași gură murdară ca a lui Tammy.

Dar i-am făcut pe plac și am scos un *îhm* lung, iar răspunsul lui a fost o înjurătură.

A fluierat prelung, mi-a cuprins umerii cu brațul său lung și am luat-o așa pe bulevardul principal, căutând o tonetă de înghețată.

— Să înțeleg că sărutul dintre tine și James nu a avut vreo importanță?

M-am uitat în ochii lui, am observat că amuzamentul i-a cam dispărut, iar Corey s-a transformat brusc într-o persoană serioasă. Ne-am oprit la un vânzător în vârstă și mi-am comandat un munte de ciocolată la cornet; am așteptat să ne îndepărtăm ca să îi pot răspunde.

— I-am spus de la început lui James că nu am de gând să fiu una dintre fetele lui. Și se pare că s-a conformat cu asta.

— A încercat să te forțeze?

S-a pus în fața mea și m-a privit pe jumătate serios și pe jumătate furios. Corey știe cam tot ce s-a întâmplat în viața mea și prin ce am trecut cu diferiți inamici ai tatălui meu. Chiar și tentativele de viol.

— Dacă a încercat să te atingă, jur că îi rup capul și nu o să mai vadă...

I-am pus un deget pe buze zâmbind.

— Nu a încercat nimic, Corey. Poate că e un afe-meiat și jumătate, dar ține la mine, într-un fel. Mi-a spus că nu o să mă rănească.

Umerii i s-au relaxat și s-a așezat din nou alături de mine, continuându-ne plimbarea. Am mers tăcuți o parte din drum, după care ne-am îndreptat spre faleza amenajată ca să privim oceanul involburat.

— Totuși, ceva nu e bine cu tine.

Înainte să îmi deschid gura și să mă confesez celui mai bun prieten al meu, mi-am auzit numele.

— Olivia!

Mi-am întors capul și am văzut-o pe nenorocita de Avery, făcându-mi din mână cu zâmbetul pe buze. Chiar nu pot să am o pauză?

Fericirea din ochii ei mă scoate din minți și l-am observat și pe prostul care o urma. Probabil soțul ei fidel și plin de iubire față de nemernica superbă care se apropia de mine.

— Mă bucur să te văd din nou. Braden nu e cu tine?

Serios? Soțul tău e în spate și tu mă întrebi unde îți este amantul, idioato? Aș fi vrut să pot spune că mă bucur să o revăd, dar aș fi mințit grav în această situație.

— A rămas acasă cu o durere teribilă de cap.

A tresărit și și-a dus mâna la inimă, iar eu m-am abținut să nu îmi dau ochii peste cap și să sar la gâtul ei.

— O, vai! Sper că e bine.

— E perfect. I-am aranjat un masaj thailandez desăvârșit.

Soțul ei a început să râdă, iar Corey l-a acoperit cu un tuset fals care se auzea și din avion. Eu zâmbeam și încercam să nu îi râd în față.

Probabil și-a dat seama că o iau peste picior pentru că zâmbetul i s-a mai năruit și și-a dres glasul.

— Permite-mi să îți fac cunoștință cu soțul meu, Rick.

Bietul idiot mi-a întins mâna pe care i-am strâns-o din compătimire, dorindu-mi să îi spun să plece de lângă ea cât mai poate.

Corey s-a prezentat de unul singur, iar eu și Avery am continuat să ne privim una pe cealaltă, așteptând cu nerăbdare să plece cât mai repede. Deja mi-a stricat ziua și nu am niciun chef să îmi distrugă și seara.

— Crezi că aş putea să vorbesc cu tine? În privat?

Eram pregătită să îi spun să îşi facă o programare și să îi dau numărul inexistent al secretarei mele fictive, dar apoi mi-am zis că poate e și în avantajul meu toată treaba asta.

Am aprobat din cap și ne-am apropiat de una dintre băncile de lemn, iar cei doi bărbați au rămas pe loc începând o discuție despre fotbal.

— Nu înțeleg care e problema ta cu mine. Mă cunoști de aproape trei ore.

Și te urăsc tot ce atunci, dar m-am abținut să îi spun asta. Am mușcat din cornet și m-am prefăcut că habar nu am despre ce vorbește.

— Nu am nicio problemă cu tine, Aimee.

— Avery.

Am scos un îhm de corectare și am mușcat din nou cornetul crocant.

— Tu crezi că eu și Braden avem o aventură.

Am dezaprobat din cap și am mormăit ceva cu gura plină, dar de fapt voiam să îi spun că e o ticăloasă de doi bani și nu îmi vine să cred că îşi înșală soțul. Dar, din nou, mi-am ținut gura închisă.

Bruneta a chicotit și a tras aer în piept, aranjându-și șuvițele groase de păr deranjate de vânt.

— Nu ai de ce să te îngrijorezi, Olivia. Orice relație amoroasă între mine și Braden s-a terminat acum patru ani.

Da, pentru că ți-ai găsit prostul perfect și judecând după aspect, e și unul bogat. Normal că i-ai dat cu șutul lui Braden al meu.

— Nu s-a ridicat la nivelul așteptărilor tale?

Am băgat ultima parte de cornet în gură și am molfăit-o, așteptând răspunsul ei.

— Când îți pierzi mama și sora, nicio femeie nu se mai poate ridica la nivelul așteptărilor. Nici măcar logodnica.

Aproape m-am înecat cu ultima mea bucată de cornet, am reușit cu greu să o înghit, simțind cum îmi zgârie esofagul. Am tușit uitându-mă cu uimire la Avery, care nu mai părea atât de ticăloasă.

— Tu... ai fost... am încercat să vorbesc și să nu par mai șocată decât sunt.

— Logodnica lui Braden, da.

Rahat. Unde e paharul ăla de vin când am nevoie de el?

Capitolul 9

Tigaia aia cu care voiam să îl pocnesc pe Braden? Cred că tocmai m-a lovit în moalele capului.

Mă străduiam să îmi îndepărtez orice urmă de jenă din gât, continuând să o privesc pe Avery.

— Uau. Asta chiar e ceva, au fost primele cuvinte, stupide, de altfel, care mi-au trecut prin cap.

Avery a chicotit și a tras aerul sărat în piept, sprijinindu-și cotul de spătarul băncii.

— Încă mai crezi că îmi înșel soțul cu Braden?

Chiar dacă nu am rostit niciodată cuvintele astea, se pare că atitudinea mea a fost suficientă ca să îi dea de înțeles ce gândesc. Sau mai bine spus, ce gândeam înainte de a arunca bomba. Pentru că acum nu mai știu ce să gândesc și nu îmi dau seama dacă creierul meu începe să îmi înghețe din cauza înghețatei sau din cauza revelației.

— Ce s-a întâmplat? am întrebat-o, dorindu-mi în acest moment să mă aflu în creierul ei și să cunosc orice detaliu nebun.

A oftat adânc și a privit oceanul, ascultând valurile spărgându-se la câțiva metri de noi.

— Accidentul.

Accidentul ăsta e un adevărat mister. Nici măcar mama sau Oliver nu au vrut să îmi spună cum s-a întâmplat iar pe Braden nici nu am îndrăznit să îl întreb.

Avery și-a îndepărtat șuvițele de păr de pe chip și am observat tristețea și durerea din privirea ei.

— Emily și Meredith erau totul pentru Braden, iar destinul s-a gândit să îi testeze voința. Acum cinci ani, Emily, sora lui, a fost diagnosticată cu cancer în ultimă fază. Iar Braden s-a învinuit pentru că nu a avut suficienți bani ca să o salveze.

Nici măcar banii lui tata nu au reușit să o salveze? Acum cinci ani Oliver și Braden erau la aceeași facultate și sunt convinsă că dacă ar fi cerut, tata l-ar fi ajutat.

— Emily se simțea rău de ceva timp, dar mereu spunea că e o nimica toată și că ar trebui să ne vedem de facultate. Într-o zi a ajuns de la școală la spital și acolo i-a fost descoperită boala, iar Braden a simțit că îl înghite pământul, la aflarea veștii.

Și-a închis ochii, evitând să plângă, apoi a șoptit.

— Abia mă ceruse de soție.

Crezi că ai parte de o bucurie și apoi primești o veste pe care nu ți-ai fi dorit-o niciodată. Nici nu vreau să știu ce a fost în sufletul lui în acel moment. Pot doar să îmi imaginez cum ar fi dacă Oliver ar păți ceva, dar imaginea n-ar fi deloc plăcută.

— A renunțat la ultimul an de facultate ca să o poată duce la terapie și să fie alături de ea în ultimele ei clipe. Emily îi spunea mereu că nu are nevoie de el și că trebuie să își termine școala. Dar el nici măcar nu a vrut să audă.

A suspinat greoi și s-a uitat la soțul ei, iar când privirile li s-au întâlnit și-au zâmbit.

— Oliver și Roy au încercat să îl ajute, dar chiar și cu puterea financiară a tatălui tău, boala a avut ultimul cuvânt. Dar au reușit totuși să îl convingă să termine facultatea și să nu abandoneze ultimul an.

Mă așteptam să se întâmple asta. Poate nu cunosc foarte bine relația dintre Braden și fratele meu, dar sunt convinsă că sunt apropiați. Altfel Oliver nu ar fi terminat facultatea în timp fără ajutorul lui. Iar mama și tata mereu au avut o compasiune aparte pentru cazurile pierdute.

— Ar fi trebuit să te cunoaștem la ceremonia de absolvire.

Da, ar fi trebuit să merg la absolvirea fratelui meu, dar momentul a fost nepotrivit și mă aflu pe cealaltă parte a globului, încercând să îmi mențin sănătatea psihică.

— Ar fi trebuit, am spus cu o simplă aprobare din cap.

Poate Avery e dispusă să îmi dea voie în trecutul ei, dar asta nu înseamnă că trebuie să o răsplătesc cu aceeași monedă.

— După absolvire, Braden și restul familiei au plecat spre Chicago, iar eu am rămas la garsoniera noastră ca să pregătesc restul bagajelor. Pe drum, el și tatăl lui au început să se certe pe tema planurilor de viitor și cea mai bună slujbă. Iar un minut de neatenție l-a făcut pe Barry să intre pe contrasens direct într-un camion.

Mi-am închis ochii și am gemut dureros, încercând să nu îmi imaginez acea scenă devastatoare. Vocea lui Avery a început să tremure, dar asta nu a oprit-o să continue.

— Meredith a murit pe loc, fiind pe locul din față, iar Emily a mai rezistat până la spital. Braden și-a fisurat mai multe coaste, a avut o hemoragie și o contuzie. Barry s-a ales cu mai multe fracturi și a stat în comă timp de o săptămână.

A suspinat lung, și am observat cum pielea de pe mâini i se încrețise la simpla amintire a acelui eveniment.

— Înainte să moară, Emily l-a pus pe Braden să jure că o să meargă mai departe și o să fie fericit.

— Dar a făcut exact opusul, am ghicit fără prea mult efort.

A zâmbit trist și m-a aprobat printr-o mișcare a capului.

— S-au schimbat complet după moartea lor, amândoi. Barry a început să bea, învinuindu-se fără încetare și toți banii pe care îi primea îi băga în alcool. L-a îngropat pe Braden în multe datorii și a reușit cu greu să se mențină pe linia de plutire. A încercat chiar să se sinucidă.

Nu îl cunosc pe tatăl lui, dar dacă o să ajungă vreodată, o să îi spun că e un idiot. Trebuie să trăiască pentru fiul lui și să îl susțină în tot ceea ce face, nu să fie un laș și să dea bir cu fugiții.

— Acum Braden nu mai vrea să audă nimic de tatăl lui, chiar dacă continuă să îi plătească datoriile și să îl salveze de închisoare.

Și-a îndepărtat o scamă inexistentă de pe pantalonii largi și a suspinat pentru a mia oară de când a început să povestească.

— S-a învinuit mereu și nu a mai fost același, de atunci. S-a închis în el și oricât de mult îmi doream să îi fiu alături și să îl ajut să treacă peste incident, m-a respins cu fiecare ocazie. Nu mai era același bărbat de care m-am îndrăgostit. Înainte să am curajul și să îi spun că nu pot să îi mai fiu alături, mi-a luat-o înainte. Am decis să rămânem prieteni și i-am spus că o să îl ajut oricând.

Înseamnă că nu s-au iubit niciodată cu adevărat. Cum naiba poate să rămână prieteni după ce au împărțit atât de multe și au fost aproape de a-și uni destinele?

Avery și-a pus mâinile pe abdomen, chicotind și zâmbindu-mi cu sinceritate.

— Îmi pare atât de rău pentru el. Mi-ar plăcea să își refacă viața și să cunoască din nou iubirea. Mi-aș dori să fie la fel de fericit cum sunt eu cu Rick și cu viitorul nostru copil.

A reușit să mă surprindă pentru a doua oară de când m-a ambuscat, dar nu am putut să nu zâmbesc. Când aud de un copil fac asta involuntar.

— Felicitări!

Mi-a mulțumit cu un zâmbet radios și mi-a luat mâna în a sa, gestul făcându-mă să tresar.

— Știu cât de încăpățânat și răutăcios poate să fie dar, te rog, să ai răbdare cu el. Cred că tu ai putea să îl aduci înapoi la realitate și să îi iei vălul de pe ochi. Nu renunța la el.

Îmi doream să o întreb de ce îmi spune mie așa ceva. Dar e mai mult decât evident că și-a dat seama că simt ceva pentru el. Nici nu am de gând să îmi neg propriile sentimente.

Am dat din cap continuând să îi zâmbesc, încercând să descopăr cum să îl salvez pe Braden Wright.

— Unde naiba ai fost?

Arăta ca un câine turbat și destul de agitat. Cu mâinile pe șolduri, înțepenit la câțiva pași de ușă și cu o privire furioasă.

— Unde am avut chef.

Am trecut pe lângă el, zâmbind pe ascuns când i-am auzit mârâitul și m-am oprit în fața frigiderului. Când am văzut sticla de vin pe care am început-o mai devreme, aproape că am oftat de plăcere. Am mare nevoie de un pahar zdravăn după toate istorisirea lui Avery.

— Faci pe deșteapta?

M-am ridicat pe vârfuri după unul dintre paharele cu picior și mi-am turnat vinul cu zâmbetul pe buze.

— Nu trebuie să mă prefac, dragă Brad. Eu chiar sunt deșteaptă.

— Nu când hoinărești pe străzile orașului de una singură.

Mi-am dat ochii peste cap și am sorbit din pahar, suspinând la gustul aromat și mult prea perfect al licorii.

— Dacă te răpea cineva? Dacă vreun deștept te-ar fi urmărit și te-ar fi violat?

— Știi karate, i-ar fi fost greu să mă violeze, i-am răspuns înainte să îmi umezesc buzele cu vinul roșu.

Braden și-a trântit ambele mâini pe insula din mijlocul bucătăriei și a înjurat în barbă, iar eu mă cam bucur de spectacolul ăsta. Nu prea îl văd așa scos din pepeni și îmi cam place să mă joc cu nervii lui.

— Dacă pățeai ceva, ce explicație aveam eu în fața lui Roy?

— Deci problema nu e siguranța mea, ci încrederea tatălui meu, am spus gesticulând cu paharul spre el.

— Nu am spus asta, a murmurat cu dinții încheștați.

Am zâmbit veselă și am privit lichidul sângeriu înainte să îmi îndrept atenția asupra bărbatului de care mă îndrăgostesc atât de ușor.

— Nici nu e nevoie. După cum ți-am spus, sunt deșteaptă. Și chiar nu înțeleg, dacă îți pasă atât de mult de părerea lui Roy Ashford, de ce nu l-ai convins să îți dea o slujbă în companie?

Mi-am dus paharul la gură și am reușit să scad cantitatea de vin la jumătate.

— Ai o diplomă la fel de bună ca a fratelui meu și sunt convinsă că ești de încredere și inteligent, altfel tata nu te-ar fi ținut aproape de el.

Și-a ținut gura închisă, dar sunt convinsă că ar fi vrut să îmi trântască o înjurătură zdravănă. Și spun asta judecând după maxilarul încordat și după venele de pe frunte care mai aveau puțin și pocneau, de umflate ce erau.

— Nu e treaba ta, băgăcioasă mică.

Am început să râd, mi-am lăsat paharul lângă coșul cu fructe de pe insulă și m-am apropiat de paznicul meu sexi. I-am atins brațul cu degetele și mi-am lărgit zâmbetul.

— Ești atât de tensionat, iubitu! Cred că ai nevoie de puțină relaxare.

M-am mutat în spatele său continuând să îl mângâi, folosindu-mă doar de buricele degetelor, și observam că obțineam efectul dorit. Respirația lui Braden a început să se intensifice și și-a lăsat capul să îi atârne între umeri.

M-am ridicat pe vârfuri și i-am depus un sărut suav pe ceafă, făcându-l să se cutremure. Măinile mi-au alunecat până pe pieptul său și am continuat să zâmbesc, simțindu-i bătaile inimii în palmă.

Când am început să îmi cobor mâinile spre șoldurile sale, s-a răsucit spre mine și m-a trântit pe insula albă dintr-o singură mișcare, făcându-mă să gem.

— Cuiva îi place dur, am spus începând să chiotesc.

— Dumnezeule, în ce te-ai transformat? m-a întrebat uluit, în timp ce mâinile sale mi-au împins fusta pentru a-mi descoperi coapsele.

Înainte să apuc să îi răspund, gura lui a acoperit-o pe a mea sărutându-mă cu lăcomie. I-am lăsat limba să pătrundă printre buzele mele și am încercat să îl ating, dar mi-a ținut mâinile deoparte.

Și-a coborât gura pe bărbia mea, apoi pe gât și a continuat până s-a oprit în decolteul cămășii. Mi-am arcuit spatele și am suspinat lăsându-mă copleșită de dorința pură din trupul meu.

— Spune-mi ce îți place, Livie.

— Să mă atingi, am spus printre suspine.

Și-a strecurat degetele între coapsele mele și aproape am țipat de plăcere.

— Aici?

Am aprobat doar din cap închizând ochii, incapabilă să rostesc un simplu cuvânt.

Am început să gâfâi, mi-am desfăcut picioarele și mai tare, înlănțuindu-i șoldurile pentru a-l trage mai aproape de mine. Mi-am încleștat mâinile în umerii săi și l-am privit în ochii devorați de dorință.

Cu brațul liber mi-a prins talia și m-a făcut să alunec spre el, smulgându-mi un țipăt când erecția i s-a lipit de zona mea crepusculară.

— Îmi întreci orice așteptare, Olivia!

Și-a strâns degetele în jurul lenjeriei mele apoi a smuls-o fără nicio avertizare. Cred că în curând o să trebuiască să îmi reînnoiesc garderoba în materie de lenjerie intimă.

Degetele mele i-au mângâiat pectoralii, simțind cum tensiunea sexuală dintre noi se intensifică. Palma lui s-a lovit zgomotos de coapsa mea, eu mi-am aplecat capul, atingându-i pielea cu propriile buze.

— Cât de mult îți dorești să intru în tine? m-a întrebat cu vocea gătuită.

Nu i-am răspuns prin cuvinte, în schimb mi-am prins degetele în jurul marginii pantalonilor și i-am tras în jos, eliberându-i erecția.

Mi-am umezit buza de jos, cu inima bubuindu-mi în piept, și m-am uitat în ochii lui răsucindu-mi degetele în părul său.

— Mă pot lipsi de asta.

M-a privit în ochi câteva secunde, apoi când și-a dat seama că mă joc cu mintea lui, începând să râdă cu putere. S-a împins în mine, dar numai puțin, cât să mă fac să îmi pierd mințile. Mi-am înfipt unghiile în ceafa sa.

— Braden! m-am uitat în ochii lui, implorându-l din priviri.

Cu un zâmbet lacom pe buze, s-a aplecat deasupra mea și m-a întins pe suprafața plată, aruncând la podea paharul meu de vin și coșul de fructe. M-a

cuprins de talie și, fără nicio avertizare, a alunecat în mine dintr-o singură mișcare. Capul meu s-a lovit de blatul lucios și un țipăt necontrolat mi-a scăpat printre buze.

— Mai ieși din casă fără să mă anunți?

S-a retras și a rămas nemișcat, așteptând răspunsul meu. Am privit tavanul alb și i-am răspuns râzând.

— Da! l-am sfidat printre chicoteli.

A intrat din nou în mine, dur și fluid și s-a aplecat ca să îmi prindă părul în pumn. Coapsele mele s-au apropiat mai mult de trupul său, înlănțuindu-l în jurul meu, dorindu-mi să ajungă în cele mai adânci locuri din mine.

— O să mă sfidezi mereu?

Și-a pregătit următorul atac așteptându-mi răspunsul, la fel de sfidător ca și cel dinainte. Mi-am ațintit privirea asupra ochilor lui și am zâmbit larg.

— Da. Nu o să reușești niciodată să mă domini, Brad, i-am răspuns provocându-l să se desfășoare după bunul plac.

— Asta e fata mea!

A încetat cu tachinările. A început să mi-o tragă fără încetare, fără opriri, reușind să mă apropie de el cu fiecare mișcare, fără ca măcar să realizeze. Amândoi gâfâiam și ne consumam pasiunea, fără să ne pese dacă am fi putut fi prinși.

Capitolul 10

— *Serios că îmi vine să demisionez.*

În acest moment mă aflu în paradis. În cada imensă cu jacuzzi din baie, cu spuma aromată și cu lumânările parfumate pe marginea albă, completând imaginea de poveste.

După excelenta partidă de sex din bucătărie, Braden a hotărât să iasă la alergat pe plajă, iar eu aveam chef să am parte de o relaxare ca la carte.

Julia, iubita fratelui meu, a decis să facă o video-conferință cu mine ca să își verse oful.

— Spui asta doar pentru că ei vor să ți-o tragă în loc să vorbească despre contracte?

Julia e șefă a departamentului de achiziții și, de obicei, îl însoțește pe tata sau pe Oliver în călătorii, asigurându-se că ceea ce cumpără își merită banii. Uneori trebuie să se ocupe și singură de anumite contracte, iar atunci se lovește de perversitatea bărbatilor, astfel că trebuie să evite ochii dulci și să îi convingă să discute despre afaceri.

— *Unul dintre ei chiar e atrăgător, mai ales în costumul lui de om de afaceri.*

M-am întins după paharul cu suc și mi-am ridicat sprâncenele, prefăcându-mă surprinsă de cuvintele ei.

— Să îți amintesc să ești într-o relație? De rahat pentru că e cu Oliver, dar totuși, într-o relație.

Femeia a început să râdă cu putere, după care mi-a răspuns sorbind dintr-o cană de cafea.

— *Asta nu înseamnă că sunt oarbă! Oricum, mă bucur că ai adus vorba despre fratele tău. Mi se pare că se comportă cam ciudat în ultima vreme.*

Ei bine, acum e momentul să văd cât de pricepută sunt să mint. Oliver vrea să o ceară de soție și vrea să îi pregătească cea mai mare surpriză. Asta nu înseamnă că nu e un fraier și acum o ignoră puțin.

— *Are cam multe treburi pe cap cu compania și cred că încearcă să arate că poate să facă față presiunii.*

La auzul acestui răspuns Julia m-a privit ironică și cred că mi-ar fi tras și o palmă peste ceafă dacă eram lângă ea.

— *A avut și înainte treabă, și l-a durut fix în fund de companie, atâta timp cât avea parte de sex.*

Da, fratele meu mai mare chiar e nebun după sex. Numai eu era să intru de vreo două ori peste el și Julia, exact în momentul acțiunii. Și nici nu vreau să mă gândesc la lista lungă de femei pe la care s-a plimbat până l-a pus Julia cu botul pe labe.

— *Eu cred că mă înșală.*

Am izbucnit în râs și am făcut un ghemotoc de spumă și am început să mă joc cu el.

— *Eu zic că ești paranoică și complet nebună. Oliver te iubește cu adevărat și nu ți-ar face nicio-dată asta. Știe că eu și mama l-am castra fără nicio remușcare.*

Am început amândouă să chicotim și, pentru o clipă, chiar m-am gândit la posibilitatea de a îl tortura pe fratele meu. Și chiar îmi surâdea ideea.

— *O să merg pe mâna ta, Liv și pe tine o să te omor dacă mă înșală.*

Am început să râd, primind amenințarea cu zâmbetul pe buze. După ce am împărțit câteva bârfe, am încheiat videoconferința și am lăsat tableta pe podea, ca nu cumva să o scap și pe asta în cadă.

Am stat așa relaxată în cadă cu ochii închiși, spuma mă acoperea aproape complet, lăsându-mi doar capul la suprafață, savuram din plin momentul. Brusc, mi-a venit să râd. Auzi la Julia, crede că Oliver o înșală.

— Ai uitat să îți iei medicamentele?

Mi-am deschis ochii și am scos un țipăt demn de o actriță din filmele horror, văzându-l pe Braden transpirat lângă cada mea.

Mi-am dus mâna la inimă, încercând să îmi calmez bătăile aprigi.

— Nu mai fă asta, te rog!

S-a așezat în genunchi chicotind, aducându-și fața la același nivel cu a mea.

— Ai crezut că sunt un lup rău și fioros?

Mi-am lipit sâni de cadă, ignorând fiorul rece de pe șira spinării și i-am zâmbit.

— Dacă ești cuminte, te las să mă mănânci, am spus apăsându-mi buzele de ale sale.

Braden nu a încercat să își forțeze limba, păstrând sărutul cast și romantic. Degetul său mare mi-a mângâiat obrazul și a continuat să își miște buzele peste ale mele.

— Vrei să mi te alături?

E transpirat și lipicios, absolut delicios. Mi-a acceptat invitația cu zâmbetul pe buze, dezbrăcându-se imediat de hainele sale murdare. Când a intrat în cadă, nivelul apei s-a ridicat, iar spuma mi-a ajuns

la nas. Mi-a prins încheietura și m-a tras în brațele sale, sprijinindu-mi spatele de pieptul său. Palmele mi-au acoperit sânii și am rămas așa, îmbrățișați și tăcuți, câteva momente bune. Până când mi-am deschis gura.

— Cum ar trebui să ne comportăm când ne întoarcem acasă?

Degetele i s-au strâns pe sfârcurile mele, făcându-mă să tresar în brațele sale.

— Mă gândesc la asta din prima clipă în care te-am pătruns, a șoptit, sărutându-mi umărul.

M-am întors cu fața la el și m-am urcat în poala sa, mulțumindu-i mamei care a pus cadă dublă în baia asta.

— Am putea să lăsăm viitorul să ne ghideze.

S-a întins după buretele roșu și mi-a îndepărtat spuma de pe gât, coborând ușor spre piept.

— Dacă l-am întreba pe Roy, ne-ar spune că nu sunt partenerul ideal pentru fetița lui dragă, a spus cu un zâmbet trist.

I-am oprit mișcările și i-am luat buretele, plimbându-l pe pieptul său.

— Nu știu dacă ți-ai dat seama, dar nu prea dau doi bani pe părerea lui Roy.

Pentru prima oară am zărit cicatricea lungă de pe coastele sale. Nu am putut să nu mă holbez ca ultima indecentă, iar Braden nu a lăsat să îi scape privirea mea.

— O bucată de geam mi-a pătruns acolo și s-a decis să îmi lase o amintire.

E prima oară când îmi vorbește despre accident. E prima oară când devine vulnerabil în fața mea.

Mi-am ridicat privirea spre ochii săi și i-am atins cicatricea de pe tâmplă, pe care am văzut-o cu ceva timp în urmă.

— Și acolo la fel, a șoptit cu vocea scăzută.

— Vrei să vorbim despre accident?

Degetele mele s-au oprit pe obrazul lui și am început să îi mângâi pielea aspră.

— Ce e de vorbit? Barry nu a fost atent la drum, fiind prea ocupat să îmi spună că o să mor de foame cu diploma mea, un camion a intrat în noi și am murit.

Degetele mi s-au oprit, l-am privit cu atenție, sperând că nu am auzit bine ultimele sale cuvinte.

— Ești în viață, Braden.

A dezaprobat din cap cu zâmbetul pe buze și mi-a dus mâna la inima sa. Bătăile puternice din torace îi cam contrazic vorbele.

— Nu, Liv. Am murit împreună cu sora și cu mama mea.

Mi-a venit să plâng. Privindu-i determinarea și sinceritatea din privire, am știut că o să încep să plâng. Trebuie să îl fac să își revină cât mai repede, altfel o să îl pierd foarte curând.

Mi-am apropiat chipul de al său și mi-am unit fruntea cu a sa.

— Ești aici, cu mine. Lasă-mă să îți arăt cât ești de viu, iubitul!

L-am sărutat și am alunecat de-a lungul erecției sale, care m-a împuns de când a intrat în cadă după mine. A gemut pe buzele mele și și-a încolăcit brațele în jurul taliei mele, ghidându-mi mișcările.

Câteva minute mai târziu, eram lungită pe patul meu, peste trupul cald al lui Braden și cu degetele sale jucăușe în părul meu. Ne-am iubit în tăcere și liniștea apăsătoare din jurul nostru mă cam speria.

— Spune ceva, l-am implorat cu capul pe pieptul său.

Soneria de la intrare m-a făcut să înjur și chiar mă gândesc să îmi cumpăr un pistol și să îl am la îndemână pentru astfel de ocazii.

Am oftat la unison și ne-am dat jos din pat, acoperindu-ne trupurile goale. Braden a deschis ușa și m-a lăsat să ies înaintea lui. La capătul holului, soneria a devenit tot mai insistentă și mi-am dat capul pe spate.

— Imediat! am mormăit complet enervată de întreruperea asta inoportună.

M-am oprit în fața ușii, am acoperit clanța cu degetele și am deschis ușa, încercând să-mi ascund furia de pe chip. Dar orice urmă de furie s-a risipit în momentul în care am realizat cine se află în fața mea.

— Bună, Olie!

Mâna mea s-a desprins de pe clanță și mi-a căzut pe lângă corp. M-am dat un pas în spate, încercând să fug, dar când m-am lovit de pieptul lui Braden, mi-am amintit că nu sunt singură. De data asta nu mai sunt singură.

— Ce cauți aici, Dylan?

Nu îmi vine să cred că e în fața mea și mai are și tupeul să îmi zâmbească.

Nenorocitul naibii!

Capitolul 11

Braden

A pus mâna pe ușă și a vrut să i-o trântască în nas, mârâind printre dinți, dar mâna lui a fost mai puternică și i-a oprit mișcarea.

— Liv, te rog! Vreau doar să vorbim.

Blondina mea s-a dat un pas înapoi și a pufnit, încercând să își țină umerii drepti și să îl înfrunte pe bărbatul din fața ei, chiar dacă tremura mai ceva ca o salcie în bătaia vântului.

— Nu vreau să vorbesc cu tine, Dylan, și dacă nu pleci chiar acum, o să chem poliția.

Individul și-a ridicat mâinile în aer, arătând că se predă în fața ei, oftând prelung.

— Știu că încalc ordinul de restricție, dar chiar vreau să vorbesc cu tine, Olie.

Ce naiba se întâmplă aici? Stau ca un idiot în spatele ei, urmărind atent discuția lor și fiind complet în întuneric. Ordin de restricție? Olie? Ce mama naibii?

— Nu îmi mai spune așa, a mârâit spre el gata să își înfigă colții în jugulara lui. Ia-ți scuzele patetice și dispare din fața mea.

Tipul e mai insistent decât credeam, iar când a făcut un pas spre ea, dornic să intre în casă, am luat atitudine. Am smucit-o pe Liv în spatele meu și m-am transformat în zidul de care avea nevoie.— Cred că a fost destul de clară când ți-a cerut să pleci. Dacă ești surd, poți să îți recomand un doctor bun.

Dylan ăsta și-a ridicat capul, am observat clar sclipirea de furie din ochii lui, apoi și-a îndreptat din nou atenția asupra micuței mele, încercând să îi prindă privirea. Dar Liv și-a încolăcit brațele în jurul taliei mele, și-a sprijinit capul de spatele meu și a oftat.

— Tu ești noul ei paznic? m-a întrebat cu sarcasm.

Am pus mâna pe ușă și i-am zâmbit, pregătit să îi închid în nas.

— Sunt iubitul ei și aş aprecia dacă ai face stânga împrejur și ți-ai vedea de treabă.

M-a ignorat complet, încă fixat pe Liv și pe o posibilă conversație cu ea. Conversație pe care nu și-o dorește și de care îi este frică, judecând după tremuratul puternic.

— Îmi pare rău, Olie! Știu că asta nu e o scuză, dar chiar îmi pare rău pentru tot. Mă bucur să văd că ai reușit să îți revii.

Ultima afirmație a făcut-o cu privirea la mine, ceea ce m-a făcut să fiu mai mult decât curios să aflu ce naiba s-a întâmplat între ei. Cred că în fața mea se află fostul ei iubit și relația lor s-a terminat cam urât. Cu un ordin de restricție atașat.

S-a întors cu spatele la noi și a dispărut la fel de repede cum a apărut. Când am închis ușa și și-a dat seama că e în siguranță, Liv și-a desprins brațele din jurul meu și a fugit în bucătărie.

Am găsit-o cu mâinile pe sticla ei de vin, încercând să se relaxeze și să alunge spaima din jurul ei.

— Ești bine?

M-am oprit în fața ei, de cealaltă parte a insulei, și am privit-o umplând un pahar de cristal.

— După al treilea pahar, cred că o să mă simt perfect.

M-am întins după sticla aproape goală și am tras-o din mâinile ei, dar nu am reușit să îi prind și paharul. Mâna îi tremură atât de tare încât îmi este frică să nu verse tot vinul pe ea.

— Vrei să vorbim despre asta?

Blondina mea a început să râdă isteric și a lăsat paharul pe suprafața lucioasă, privind lichidul roșiat. Și-a umezit buzele cu limba și apoi a izbucnit în plâns.

— Nu vreau să îmi amintesc, a spus cu fața acoperită și cu corpul cuprins de spasme.

Am înjurat în barbă și am înconjurat insula, ajungând în dreptul ei și cuprinzând-o în brațele mele. Mi-am apăsat buzele pe creștetul ei și am strâns-o cu putere la pieptul meu, dorind să îi fac să dispară toată teama într-o singură secundă.

Lacrimile ei s-au prelins de pe obrajii săi pe gâtul meu, am sărutat-o pe tâmplă, mângâindu-i în același timp părul moale și încercând să o liniștesc.

— Nu trebuie să îți amintești. Nu pentru mine, am spus cu vocea șoptită.

Adevărul este că îmi doresc al naibii de mult să aflu ce s-a întâmplat între ea și idiotul ăla, dar nu suport să o văd în starea în care se află în acest moment. Poate că mă aflu doar de câteva zile în preajma ei, dar a reușit să îmi provoace anumite emoții pe care nu le-am trăit niciodată cu Avery în patru ani de relație.

S-a dat un pas în spate și a suspinat zgomotos, ștergându-și lacrimile cu podul palmelor.

— Nu pot să cred că a avut tupeul să vină aici!

Și-a luat paharul de vin în mână, chiar dacă am încercat să îl ascund în spatele meu și a ieșit pe terasă. Am urmat-o îndeaproape și ne-am așezat pe canapeaua tapițată, unde am făcut dragoste.

— E fostul tău iubit? am întrebat, determinat de curiozitatea care îmi rodea măruntaiele.

Olivia și-a strâmbat buzele într-un zâmbet nu prea fericit și și-a lăsat paharul pe masa de cafea, apoi și-a strâns genunchii la piept, încercând să se protejeze.

— Mda... și e cea mai mare greșeală a mea.

Vântul îi flutura șuvițele de păr, iar faptul că trebuie să scot cuvintele cu cleștele mă face să îmi pierd mințile.

— Ce s-a întâmplat între voi?

Blondina a oftat adânc și și-a sprijinit bărbia pe genunchi. Și-a privit paharul de vin, dar sunt convins că mai mult privea dincolo de el.

— Dacă folosesc cuvintele judecătorului, violență domestică. Dacă folosesc cuvintele mele, prada și-a întâlnit prădătorul.

Am gemut și mi-am închis ochii, știind deja unde o să ajungă discuția asta și nu pot să îmi opresc sentimentul de furie și tentativă de omor.

Mi-am adâncit degetele în talia ei și am tras-o în poala mea, dorindu-mi să o țin cât mai aproape de mine. Capul i s-a așezat pe umărul meu și am ținut-o strâns la piept.

— Am fost împreună doar pentru câteva luni și nici măcar nu îmi mai amintesc numărul lor. Roy și tatăl său au fost parteneri de afaceri și l-am cunoscut la un dineu pompos. A început să flirteze cu mine, să fie amuzant și să fie exact genul care îmi place. Cred că și-a făcut temele cum trebuie.

Degetele au început să traseze cercuri pe pielea mea, începând să tremure din nou.

— Apoi m-a invitat în oraș de vreo două ori și mi-a cerut să fiu iubita lui. Nu pot să spun că am fost îndrăgostită de el, dar am fost încântată că pentru prima oară un băiat mă băga în seamă. Dar problemele lui cu alcoolul și drogurile au apărut mult prea repede, iar eu am fost mereu complet împotriva lor.

Și-a întins picioarele pe canapea și a oftat.

— Prima oară m-a agresat când i-am aruncat sticla de băutură în toaletă, a șoptit cu glasul tremurat.

Am sărutat-o pe tâmplă, încercând să nu îmi imaginez povestea și rămânând tăcut.

— Am reușit să îmi acopăr vânătăile și să îmi țin gura închisă. Mi-a promis că nu o să se mai întâmple și că nu o să mă mai lovească nici cu o floare, a spus cu un râs ironic.

— Dar și-a încălcat promisiunea? am ghicit cu ușurință.

Blondina a aprobat din cap.

— A doua oară s-a întâmplat la club, când am ieșit cu Tammy și Corey. A intrat într-o discuție monstruoasă cu Tammy și, pentru o clipă, mi-a fost frică că o să o lovească pe ea. Dar eu am fost cea care a încasat pumnii, când am ajuns în mașină.

Am înjurat copios, dându-mi capul pe spate cu ochii închiși. Dacă aș fi știut asta acum zece minute, l-aș fi călcat în picioare pe nenorocit.

— Nu am putut să îmi ascund vânătăile de pe față, iar tata a aflat. Și iadul s-a dezlănțuit.

Nici nu mă mir. Roy Ashford își adoră copiii, dar Olivia e pe cel mai înalt pedestal care există în inima șefului meu. Nu cunosc toate tentativele de răpire sau de abuz asupra ei, dar știu destule de la Oliver și pot să spun că nu a avut cea mai ușoară viață, ca fată bogată.

— Tata m-a forțat să îi spun tot ceea ce mi-a făcut și s-a dus personal la el ca să îi plătească cu aceleași monedă. Oliver era la facultate, iar când a aflat, Dylan deja era pedepsit.

Am oftat cu putere și mi-am apăsât fruntea de creștetul ei, dorindu-mi să fi fost alături de ea în acel moment. Să îl ajut pe Roy să șteargă pe jos cu dobitocul ăla.

— Dylan a ajuns la școala de corecție, cu un ordin de restricție față de mine și cu afacerea tatălui său în faliment. Tata a cumpărat compania și a vândut-o pe bucăți, iar acum tatăl lui Dylan e cel care curăță toaletele în companie.

Uneori mă surprinde mintea diabolică a lui Roy, dar cred că tipul o merită cu vârf și îndesat. Poate tatăl său nu are nicio vină și ar fi putut să fie iertat mai ușor.

— I-am spus lui tata să îi dea o slujbă pe măsura pregătirii sale și mi-a zis doar că încă mai trebuie să plătească pentru păcatele fiului său.

Am zâmbit larg și am simțit privirea muștrătoare a blondinei asupra mea. Mi-am presat buzele între ele și am încercat să fac zâmbetul să dispară, dar nu prea am ce să fac cu fericirea din ochi.

— Ești la fel de rău ca el, a spus cu un oftat.

I-am prins bărbia între degete și i-am ridicat capul spre al meu.

— Îmi place să protejez ce e al meu.

Am sărutat-o pe buze, acoperindu-i chicotitul cu gura mea. Mâna mi-a alunecat între coapsele ei, smulgându-i un suspin.

— Nu uita că sunt a ta doar pe perioada vacanței, Braden.

La naiba, am uitat complet de chestia asta. Am început să mă obișnuiesc cu ea și cu ideea de a o avea permanent în viața mea, încât am uitat complet de promisiunile mele și de rolurile noastre.

— Atunci trebuie să profităm de ea cât putem, am spus coborându-mi din nou buzele peste ale sale.

Dintr-o mișcare, am strecurat-o sub mine, în același loc unde am mai împărțit pasiunea dintre noi și am presat-o pe saltea. Geamătul ei a făcut-o să își deschidă buzele și mi-am strecurat limba înăuntru.

Mâinile i-au coborât pe pantalonii mei largi de sport iar eu mi-am ridicat șoldurile, ajutând-o să îi împingă în jos. Buzele mele s-au despărțit de ale sale și am atins-o pe gât, făcând-o să se arcuiască sub mine. Sfârcurile i s-au întărit și se văd atât de bine prin halatul de mătase negru; i-am desfăcut cordonul, plimbându-mi mâna de-a lungul trupului său superb.

Degetele mele și-au croit drum până între coapsele sale și i-am atins cea mai fascinantă parte din corp, făcând-o să scâncească de plăcere.

Mi-am apăsât dinții pe unul dintre sfârcurile sale, iar Olivia a gemut cu putere, fără să îi pese cine ar putea să o audă.

— Perfect e un cuvânt prea mic ca să te descriu, Livie.

Și-a acoperit gura cu una dintre mâini, gâfâind puternic și i-am simțit degetele încolăcindu-se în părul meu. Mi-am strecurat un deget în teaca ei fierbinte și am coborât cu buzele pe abdomenul plat.

— Braden!

Am sărutat-o pe buze și m-am lipit de trupul ei, frecându-mi penisul de clitorisul înflăcărat.

— Să nu uiți niciodată numele ăsta!

Apoi am plonjat în ea și mi-am îngropat chipul în gâtul ei, reușind să îmi pierd ultima fărâmbă de control.

Capitolul 12

Mârâitul din urechea mea mi-a întrerupt cel mai frumos vis, am suspinat tristă. Mârâitul a fost urmat de un mormăit și de un foșnet. Mi-am deschis ochii, am văzut perdelele din dormitorul principal și încep să mă întreb cum de ajung mereu aici după sex.

Presiunea din jurul sânilor mei a dispărut, dar și o parte din căldura care m-a învăluit până acum.

— Wright, am murmurat somnorosului meu bodyguard.

Mă întindeam ca o pisică sub razele soarelui și l-am lovit pe Braden peste mână când a vrut să mă ciupească de un sfârc.

S-a sprijinit de tăblia patului cu un oftat și și-a potrivit mobilul la ureche. M-am întins pe burtă și l-am privit somnoroasă, în timp ce conversația începea să îl enerveze.

— Am promis că nu o să mișc niciun deget pentru tine și nu am de gând să fac vreo excepție.

Și-a lovit capul de tăblia căptușită murmurând o înjurătură înțeleasă doar de el. Eu am început să îmi mișc fundul și am reușit astfel să îi atrag atenția, zâmbind la sclipirea de dorință din ochii lui.

— Crezi că îmi pasă? Ești suficient de matur ca să îți dai seama când un lucru e bun sau rău. E rahatul tău, bătrâne și nu ai decât să te descurci.

Vocea masculină panicată de la celălalt fir al conversație s-a auzit mai intens când Braden și-a smuls telefonul de la ureche și i-a închis în nas. Și-a

lipit telefonul de frunte, închizându-și ochii strâns și tensionându-se. Mi-am întins mâna spre el și i-am mângâiat pielea caldă.

— Totul e bine?

Și-a trântit telefonul pe noptieră, apoi m-a privit și a încercat să facă să dispară toată situația tensionată cu un singur zâmbet.

— O să fie și mai bine, a spus trăgându-mă în poala lui.

Chiar dacă încearcă să scape de tensiune și de problemele legate de sex, nu că mie nu mi-ar plăcea asta, la un moment dat tot o să trebuiască să vorbească despre familia lui. Mai ales că eu nu renunț așa ușor și că îl vreau pentru totdeauna.

— Era tatăl tău?

Mi-a ignorat întrebarea aplecându-și capul ca să îmi captureze un sfârc cu buzele sale.

— Braden, nu o să scapi de întrebările mele dacă mi-o tragi.

— Dar pot încerca! a răspuns cu zâmbetul pe buze.

M-a întins pe spate și s-a pus deasupra mea, făcându-și loc între coapsele mele. Înainte să îmi deschid gura și să mai forțez vreo întrebare, m-a sărutat și a alunecat în mine. Iar orice curiozitate pe care pot să o am s-a evaporat în acel moment.

Și-a încolăcit unul dintre picioarele mele în jurul taliei sale, reușind să mă pătrundă mai adânc, iar capul meu s-a afundat în saltea, gemând de plăcere.

— Chiar aș vrea ca vacanța asta să nu se termine niciodată, a murmurat cu buzele pe gâtul meu.

Mi-am agățat unghiile în spatele său, reușind să îl fac să geamă și am zâmbit.

— Visele nu costă nimic, Brad.

Bodyguardul meu a zâmbit și m-a pedepsit pentru porecla pe care o urăște, așa cum îmi place mie. Mi-am încolăcit și celălalt picior în jurul lui, iar când ne-am apropiat și mai mult, am gemut la unison.

Minute, ore mai târziu, încă stăteam așezată pe patul matrimonial, plină de transpirație, privind tavanul alb, cu un zâmbet satisfăcut pe buze. Braden e lângă mine și încearcă să își normalizeze respirația. Mi-am întors capul spre el și am continuat să îi zâmbesc.

— Mor de foame.

S-a uitat la mine de parcă i-aș fi spus că sunt de pe altă planetă, apoi a izbucnit într-un râs sănătos în timp ce își îndepărta firele de păr de pe frunte.

— Și eu credeam că mai vrei o partidă! a spus printre hohote.

M-am ridicat de pe pat și am încercat să îmi aranjez părul ciufulit, dar mi-am dat seama că nu am nicio șansă.

— Am și eu o limită, domnule Wright. Dar asta nu înseamnă că diseară scapi de mine.

A sărit în picioare și s-a apropiat de mine cu zâmbetul pe buze. M-a privit în ochi, apoi s-a aplecat și mi-a sărutat vârful nasului.

— Ești foarte nimfomană, Livie.

M-am ridicat pe vârfuri și l-am sărutat pe buze, apoi l-am privit amuzată.

— Și înseamnă că tu ești foarte norocos, am spus dându-i un bobârnac peste nas. Ce spui de un duș, separat, și apoi fac ceva de mâncare?

A aprobat din cap, iar eu mi-am croit drumul spre baia din cameră. Înainte să mă despart de el, vocea sa puternică m-a oprit în tocul ușii.

— Liv, nu vreau să îți faci speranțe în legătură cu mine. Dragostea nu mai face parte din viața mea de mult timp.

Asta crezi tu, Braden, dar după cum te porți cu mine aș spune că dragostea a reapărut în viața ta. Acum trebuie doar să te fac să vezi asta.

L-am privit peste umăr, arcuindu-mi spatele și arătându-i fundul puțin mai mult. Iar când l-am auzit înghițind în sec, mi-am lărgit zâmbetul.

— Am știut de la început că nu cauți o relație stabilă, Braden. Și asta e bine, pentru că îmi place să fim prieteni cu beneficii.

Am intrat în baie și am închis ușa în urma mea, încercând să nu râd. Normal că urăsc să fiu doar partenera lui de sex, sex incredibil oricum, dar nu e genul meu de relație. Nu sunt genul de femeie care face așa ceva. Și nu o să las ca toată aventura noastră să fie una de scurtă durată.

Jumătate de oră mai târziu, în timp ce îmi mișcam fundul în jurul aragazului, bărbatul meu sexi a apărut în bucătărie mirosind a mosc și tutun.

— Ce e în meniu?

S-a apropiat de mine și mi-a sărutat umărul gol, apoi s-a uitat la mâncarea de pe blatul insulei.

— Burgeri, i-am răspuns, pasându-i punga cu chifle. Iar tu o să mă ajuți.

Șatenul și-a dus mâna la tâmplă, salutându-mă de parcă aș fi un general și s-a apucat să pregătească pâinea, în timp ce eu pregăteam faimosul meu sos pentru burgeri.

— Credeam că prințesele răsfățate au bucătari personali.

Pentru o clipă mi-am dorit să își taie un deget, dar după tonul vocii mi-am dat seama că nu îmi mai spune prințesă cu răutate.

— Mama nu e adepta lor. Mereu ne-a gătit mâncare, mai puțin la petrecerile aniversare sau la diferite evenimente pe care le organiza acasă.

Am pus bucățile de carne la sfârâit pe grătar, apoi am gustat sosul. Mi-am îmbibat degetul în el și l-am întins spre Braden pentru a obține și părerea lui.

— E grozav, a murmurat după ce mi-a lins degetul. Mereu am spus că mama ta e cea mai tare femeie bogată pe care o cunosc.

Am început să râd cu capul în frigider și am scos feliile de cașcaval.

— Da, mama chiar bate stereotipul și sunt foarte mândră de ea.

Am întors bucățile de carne pe cealaltă parte, apoi am rostogolit roșiile până la mâna paznicului meu arătos.

— Mama ta cum era?

Nu pot să mă abțin. Oliver mi-a spus de multe ori că această curiozitate a mea o să mă bage în belele și judecând după reacția lui Braden, tind să îi dau dreptate.

S-a oprit cu cuțitul deasupra unei roșii și a oftat cu putere.

— Ți-am spus că nu vreau să vorbesc despre asta.

Apoi a înfipt ustensila în legumă. Rău de tot. Dar asta nu m-a făcut să cedez, ci să insist mai tare.

— Trebuie să vorbești cu cineva, Braden. Pot să îmi imaginez cât de greu ți-a fost și mi-ar fi plăcut să fiu lângă tine în acele momente.

A aruncat cuțitul pe masă și a început să râdă înainte să mă privească.

— Și ce ai fi făcut? Mi-ai fi spus *îmi pare rău pentru pierderea ta, iubitulă?* Sau m-ai fi băgat într-un colț al bisericii și m-ai fi implorat să fac sex cu tine?

Da, curiozitatea mea chiar că m-a băgat în belele. Mai ales că am reușit să îl enervez și să dau înapoi toată evoluția noastră din ultimele zile.

Am scos feliile de carne și am oprit aragazul înainte să pornească alarma de incendiu.

— Aș fi fost acolo să te consolez, am șoptit.

— Cu sex.

Mi-am închis ochii și am oftat cu putere, încercând să nu îi dau cu grătarul încins în cap. Poate toată relația noastră se rezumă la sex, dar asta nu înseamnă că poate să mă atace cu așa ceva.

— Da, Brad, cu sex. Ți-aș fi tras-o chiar lângă sicriul mamei și surorii tale pentru că nu sunt decât o păpușă pentru sex și asta e tot ce pot să îți ofer. Sex, sex, sex.

A făcut un pas amenințător spre mine, pregătit să își strângă degetele în jurul gâtului meu și mormăind un val de înjurături, dar vocea puternică și ușa trântită ne-a făcut pe amândoi să înghețăm.

— Olivia Cornelia Ashford!

Ochii mei s-au făcut cât cepele, deoarece când îmi aud rostit numele complet, e de rău. E de foarte rău, mai ales când vine de la singurul membru al familiei mele care mă poate pedepsi cu adevărat.

— E cine cred eu? a murmurat, la fel de șocat ca mine.

I-am auzit pașii grei pe podea, iar inima mea a luat-o la galop și nici măcar nu pot să mă gândesc la o ascunzătoare potrivită.

— Rahat!

M-am ascuns după insulă, iar Braden m-a privit de parcă mi-aș fi pierdut mințile. Dar prefer să îmi pierd mințile decât viața.

Pașii s-au oprit și am simțit furtuna în bucătărie, simțind chiar și un val rece de parcă ar fi adus iarna cu el.

— Unde e?

Braden și-a întors capul spre bărbatul furios din bucătărie, iar eu am început să mă rog să scap cu viață.

Când am auzit pașii pornind din nou la drum, am început să mă preling de-a lungul insulei, sperând că o să mă strecur din bucătărie fără să mă vadă. Dar după primul colț, ochii mei s-au oprit în pantofii Armani ai tatălui meu și am înghițit în sec.

— Ce cauți acolo, Olivia? m-a întrebat ironic.

Știe deja ce caut acolo și acum mă simt ca un șoricel în vizuina unui motan flămând.

— Îmi caut lentila de contact, blufez.

De parcă aș purta vreodată lentile de contact, iar tatăl meu știe asta. M-am ridicat în picioare, având în fața mea un Roy Ashford furios.

— Mă iei peste picior? Tu nu porți lentile de contact.

Am încercat să îmi acopăr frica cu aroganță și mi-am încrucișat mâinile la piept, susținându-mi minciuna.

— De unde știi tu?

— Pentru că eu semnez rapoartele de la cărțile tale de credit și pe ele nu au apărut niciodată lenti-lele de contact sau o consultație la vreun oftalmolog, a murmurat cu dinții strânși.

Da, am uitat complet partea în care tata îmi con-trolează banii și uneori îmi mai și blochează cărțile de credit.

— Poate le-am luat cu bani gheață, am insistat.

Braden și-a acoperit intenția de a râde cu o tuse, mai ales după ce tata i-a aruncat o privire urâtă, iar eu am continuat să îmi țin bărbia sus.

— Cărui miracol îi datorez prezența ta aici, tati?

Ironia din vocea mea l-a enervat și i-am văzut pumnii strânși; sper să nu îl enervez rău de tot și să-l determin să mă lovească pentru prima oară în viață.

— Prostia ta fără margini m-a adus aici.

Și uite cum se duce de râpă orice încercare a mea de a nu îi sări în gât și de a nu îl înjura. Mă așteptam să fie nervos când o să afle despre facultate, dar tot sunt surprinsă de abordarea lui.

— Ce dracu e în capul tău?

Mi-am închis ochii și mi-am strâns corpul încercând să îmi înăbuș orice sentiment de furie și să nu fac situația și mai rea. Cu Roy Ashford orice e posibil.

— Nu e vorba despre ce e în capul meu, ci despre ce e în inima mea. Cum arhitectura este pasiunea mea, o să urmez facultatea de arhitectură.

Mi-am deschis ochii și cred că am reușit să fac situația și mai rea. Braden se uita la noi, fără să înțeleagă ce se întâmplă, dar măcar nu se mai gândește să mă strângă de gât.

— Renunți la o afacere de miliarde de dolari din cauza unei pasiuni trecătoare?! Și chiar credeai că vei scăpa basma curată după ce aș fi aflat despre toată trășenia asta? a început să urle la mine.

Am oftat și m-am sprijinit cu șoldul de insulă, făcând eforturi supraomenești să îmi păstrez calmul.

— E ceea ce îmi doresc și ceea ce o să fac. Am știut că nu o să am aprobarea ta, dar chiar nu îmi pasă. O să devin arhitect, fie că îți place, fie că nu.

Am sperat ca vocea să îmi fie calmă, chiar dacă tremură de furie.

— O să devii pe dracu! Am vorbit cu decanul facultății și ți-am retras aprobarea de la arhitectură.

Bun, calmul și răbdarea mea s-au dus naibii, iar în momentul în care Braden a retras toate cuțitele de pe masă, am înjurat în gând.

— Atunci sună-l și spune-i că m-am răzgândit, am murmurat cu dinții strânși.

— Nu prea cred, fetițo, a spus cu zâmbetul pe buze.

M-am întors cu fața la insulă, mi-am sprijinit ambele mâini pe blatul lucios și am expirat zgomotos. M-am uitat la grătarul, încă fierbinte, din fața mea și mi-am agitat unghiile pe suprafața de lemn.

— De data asta, nu o să mă faci să mă supun.

Am înșfăcat grătarul și l-am aruncat spre tatăl meu, cu toată forța de care dispun, dar nemernicul s-a ferit în ultimul moment, mai mult datorită lui Braden care l-a smucit spre el.

— Crezi că dacă mă forțezi să fac ce vrei tu, o să ai de câștigat?

Eram extrem de furioasă și în acel moment eram în stare să arunc cu orice în el, iar tata și Braden mă privesc cu gurile căscate de parcă aş fi posedată.

— O să am grijă să transform compania ta prețioasă în cenușă. Compania pentru care m-ai abandonat atâția ani, o să o distrug. Bucățică, cu bucățică.

Am început să râd, probabil transformându-mă într-o maniacă completă și speram să îl fi speriat suficient de tare încât să mă lase în pace.

— Nu înțeleg de ce urăști atât de mult compania, în condițiile în care banii pe care îi ai vin de la ea.

— Poți să îți bagi banii în fund pentru că eu nu am nevoie de ei! Nu am avut niciodată nevoie de ei. Și urăsc nenorocita aia de companie pentru că mi-a furat tatăl! am țipat cu o voce aproape isterică.

Amestecul de sentimente din sufletul meu s-a rupt, dar trebuie să îmi rețin lacrimile.

— Tu crezi că dacă îmi dai cărți de credit și cadouri scumpe, o să îți răscumperi absența? Din cauza ta nici măcar nu pot să am o viață normală. Trebuie să mă uit mereu după umăr și să fiu urmărită în fiecare minut al vieții mele.

Chiar dacă încerc să fiu puternică, toate amintirile urâte din viața mea au început să își croiască drum spre creierul meu, astfel că lacrimile au erupt.

— Toată viața mea mi-am dorit să fii alături de mine. La zile de nașteri, la absolviri sau pur și simplu să îți petreci cinci minute alături de mine. Dar presupun că e vina mea pentru că nu mi-am făcut programările necesare.

— Dumnezeuule, Olivia! a suspinat tata cu ochii închiși.

Cred că încep să ajung la tatăl meu și să îl fac să înțeleagă ce mi-a făcut absența lui în tot acest timp.

— Nu îmi pasă ce îți dorești, tată. Nu mai poți să mă manipulezi și nu poți să mă forțezi să fac ceva ce nu vreau. Dacă mama a putut să întoarcă spatele companiei ei, companie pe care nu ai conduce-o acum dacă ea nu ar fi preferat școala de arte, știu că pot să fac același lucru.

Mi-am șters lacrimile și am așteptat răspunsul tatălui meu, chiar dacă nu prea îmi pasă de el. Poate să fie alături de mine sau împotriva mea.

— Și ai de gând să faci același lucru ca mama ta? Să îl lași pe iubitul sau pe soțul tău să îți conducă moștenirea?

Și-a ațintit privirea insistentă asupra gâtului meu, iar eu mi-am acoperit urmele cu mâna. Braden și-a marcat teritoriul, marcaj pe care l-am văzut mai devreme la duș și pe care tatăl meu nu l-a ratat.

— Nu știu. Până când o să mă căsătoresc, Oliver poate să se descurce pentru amândoi, am spus ridicând din umeri.

Tata s-a uitat la mine și a aprobat din cap, apoi i-a aruncat o privire critică protejatului său, apoi a zâmbit.

— Să înțeleg că tu și Braden nu ați depășit stadiul de bodyguard și șefă, nu?

M-am uitat la Braden, el s-a uitat la mine, apoi mi-am ferit privirea vinovată de cea a tatălui meu, știind că tocmai am fost descoperiți.

— Niciodată nu ai știut să mă minți, Livie. Și sper din tot sufletul că vă protejați pentru că un nepot e ultima belea de care am nevoie în acest moment.

Capitolul 13

Mi-am închis ochii cu un geamăt, iar Braden a început să tușească nervos. Lui Roy Ashford chiar nu îi scapă nimic, naiba să o ia de treabă!

Când mi-am deschis ochii și m-am uitat la tatăl meu, am început să râd.

— Vrei să spui că nu ai nimic împotriva că mi-o trag cu angajatul dacă mă protejez?

Braden s-a uitat la mine și probabil o să fie furios pe mine mai târziu, dar eu încă nu am terminat lupta cu tatăl meu.

— Nu pot să te privesc de sex, Olivia. Și e alegerea ta cu cine o faci.

— Și pentru că Braden e protejatul tău, înseamnă că am făcut alegerea potrivită, nu? am întrebat ironică.

Mi-am luat mâna de la gât, lăsând marcajele lui Braden să se vadă și am văzut cum tata începe să își piardă zâmbetul.

— Nu am spus asta, a murmurat tata.

— Deci Braden e alegerea greșită?

A oftat adânc și cred că o să fiu trasă de urechi foarte curând. Dar nu știu dacă de tatăl meu sau de bărbatul de care m-am îndrăgostit.

— Ce vrei să spun că să fii mulțumită? Că ai fost suficient de proastă să îl lași pe Braden să îți intre în chiloți? Sau că mă bucur că e el pentru că îi cunosc toată viața? Care variantă îți convine mai mult?

Să îmi țin gura, cred că e cea mai înțeleaptă mișcare în acest moment. Mai ales că vena de pe fruntea

tatei e pe punctul de a exploda, iar bodyguardul meu ar vrea să arunce cu ceva după mine.

— Du-te să îți faci bagajele. Ne întoarcem în Chicago.

Am pufnit dezaprobator și mi-am dat ochii peste cap.

— În niciun caz, am afirmat cu hotărâre.

Tatăl meu m-a privit atent, parcă încercând să își dozeze calmul, apoi a vorbit.

— Galeria mamei tale a fost atacată aseară.

M-am prins de insulă înainte ca picioarele mele să îmi cedeze și l-am privit pe tata complet îngrozită. S-a apropiat de mine și mi-a prins mâinile în ale sale.

— E doar speriată. Băieții au ajuns la ea înainte ca atacatorul să o atingă. Acum du-te și fă-ți bagajele.

Am aprobat din cap și l-am lăsat să mă sărute pe creștet, chiar dacă nu pot să mă gândesc decât la mama. De-a lungul timpului eu am fost cea mai bună țintă de atac, dar se pare că teoria asta nu mai e bună.

M-am desprins din atingerea tatălui meu și am ieșit din bucătărie. Dar în loc să mă duc spre camera mea și să îmi ascult părintele, m-am lipit de perete așteptând discuția dintre tata și Braden, care sunt mai mult decât convinsă că o să aibă loc.

— Roy, vreau să îți explic că...

— Că te-ai băgat în patul fiicei mele de bunăvoie sau că te-a silit? l-a întrerupt tata.

A urmat o pauză de câteva secunde, probabil pentru că Braden a fost luat prin surprindere de atacul șefului său.

— Când am discutat despre protecția ei, nu m-am referit și la satisfacerea ei din punct de vedere sexual.

Am auzit ușa de la frigider și mai mult ca sigur tata are nevoie de o băutură. Și sigur o să atenteze la sticla mea de vin.

— Care e planul tău, Braden?

Am auzit lichidul umplând paharul și încep să îmi doresc și eu unul. Braden nu i-a răspuns, dar eu sunt la fel de curioasă despre planul lui ca și tata.

— Mi-ai spus că nu o să te mai îndrăgostești niciodată. Mi-ai spus că nu o să o lași să îți ajungă în creier, oricare dintre ele. Deci, ce anume s-a schimbat?

Da, oare ce s-a schimbat dacă asta gândea înainte să mă cunoască?

Mi-am atins inima și am încercat să îmi calmez bătaile puternice.

— Te-ai îndrăgostit de ea?

La întrebarea tatei mi-am ciulit urechile mai tare iar inima mea a început să-mi bubue în piept, dar când Braden și-a deschis gura, dezamăgirea m-a acaparat.

— Nu, a răspuns simplu și fără niciun sentiment.

Tata a oftat și nici unul dintre ei nu a mai spus vreun cuvânt câteva secunde. Iar eu mi-am mușcat buza de jos și am încercat să nu plâng, chiar dacă inima mea tocmai a primit o lovitură puternică.

Nici măcar nu ar trebui să fiu atât de afectată. Braden mi-a spus că nu are de gând să mai iubească, dar asta nu înseamnă că nu mi-am făcut speranțe în legătură cu viitorul nostru.

— Știi foarte bine ce părere am despre tine, Braden. O să îți fiu veșnic recunoscător pentru ajutorul pe care i l-ai dat lui Oliver și ți-am promis că o să

te ajut ori de câte ori vei avea nevoie de mine. Am lăsat-o pe Olivia în grija ta pentru că am încredere deplină în tine.

Tata și-a sorbit vinul și probabil are nevoie de timp ca să își pună ordine în idei.

— Fiica mea e mai puternică decât amândoi și ar fi în stare să șteargă pe jos cu amândoi fără niciun efort. A luat ce e mai rău de la Cat.

Mi-am dat ochii peste cap și am încercat să nu râd și să mă dau de gol.

— Dar dacă te joci cu sentimentele ei, o să te stârpesc ca pe un gândac și nu o să am nicio remușcare.

Tonul tatălui meu a făcut să mi se ridice părul de pe mâini, și sunt convinsă că a reușit să îl intimideze și pe bodyguardul meu de gheață.

— Și dacă mă îndrăgostesc de ea?

Am tresărit în același timp în care tata a început să chicotească și am auzit paharul pe insulă.

— Atunci o să te primesc în familie cu brațele deschise și o să îți spun că ești un nenorocit norocos. Dar dacă ești dispus să îți onorezi jurământul și să rămâi singur pe vecie, stai cât mai departe de ea. Olivia a trecut prin multe rahaturi și ultimul lucru de care are nevoie e ca inima ei să îi fie călcată în picioare.

Amin. Poate că sunt îndrăgostită de Braden și o să mă îndrăgostesc și mai tare de el dacă ne continuăm pactul, dar dacă are de gând să își ia tălpășița, mai degrabă o face înainte ca lucrurile să se complice și mai mult.

Când niciunul dintre ei nu a mai spus nimic, m-am dus în camera mea și mi-am pregătit bagajele.

— Mamă!

Imediat ce am intrat în studioul mamei de acasă, am alergat spre ea, aproape trântindu-i ușa în nas lui tata.

— Sunt bine, scumpo.

L-am împins pe Oliver din drumul meu și m-am aruncat în brațele femeii pe care o ador, sprijinindu-mi capul pe umărul ei.

— Bun venit acasă, hienă!

Am ignorat comentariul răutăcios al fratelui meu și m-am uitat cu atenție la mama, căutând vreo tăietură sau vânătaie.

— Nu m-a atins, Liv. Doar a încercat să fure câteva tablouri, dar a fost pus la pământ înainte să ajungă la biroul meu.

Am răsuflat ușurată și am lăsat-o să mă acopere cu pătura ei moale. Tata a ținut ușa deschisă pentru Julia, care a venit cu ceaiul ei special.

— Suntem în formație completă.

Tata ni s-a alăturat, iar în timp ce Oliver o ajuta pe iubita lui, părinții mei și-au început ritualul de revedere. Și spun ritual pentru că încep prin a se privi în ochi, apoi tata se așază lângă ea și o trage în brațele lui. Mama îi inspiră parfumul, apoi își dă capul pe spate și își așteaptă sărutul. Iar din acel moment îți vine să fugi pentru că te gândești mereu că ar putea să facă sex de față cu tine.

— Mulțumesc că ai adus-o în siguranță, a șoptit mama.

Bătrânul morocănos i-a mângâiat părul lung și a sărutat-o pe frunte.

— Orice pentru tine, dragostea mea.

Iar eu m-am uitat dezgustată la fratele meu, care mi-a copiat privirea, ținând o cană de ceai în mână.

— Dumnezeule, luați-vă o cameră, a murmurat Oliver dându-și ochii peste cap.

În spatele lui, Julia a chicotit și a turnat ceai în restul cânilor, iar eu m-am uitat la porumbeii de lângă mine.

— În cazul în care ai orbit subit, mucosule, stai în camera în care fac sex, a replicat tata.

S-a ales cu un cot în coaste de la mama, apoi ze-îta noastră s-a întins după ceaiul din mâinile fiului ei.

— Cam inconfortabil să faci sex într-un studio de artă.

Julia a trecut pe lângă iubitul ei și i-a înmânat tatei ceaiul, care era pregătit să fie degustat.

— Poate, dar tu ai fost creat pe masa de schițat, iar sora ta pe fereastră, a spus cu un zâmbet pervers înainte să își soarbă ceaiul.

M-am ridicat în picioare și am început să scot sunete de dezgust, sincronizându-mă cu fratele meu și amândoi am început să jurăm că nu o să mai venim în atelierul mamei.

— Ai o casă imensă și paturi scumpe și tu te fuți pe geam? a întrebat șocat Oliver.

Mama a început să înjure, iar după ce l-a pocnit pe tata peste ceafă, a aruncat cu una dintre pernele de decor în fiul ei.

— De ajuns cu conversația voastră porcoasă. Cotețul e afară și nu mă faceți să vă târăsc personal acolo.

— Da, doamnă, au murmurat cei doi complet înfrânți.

Eu m-am alăturat viitoarei mele cumnate, mi-am luat propria ceașcă de ceai și i-am observat cearcănele de sub ochi.

— Ai fost adoptată de o familie de panda? am întrebat-o, încercând să fiu amuzantă.

Bruneta a zâmbit, chiar dacă nu prea a fost impresionată de gluma mea și și-a pus un cub de zahăr în ceașcă.

— Dorm destul de prost în ultimul timp.

Încercarea de a fi amuzantă a dispărut și am privit-o cu seriozitate, începând să îmi fac griji pentru ea.

— Coșmarurile? am șoptit mai mult prea ea.

Dar fratele meu a auzit și s-a pus în spatele ei, devenind extrem de protector.

Julia mi-a răspuns cu o aprobare din cap, iar când privirea mea și cea a fratelui meu s-au întâlnit, am vrut să îi spun că e mort dacă nu o cere de nevastă mai repede.

— Sunt mai bine. Oliver practic s-a mutat la mine acasă de mai bine de două săptămâni și nu mă lasă singură.

Cam greu de crezut având în vedere că de multe ori pleacă singură în călătorii.

Părinții naturali ai Juliei au murit când ea avea doar un an și a fost adoptată de către unchiul și mătușa ei. Iar când a împlinit paisprezece ani, au început molestările sexuale. Julia a trebuit să se lupte singură timp de patru ani, până l-a întâlnit pe Oliver și împreună cu tata au reușit să o salveze.

Dar Julia încă mai are coșmaruri, mai ales din noaptea în care aproape a violat-o. Și cred că acum încep să fac legăturile și să îmi dau seama cu ce l-a ajutat Braden pe fratele meu.

— Julia, hai să îmi povestești care e treaba cu japonezii, s-a auzit vocea tatălui meu.

Bruneta s-a dus la părinții mei cu zâmbetul pe buze, iar Oliver mi-a făcut semn spre terasa studioului și l-am urmat fără niciun comentariu.

— Ce se întâmplă?

Și-a scos pachetul cu țigări și și-a lăsat cana pe masa de sticlă a mamei.

— Dobitocul e pe moarte și a cerut să o vadă.

Și-a aprins țigara și a tras din ea puternic, eliberând fumul cenușiu cu un expirat furios.

— Doar nu are de gând să o facă, nu?

Privirea mi-a alunecat asupra ei, am urmărit-o cum discuta cu părinții mei și părea lipsită de griji.

— La început a negat vehement, dar când a început să aibă din nou coșmaruri s-a răzgândit. Crede că dacă merge și îl vede, o să scape și de amintirile urâte.

Am oftat sorbind din ceaiul de tei, specialitatea Juliei, și m-am gândit la varianta asta. Știi că pentru mine nu ar merge niciodată, mai ales că l-am revăzut pe Dylan și frica m-a cuprins imediat.

— Crezi că e o variantă bună?

Fratele meu mai mare a oftat și și-a sprijinit coatele de balustrada de inox, trăgând din nou din țigară.

— Nu, dar dacă asta îi aduce calmul de care are nevoie, atunci o să o susțin sută la sută. Habar nu ai

cât de înfricoșată e după fiecare coșmar și îmi vine să mă duc la nemernic și să termin ce am început.

Și aici apare din nou curiozitatea mea. Mi-am mușcat buze de jos, am trecut ideea prin filtru, dar asta nu m-a ajutat și tot mi-am deschis gura.

— Braden te-a oprit să nu îl omori?

Oliver nu m-a privit. Și-a dus țigara la gură, a tras un ultim fum apoi a aruncat-o direct în piscina de sub studio.

— A fost colegul meu de cameră și a asistat la câteva dintre sperieturile Juliei. Amândoi am găsit-o aproape moartă sub unchiul ei și a reușit să salveze situația, iar eu nu am ajuns la închisoare.

Acum pot să înțeleg de ce Oliver și tata au încredere în el. Braden practic e un străin pentru mine, dar are multe de împărțit cu bărbații din familia mea.

— Mâine eu și Julia împlinim cinci ani de relație și vreau să o cer în căsătorie.

Ador cererile în căsătorie pentru că mă emoționez și plâng ca ultima proastă la ele.

— Am vorbit cu mama de vreo două săptămâni și a organizat o petrecere. Trebuie să o ținem la galerie, dar după ultimul incident, o să o facem acasă. Vreau să ții asta.

A scos inelul din buzunar și am început să țip când l-am văzut. Oliver m-a smucit spre el și a făcut cu mâna la familia noastră curioasă.

— Dacă îl pierzi, te omor, pitico!

Mi-am dat ochii peste cap și m-am întors cu spatele la ușă ca să evit orice privire curioasă. L-am băgat în una dintre cupele sutienului și i-am zâmbit fratelui meu. Abia aștept să o văd mâine pe viitoarea mea cumnată.

Două ore mai târziu, mama i-a gonit pe ceilalți și m-a tras lângă una dintre pânzele de pictură. M-am așezat pe scaun și am privit-o.

— Nu mă simt creativă, am spus încercând să scap de desenat.

Dar zeița mea mi-a dat o bucată de cărbune și a chicotit.

— Tatăl tău a aflat de arhitectură și a plecat furios spre LA. Vreau să aflu toate detaliile.

Mama mereu ne-a încurajat să ne exprimăm furia și frustrările prin artă. Oliver nu are niciun talent la așa ceva și de asta e mai bun în afaceri decât mine. Dar mereu mâzgălea câte ceva când simțea nevoia.

— Deci? Cât de proastă e pasiunea ta?

Am început să râd și să desenez o siluetă, știind deja cum o să arate rezultatul final.

— E doar o pasiune trecătoare și că o să îmi stric viitorul. Dar i-am dat-o în bijuterii când i-am spus că tu ți-ai abandonat propria companie în mâinile lui.

Mama a scos un fluierat nedemn de o doamnă și a început să râdă.

— Asta e fetița mea! a spus mândră.

Am zâmbit și am continuat să îmi mișc degetele pe pânză, iar mama analiza cu zâmbetul pe buze creația mea.

— Partea proastă e că a vorbit deja cu decanul și mi-a scos dosarul de acolo.

Catherine Ashford a pufnit în râs și s-a apropiat de biroul ei plin de acte, în timp ce eu tocmai conturam flăcările negre în jurul tatălui meu. Când mama s-a întors și a văzut produsul final, a scos un sunet de aprobare și a suspinat.

— Îmi place tare mult coada lui. Păcat că nu o are pentru că aş face minuni cu ea în pat.

O nouă imagine sexuală mi-a apărut în minte şi aproape am vomitat. Nu îmi vine să cred că mama îl iubeşte şi când arată ca diavolul în persoană.

Am lăsat bucata de cărbune pe trepied şi am oftat cu putere, amintindu-mi de visul meu spulberat.

— Ce o să mă fac, mamă? Chiar mi-am dorit enorm să urmez arhitectura, am spus cu o urmă de regret în voce.

Mama mi-a pus o foaie în faţă, care începea cu numele meu şi pe măsură ce parcurg documentul, îmi dau seama că e înscrierea mea la facultatea de arhitectură.

— Mi-ai falsificat semnătura? am întrebat uimită, în timp ce îmi puneam degetele pe act.

— Timpurile disperate cer măsuri disperate, scumpo.

Am început să râd, nevenindu-mi să cred ce citesc. Mama mea e cea mai incredibilă persoană şi nu cred că o merit.

— Cum?!

Zeiţa mea a luat cărbunele şi a îmbunătăţit puţin imaginea soţului ei.

— O mai ţii minte pe Gina?

M-am uitat la peretele din faţa mea şi am încercat să îmi amintesc cine e Gina, dintre toate prietenele şi cumpărătoarele mamei mele. Şi cu cât analizez mai mult, îmi dau seama că există o singură Gina pe care o cunoaştem amândouă.

— Cea care a cumpărat tabloul meu preferat şi pe care am jurat să o urăsc veşnic?

— Îhm, a rostit cu un zâmbet larg pe buze. A mai cumpărat niște tablouri după aceea și se pare că nu prea are prietene.

— Și ți-a oferit ție gradul ăsta? am întrebat surprinsă.

Mama a terminat desenul și și-a șters urmele de cărbune de pe degete.

— E chiar simpatică, mai ales că e secretara decanului de la arhitectură.

Ochii mi s-au mărit și deja mi-am imaginat cum s-a întâmplat totul. Mama mi-a falsificat semnătura, dosarul meu a rămas la facultate, iar Gina l-a aruncat lângă cele aprobate.

— Ți-am mai spus că nu te merit ca mamă sau prietenă?

Zeița și-a pus brațele în jurul meu și m-a sărutat cu afecțiune pe creștet.

— Te iubesc enorm, Liv. Și o să fac orice pentru tine și pentru fratele tău. Chiar dacă asta înseamnă că o să am o ceartă monstruoasă cu tatăl tău.

Am chicotit și m-am uitat la ea amuzată.

— De parcă are vreo șansă în fața ta.

Am început amândouă să râdem și am lăsat-o să mă strângă în brațe, încercând să mă abțin să fac dansul fericirii în fața lui Roy Ashford.

Capitolul 14

Braden m-a evitat de când ne-am întors acasă. L-am văzut în compania fratelui meu, discutând cu ceilalți bodyguarzi, sau în conferințe cu tatăl meu.

Dar petrecerea de logodnă a lui Oliver și Julia m-a ținut ocupată de dimineată. Mama s-a ocupat de aranjatul casei și de muzică, iar eu am mâncat aproape toate prăjiturile de care trebuia să am grijă.

— Mai lasă ceva și pentru petrecere, Livie.

Bărbatul meu sexi a apărut în bucătărie și m-a găsit deasupra platourilor, cu o prăjitură cu cafea pe care voiam să o bag în gură. M-a privit cu zâmbetul pe buze, iar eu am lăsat prăjitura jos, bosumflându-mă.

— Dar sunt atât de bune și nimeni nu o să le mănânce. Pompoșii ăia vor doar băutură și chestii sărate.

— Uite unde era experta în petreceri.

S-a apropiat de mine și am crezut că o să mă sărute, că o să mă bage în seamă, dar s-a întins după prăjitura pe care o voiam și a făcut să dispară la el în gură.

— Ticălosule! am mormăit enervată.

A început să râdă și m-a tras în brațele lui. Și-a afundat degetele în talia mea și m-a sărutat pe buze, făcându-mă să mă topesc la picioarele sale.

Mi-am întredeschis buzele făcând loc limbii sale să pătrundă lângă a mea și am gemut în brațele sale, lipindu-mă complet de trupul său.

M-a lipit de dulapul din spatele meu și am sperat că o să meargă mai departe. Gândul de a face sex în bucătăria casei în care am crescut și riscul de a fi prinși de mama sau de oricine altcineva, era de-a dreptul minunat.

— Liv, ai pus tortul în frigider?

Vocea mamei mele s-a auzit atât de aproape, iar Braden a rupt sărutul și s-a dat câțiva pași înapoi. Ne-am uitat unul la celălalt, cu o dorință imensă în ochi, iar când mama a intrat în bucătărie, s-a oprit în tocul ușii cu zâmbetul pe buze.

— Îmi pare rău, am întrerupt ceva? a spus chiotind.

Grozav, acum și mama o să râdă de mine că e atât de evident că eu și Braden ne culcăm împreună.

Dar paznicul meu sexi s-a înroșit și a început să se bâlbâie când a vorbit cu mama.

Zeița mea a luat cutia de tort de pe masă și ne-a făcut din ochi.

— Nu ai de ce să te rușinezi, Braden. Și eu am fost tânără, iar Roy mi-a tras-o pe biroul tatălui meu, după ce i-a spus că nu e bun pentru mine.

Mi-am acoperit chipul cu teroare, complet șocat de revelația mamei mele și-mi doream să fiu înghițită de dulapul din spatele meu. Slobodă la gură, Catherine Ashford, a ieșit cu tortul fredonând, iar eu am privit chipul șocat al iubitului meu.

— Doar eu mi-am imaginat scena lor de sex?

Am început să râd și mi-am lăsat mâinile să îmi alunece pe lângă corp, dezaproband din cap.

— Pentru prima oară în viața mea, cunosc și latura porno a părinților mei. Și crede-mă că nu e deloc așa cum mi-am imaginat.

A început să râdă și m-am apropiat de el, abținându-mă să nu îi rup hainele și să continuăm ceea ce am început mai devreme.

— Mi-a fost dor de tine, am șoptit când m-am oprit în fața lui.

Mi-am pus mâinile pe pieptul său și mi-am dat capul pe spate ca să îl privesc.

— Am fost ocupat.

Mi-a îndepărtat șuvițele de păr de pe frunte și și-a apropiat chipul de al meu.

— Îți încui camera?

M-am uitat în ochii lui fără să înțeleg, apoi când dorința din ei m-a doborât, un fior mi-a zdruncinat corpul.

— Niciodată pentru tine, am șoptit chiar dacă suntem doar noi doi.

Și-a apăsât buzele de ale mele cu un geamăt și m-a sărutat blând și extrem de romantic.

— Mi-ai intrat în sânge, Liv.

Degetele sale au început să traseze linii pe spatelui meu și am înghițit în sec, încercând să îmi înfrânez orice dorință sexuală.

— Bun. Înseamnă că nu mai poți să scapi de mine, nici dacă vrei.

Înainte să protesteze, așa cum știu că o să o facă, unul dintre paznici și-a dres glasul și ne-a întrerupt.

— Braden, domnul Ashford te așteaptă în birou.

Lua-te-ar naiba Roy. Cum se pricepe să strice momentele intime, chiar și când nu e prezent.

M-a sărutat rapid, apoi a plecat și m-a lăsat singură, plină de nervi. În schimb, m-am uitat la ceasul de pe perete numărând orele. Mai sunt încă trei până la petrecere, a sosit timpul pentru ritualul de frumusețe.

— Unde e inelul?

Oliver m-a smucit dintr-o conversație și aproape mi-am vărsat cupa de șampanie. Serios, ce e cu oamenii ăștia și cu smucitul meu la petreceri?

M-am uitat în jurul meu, apoi am scos inelul din cupele rochiei, lăsându-l în palma fratelui meu. A privit bijuteria cu atenție și a răsuflat ușurat.

— Mulțumesc, surioară. Acum e timpul pentru spectacol.

Am zâmbit și mi-am apăsât buzele de obrazul său, apoi m-am apropiat de mama, în timp ce el se îndrepta spre scenă.

A atras toate privirile asupra lui cu un simplu bună seara, iar mama abia își mai putea ține în frâu lacrimile.

— Vreau să profit de această seară ca să o transform în una memorabilă. Majoritatea dintre voi mă cunoașteți de când eram un puști și probabil ați crezut că sunt greu de stăpânit. Dar dacă tatăl meu și-a găsit perechea, am și eu o speranță.

Un val de râsete s-au auzit în salonul opulent al mamei și am observat emoția fratelui meu, emoție pe care nu am mai văzut-o vreodată.

— Acum cinci ani am cunoscut o femeie impresionantă, frumoasă și care m-a pus cu botul pe labe în mai puțin de cinci secunde. A fost o lovitură dură la orgoliu, dar mi-am revenit.

Am fluierat, primind un ghiont de la mama și am așteptat ca fratele meu să continue.

— Mi-am dat seama că nu pot să o las să scape, a continuat uitându-se la mine.

I-am pasat mamei cupa de șampanie și m-am strecurat printre invitați până la Julia, care e acoperită de prietenele ei. Am luat-o de mână și am dus-o la Oliver, care m-a sărutat pe obraz. M-am întors la locul meu și am așteptat deznodământul, privindu-l pe Braden care e în celălalt capăt al salonului.

— Julia, te iubesc și nu am crezut că o să spun aceste cuvinte altei femei în afară de mama și de sora mea, a spus stârnind un nou val de râsete și câteva suspine.

Bruneta noastră îl privea neliniștită și cred că deja și-a imaginat ce o să se întâmple pentru că are ochii umezi.

— Ești femeia pe care mi-o doresc alături, cea cu care vreau să îmi împart viața și lângă care vreau să mor.

A scos cutia cu inelul din buzunar și s-a lăsat în genunchi, iar Julia și-a acoperit buzele cu ambele mâini.

— Vrei să fii soția mea?

Oliver ține microfonul atât de aproape de inima sa încât poți să îi auzi bătăile puternice în difuzoare. Iubita lui a început să dea frenetic din cap, iar mulțimea a izbucnit în aplauze.

Mama și tata s-au apropiat de ei în același timp, iar eu l-am văzut pe Braden pierzându-se printre invitați și croindu-și drum spre biroul tatălui meu.

Mi-am văzut familia acaparată de fericire și de restul invitaților. Eu am pornit pe urmele bodyguardului meu; nu îi stă în fire să plece atât de brusc și cred că are probleme.

— Nu îmi pasă! Datoriile tale nu mai sunt problema mea și nu vreau să mă mai implici.

Vocea lui puternică a răsunat din birou și am ezitat câteva clipe. Poate ar trebui să plec și să îl las singur. Dar, din nou, curiozitatea mea mă bagă în belele.

— Dar ție îți pasă de viața mea? Ți-a păsat vreodată?

Sigur e tatăl lui. Avery mi-a spus că are probleme cu datoriile și mereu îl trage pe fiul său în probleme.

— Nici tu nu meriți ajutorul meu. Nu după ce ne-ai distrus familia, nenorocit manipulator!

Am deschis ușa biroului și am încercat să mă strecur ușor, dar tocurile mele s-au auzit și Braden m-a văzut imediat.

Mi-a aruncat o privire amenințătoare și și-a continuat conversația, plimbându-se prin cameră ca un leu în cușcă.

— Bine, a acceptat înfrânt. Dar îți jur că e ultima oară când îți mai salvez fundul. Data viitoare nu ai decât să suporti consecințele și să te duci dracu.

A închis convorbirea aruncând telefonul la podea, apoi s-a sprijinit de marginea biroului de lemn. Nici măcar nu știu dacă ar fi bine în acel moment să mă apropiu sau nu de el.

— Totul e bine?

Și-a ridicat privirea din podea și m-a privit furios, chiar dacă nu eu sunt cauza acelei furii.

— Nimic care să te îngrijoreze, prințesă! a spus cu răutate.

M-am uitat cu atenție la el, calculându-mi mișcările și analizând cuvintele pe care o să le scot pe gură. Dar chiar și așa, el o să fie furios în continuare și o să sară la gâtul meu.

— Braden, vorbește cu mine! Poate pot să te ajut! am încercat să îl conving.

A început să râdă, dându-și capul pe spate, iar degetele i s-au strâns în jurul marginii de lemn.

— Nu am nevoie de sex în acest moment, prințesă Ashford.

S-a desprins de birou și a vrut să plece, dar m-am lipit de ușă și l-am oprit, măcar pentru câteva secunde.

— Te rog, nu te întoarce în colțul tău întunecat. Nu după tot progresul pe care l-am făcut împreună.

Nu după ce te-ai îndrăgostit, am vrut să mai adaug, dar e mai bine că mi-am ținut gura.

Bărbatul și-a pus o mână lângă capul meu și s-a aplecat ca să mă privească în ochi.

— Cred că faci o confuzie, scumpo. Faptul că ne-am futut fără oprire, nu înseamnă că ai făcut un progres. Nu sunt proiectul tău social, Olivia.

A încercat să mă dea la o parte, dar m-am opus cu vehemență.

— Crezi că am făcut toate acele lucruri cu tine dintr-un act de caritate? Braden, am făcut dragoste cu tine pentru că te iubesc.

Nu se uita în ochii mei și nu încerca să vadă încercarea mea disperată de a-l face să își revină. Privea ușa neagră cu maxilarul încordat și probabil încercă să mă ignore.

I-am prins chipul între palme și l-am forțat să se uite în ochii mei.

— M-am îndrăgostit de tine și vreau să ai încredere în mine, am șoptit.

Și-a trecut limba peste buze și mi-a desprins mâinile din jurul său.

— În primul rând, eu nu am făcut dragoste cu tine, Olivia, și nu îmi pasă de fanteziile tale romantice. Și, în al doilea rând, îmi pare rău pentru tine pentru că nu o să îți returnez sentimentele.

M-a smuls din fața ușii și a plecat, lăsându-mă cu lacrimi în ochi și mai determinată ca niciodată să îl fac să își înghită cuvintele.

Am părăsit biroul și am evitat petrecerea, sperând să nu mă vadă tata sau mama, sau chiar Oliver. Când am ieșit din casă am văzut una dintre mașini apropiindu-se de poarta principală.

— George!

Șoferul meu a început să alerge pe urmele mele, iar eu am deschis portiera din spate a mașinii pe care tata mi-a cumpărat-o. Încă nu am permis și sunt forțată să mă plimb cu șoferul.

— Urmărește-l pe Braden și să nu îl scapi din ochi.

S-a urcat la volan, iar eu mi-am aruncat tocurile din picioarele și am scos din portbagaj sacul de urgență.

Practic, mama mereu m-a încurajat să am un sac de urgență care include câteva haine lejere, o pereche de adidași și cosmetice salvatoare de viață.

Mi-am desfăcut rochia și am scos-o, puțin mai greu, pescuind din geanta sport blugii rupți și tricoul larg.

Șoferul și unul dintre bodyguarzii mei îl urmăreau pe Braden, dar suficient de departe cât să nu își dea seama de asta.

Mi-am aruncat rochia în portbagaj împreună cu tocurile și m-am încălțat cu adidașii. Când George a frânat, m-am lovit cu capul de scaunul lui ceea ce m-a făcut să înjur.

— Iartă-mă, Liv, dar a trebuit să trec pe roșu, s-a scuzat.

Îmi place ca angajații să îmi vorbească la per tu, chiar dacă de față cu tata sunt domnișoara Ashford.

— Dacă nu e atent, o să provoace un accident.

Am revenit pe banchetă și m-am uitat la parbriz, în timp ce îmi agățam părul într-o coadă de cal.

Braden conduce de-a dreptul haotic și începe să îmi fie frică pentru el.

George a continuat să îl urmărească până la ieșirea din oraș într-o zonă cam periculoasă la prima vedere. Iar asta mă face să mă întreb în ce rahaturi s-a băgat tatăl lui.

După câțiva kilometri, mașina lui s-a oprit într-o parcare, iar a mea s-a oprit pe marginea drumului.

Bambino's Dinner Place a pierdut câteva din ne-oane și nu prea îmi inspira încredere, mai ales după motocicletele din parcare și mașinile vechi.

Imediat ce Braden a coborât și a pătruns în locul dubios, George a dus mașina în parcare și m-a privit prin oglinda retrovizoare.

— Ce ai de gând să faci?

M-am uitat la intrare și la ușa șubredă și am oftat adânc, fără să știu ce să răspund. Toată viața am dat de belele, dar cred că acum urmează să o s-o comit pe cea mai mare dintre toate.

Capitolul 15

Braden

Fumul de țigară e primul lucru care îmi invadează nărilor și uite cum m-am întors în rahatul tatălui meu, în care am jurat că nu o să mai calc în veci. Dar de fiecare dată când îi spun nu, amintirea mamei și a lui Emily mă fac să spun da și să îi salvez fundul ori de câte ori e nevoie.

Ușa s-a închis cu zgomot în spatele meu, dar asta nu a atras atenția nimănui, fiecare fiind ocupat cu pokerul sau cu flirtatul cu chelnerițele.

M-am uitat prin încăpere și l-am observat pe sobolanul care îl ajută pe tatăl meu să îmi complice viața, stând la masa rezervată special pentru el, cu cărțile de joc în mână, între degete o țigară iar în fața lui o sticlă de bere.

Am inspirat scurt, verificând banii din buzunarul sacoului și m-am apropiat de masa lui, chiar dacă îmi doresc să îi înfig un glonț în frunte și să scap de el definitiv.

În drumul meu una dintre chelnerițele blonde era să se arunce pe mine, dar am împins-o înainte să apuce să deschidă gura și să mă invite într-unul dintre separeuri. Tipa s-a bosumflat și mi-a adus aminte de Olivia și de atitudinea ei de răsfățată.

Olivia care mi-a intrat în cap și m-a zăpăcit cu cuvintele ei și cu dragostea pe care brusc o simte pentru mine. Nu am timp de așa ceva. Nu pot să am timp de așa ceva.

Ajuns la câțiva pași de masa lui, nenorocitul și-a ridicat privirea de parcă ar fi presimțit că sunt eu și a zâmbit larg, scuturându-și țigara în scrumieră.

— Wright Jr., ce plăcere să te văd!

Bambino și-a lăsat cărțile pe masă cu fața în jos, sprijinindu-se de spătar și mi-a aruncat o privire amuzată, chiar dacă în ochi începeau să se formeze semnele de la dolari.

Chelia lui lucește sub lumina neoanelor, iar burta proeminentă mă face să vomit, mai ales când a început să se mângâie de parcă ar fi prețioasă.

— Cu ce onoare prin localul meu umil? a spus plin de ironie.

Rahatul cu ochi mă privea cu aroganță, știind perfect de ce mă aflu aici.

— Vreau să vorbim. Între patru ochi, am spus după ce partenerii lui de joc mi-au aruncat priviri curioase.

Bambino a rămas nemișcat, încercând să fie un gangster adevărat, chiar dacă e doar patetic, apoi s-a ridicat de pe scaun cu un oftat teatral.

— Mă faci să renunț la mâna norocoasă, Jr.

— Îți garantez că o să fii mai norocos după conversație.

A trecut pe lângă mine și s-a îndreptat spre camera din capătul holului lung, făcându-mi semn să îl urmez. Una dintre gorilele sale a pornit imediat pe urmele noastre, respirându-mi în ceafă.

Grasul a deschis ușa de lemn care era gata să se dărâme și a intrat. S-a așezat pe scaunul lui de piele crăpat, făcându-mi semn să fac același lucru și să ocup locul din fața sa. Am preferat să rămân în picioare și să scap mai repede de el, pentru totdeauna sper.

Și-a aprins un trabuc, și-a suit gleznele groase pe marginea biroului, care a scârțâit sub atingerea sa și aștepta să înceapă conversația. Dar încă nu suntem doar noi, așa cum am cerut.

M-am uitat peste umăr la gorila din spatele meu și, probabil, grasul a înțeles mesajul pentru că și-a dres glasul și l-a gonit.

— Poți să ne lași singuri, Toni!. Domnul Wright e un prieten vechi și apropiat.

Care vrea să îți dea un șut în fund și să te spânzure de bijuterii, nenorocitul, gândeam eu

Namila mi-a aruncat o privire cu subînțeles și apoi a ieșit sau așa am sperat. Dar dragul de Toni s-a pus lângă ușa întredeschisă, fiind pregătit de atac dacă e nevoie. Bambino chiar știe să își facă oamenii loiali.

— Sper să terminăm prietenia în seara asta, Gerald, am spus cu zâmbetul pe buze.

Mi-a returnat zâmbetul, plimbându-și trabucul în gură, complet dezgustător. Uneori chiar mă întreb cum naiba a ajuns tata tocmai în mâinile acestui împuțit.

— Și eu care credeam că vrei să fim cei mai buni prieteni.

M-am apropiat de barul său de băuturi și am căutat un pahar curat sau mai bine spus puțin mai curat decât restul și am tras mai aproape sticla de bourbon.

— Poate în altă viață, când nu îl mai seci pe Barry de bani, i-am răspuns desfăcând sticla.

Bambino a început să râdă cu putere și, după ce mi-am turnat băutura în pahar, mi-am băgat o mână

în buzunar, unde aveam un cuțit de vânătoare și m-am întors cu fața la burtos.

— Nu l-am forțat niciodată să împrumute bani de la mine, Braden. A venit de bunăvoie și nesilit de nimeni.

Aici trebuie să îi dau dreptate. Când vine vorba de bani, Barry vine aici ca un magnet. Și nu cred că se bucură doar de banii împrumutați.

— Cât de mult? l-am întrebat înainte să iau o gură din bourbon.

A eliberat fumul din plămânii lui și zâmbetul i s-a lărgit. Și tare mult mi-ar place să îl șterg cu un pumn.

— Cu tot cu dobândă?

Am început să râd și m-am apropiat de el.

— De când ai devenit bancă? am întrebat amuzat.

Bambino a tras din nou din trabuc, iar eu din bourbon și ne-am privit unul pe celălalt.

— În mod normal, după ce expiră termenul îmi iau banii forțat sau trimit debitorul la morgă. Depinde de situația financiară.

Degetele mi s-au strâns pe pahar la simplul gând că ar fi putut să îl atingă pe tatăl meu.

— Dar Barry e client vechi și e una dintre excepții. Am preferat să îi adaug o dobândă și nu un sicriu. Și cred că și tu ai fi ales asta.

E o înțelegere bună, dar dacă tata nu se deșteaptă după toată chestia asta, înseamnă că nu mai am nicio șansă să îl salvez din gaura lui neagră.

— Deci, toată datoria se rezumă la trei mii de dolari.

Tata mi-a spus că datoria lui e de o mie de dolari, dar acum că Bambino a menționat de dobândă, nicio sumă nu mă mai surprinde.

Am lăsat paharul de băutură pe masa lui și am scos teancul de bani din buzunarul sacoului. Ochii lui Gerald au început să sclipească și și-a așezat trabucul în scrumieră.

— O să îți plătesc toată datoria, dar vreau ceva în schimb, am spus înainte să îi pun banii în mână.

Arăta ca un copil căruia i-am furat bomboanele și m-a privit puțin cam supărat.

— Nu prea ești în măsură să pui condiții, a spus cu furie în voce.

— Nici nu sunt obligat să îți plătesc. Tata e băgat în rahatul tău și nu sunt obligat să îl scot din el. Ori accepți ce îți propun, ori rămâi cu gaură în bugetul tău și îți pierzi și credibilitatea în fața celorlalți.

Asta a provocat o reacție. Grasul s-a îndreptat, și-a pus mâinile pe masa de lemn pe care o considera biroul lui, ridicându-se în picioare. M-a privit cu ochii mijiți, iar eu am continuat să zâmbesc și să mă bucur de furia lui.

— Nu uita că poți să pleci de aici cu picioarele înainte, Braden, m-a amenințat.

M-am aplecat către el, abținându-mă să nu îl scuip și mi-am lărgit zâmbetul, enervându-l și mai tare.

— Nu uita pentru cine lucrez. Roy știe că sunt aici și dacă nu mă întorc acasă într-o oră, îți dăruiesc locul în cap, Gerald.

Și-a trecut o mână peste capul lui mic și oval, mârâind puternic, dar colții i s-au retras când l-am pomenit pe cel mai puternic om din orașul ăsta.

— Ce vrei, Wright? m-a întrebat cu dinții încleștați.

Mi-am îndreptat spatele, simțindu-mă al naibii de bine.

— Să îi interzici accesul lui Barry aici. Nu vreau să îi mai împrumuți bani, nu vreau să mai joace în localul tău, nu vreau să îi mai asociez numele cu al tău.

E o afacere proastă pentru el. Tata e unul dintre cei mai fideli clienți și mereu s-a bazat pe slăbiciunea lui ca să câștige bani.

După ce ne-am susținut privirile câteva clipe, burtosul a mârâit puternic și și-a întins mâna.

— Dă-mi banii și ieși din localul meu, dobito-cule!

I-am aruncat banii la piept și l-am privit cum s-a așezat pe scaunul său jerpelit, cu ochii strălucind după bani. A început să îi numere și am așteptat să termine ca să primesc undă verde și să plec din locul ăsta pentru totdeauna.

— Ia-ți etichete de pe mine, nenorocitul!

Rahat. Cum naiba reușesc să dau din belea în belea? Încerc să îl salvez pe tata, iar nebuna mă bagă în alte porcării.

Când m-am întors, ușa s-a deschis și gorila de Toni a smucit-o după el, strângând-o puternic de braț. Dar nu la fel de puternic cum o să îmi strâng eu mâinile pe gâtul ei.

— Se pare că avem un mic spion, a chicotit nemernicul.

Blondina mea a încercat să își elibereze brațul, chiar dacă nu avea nicio șansă, iar eu mă uitam ca un prost la ea, încă sperând că e doar imaginația mea nebună.

Bambino a renunțat la numărul banilor și s-a ridicat în picioare, analizând-o din cap până în picioare cu un zâmbet pervers.

— Frumușică micuța noastră spioană, a exprimat lingându-și buzele.

Am apucat-o de mâna liberă și i-am aruncat o privire urâtă gorilei, care a înțeles mesajul meu și i-a dat drumul. Olivia și-a strâns brațele în jurul meu și am simțit-o tremurând din toate încheieturile.

— E femeia ta? a spus burtosul cu o urmă de regret în voce.

— Nu e treaba ta, am mârâit spre el. Ți-am dat banii și mă aștept să te ții de cuvânt.

Furia cu care m-a privit nu m-a afectat absolut deloc și i-am susținut privirea.

— Mereu mă țin de cuvânt, Jr.

Am aprobat din cap și am ieșit pe ușă, împingându-l pe Toni cu umărul. Am numărat pașii până la ieșire ca să pot să îmi controlez furia, iar când am ajuns în parcare, am împins-o pe blondină în fața mea.

— Ce dracu cauți aici? am țipat la ea, explodând de-a dreptul.

A început să mă privească speriată și a înghițit în sec. Mâinile mele s-au așezat pe șolduri și mi-am presat buzele între ele, așteptând o explicație, oricât de stupidă ar fi ea.

— Am crezut că ai probleme și o să ai nevoie de ajutor.

Bine, mă așteptam la o explicație, dar nici la una atât de puerilă și de idioată. Pur și simplu am început să râd, încercând să gândesc ce a gândit ea.

— Și cum ai crezut că o să mă ajuți, tocmai tu? Uită-te puțin la locul ăsta, am spus arătând spre localul șifonat din spatele meu. Te-ai gândit măcar cât de periculos poate să fie?

Și-a lăsat capul în jos și a dezaprobat din cap. Iar eu nu pot să îmi dau seama când a avut timp să mă urmărească și să se schimbe de hainele ei de petrecere.

— Am crezut că te duci la tatăl tău.

Mi-am închis ochii și am tras aer adânc în piept, apoi am expirat zgomotos, încercând să nu o omor cu propriile mâini.

— Și ce credeai că o să se întâmple? Că o să te prezint drept femeia pe care o iubesc, o să te ia în brațe și o să îți spună că e fericit că mi-ai salvat sufletul?

Nici măcar nu are curajul să mă privească în ochi. Măcar e conștientă că a făcut o prostie imensă.

— Cine te-a adus?

Și-a ridicat brațul și mi-a arătat SUV-ul negru, iar George mi-a făcut din mână și m-a privit nevinovat. Mi-am lăsat capul să alunece între umeri și am oftat. Am văzut o cutie de aluminiu pe jos și i-am dat un șut, reușind să o fac pe Liv să tresară.

— Nu înțeleg de ce trebuie să faci totul fără să gândești înainte? Dacă nu te-ar fi adus la șeful lui și nu eram acolo? Ai văzut măcar cum a început să își lingă buzele când te-a văzut? Dacă te-ar fi băgat într-o mașină și ți-ar fi dus la mama dracului? Ai fi putut să fii moartă înainte să te găsesc, am izbucnit formând o mie de scenarii.

— Braden, ...

Mi-am ridicat capul și am privit la chipul ei speriat, dar eram mult prea furios ca să țin cont de el sau de sentimentele pe care le am pentru ea.

— De ce încerci atât de mult să te bagi în viața mea? De ce nu poți să accepți ce îți ofer acum? am șoptit complet istovit de situația asta

— Pentru că nu îmi oferi nimic. Ești prins în trecutul tău, ești prins de accident și nu vrei să dai drumul, a spus făcând un pas spre mine.

— Ți-am spus că nu sunt opera ta de caritate. Faptul că trecutul meu e dat dracu', nu înseamnă că trebuie să îmi planifici viitorul după bunul tău plac.

A oftat și a mai făcut un pas spre mine, dar o singură privire a fost suficientă ca să o oprească și să nu mai încerce să se apropie de mine.

— Braden, vreau să fiu viitorul tău, a șoptit cu lacrimi în ochi.

M-am uitat la ea și am încercat să nu devin vulnerabil. Viitorul nostru împreună nu există. Sunt un nimeni și nu pot să îi ofer nimic. Nu ar fi fericită cu mine pentru că nu o să pot renunța niciodată la trecutul meu. Nu vreau să iubesc și să risc să pierd din nou iubirea într-un mod brutal.

— Dar eu nu, am spus uitându-mă în ochii ei.

S-a dat un pas înapoi, comportându-se de parcă tocmai i-aș fi dat o palmă peste față. Și mă simț de parcă aș fi făcut-o.

— Nu te vreau în viitorul meu, Olivia, iar faptul că insiști atât de mult nu o să schimbe ceva.

I-am întors spatele înainte de a începe să plângă și să o iau în brațe. M-am urcat în mașină și am plecat, blestemându-mi idioțenia și dorindu-mi ca soarta să fi avut alte planuri pentru mine.

Capitolul 16

Am urcat în mașină suspinând adânc și mi-am șters lacrimile cu podul palmelor. George mi-a aruncat o privire îngrijorată și s-a întors spre mine.

— Ești bine, puștoaico?

M-am uitat la el cu lacrimi în ochi și am dezaprobat din cap, reușind să îl fac să ofteze. Mi-am tras nasul și am oftat, simțind durerea apăsătoare din pieptul meu.

Am privit localul lui Bambino, încercând să îmi șterg de pe retină privirea lui dezgustătoare și toate lucrurile care ar fi putut să mi le facă.

Cum a ajuns tatăl lui Braden tocmai aici, tocmai la tipul ăsta soios? Oricât de mult aș încerca să îmi imaginez, există doar o persoană care știe răspunsul. Și poate o să aflu de ce Braden e atât de pornit să își țină spatele întors iubirii.

— George?

— Sunt numai urechi, scumpo, a spus privindu-mă prin oglinda retrovizoare.

E cu douăzeci de ani mai bătrân decât mine, dar se comportă de parcă ar fi fratele meu mai mare.

— Cât de bine îl cunoști pe Braden?

George e cel mai longeviv paznic din casa noastră și asta pentru că are un respect imens pentru tatăl meu și și-a arătat loialitatea cu fiecare ocazie. De obicei, tata lasă angajările pe mâinile lui capabile.

— Nu la fel de bine ca tatăl tău. Depinde ce vrei să știi.

M-am aplecat spre scaunul său și mi-am sprijinit bărbia de colțul acestuia.

— Vreau să mă duci la tatăl lui.

Mâinile i s-au strâns pe volan și după ce a oftat, mi-a pus o întrebare bună.

— Ești sigură că asta e cea mai bună decizie?

Sunt convinsă că e una dintre cele mai proaste decizii, dar am nevoie de răspunsuri. Și e mai mult decât evident că nu o să le primesc de la Braden.

Doar am aprobat din cap și i-am spus să pună mașina în mișcare. S-a conformat, iar eu m-am sprijinit de banchetă oftând cu putere.

Mi-am verificat telefonul și am văzut apelurile de la mama, mesajele de la Oliver și Julia și am uitat complet de ei. I-am scris rapid fratelui meu, sperând să mă mai poată acoperi:

Sunt într-o misiune cu George. O să ajung acasă cam în două ore. Găsește o scuză pentru mine. Te iubesc, Liv.

Cu toată nebunia asta am uitat complet de logodna fratelui meu și mă simt puțin egoistă. Dar o să găsesc momentul oportun să mă revanșez.

Am intrat în oraș și George s-a îndreptat spre cartierele puțin cam îndepărtate de centru iar după zece minute a oprit în fața unui bloc.

— Aici locuiește Barry Wright. Dacă țin bine minte de la documentele de angajare, e la ultimul etaj, a doua ușă.

Am privit ușa metalică care a fost deschisă de un locatar și am tras aer adânc în piept.

— Liv, Braden e foarte protector cu tatăl său și cu familia sa. Dacă vine aici, o să ai mari belele.

Am zâmbit și l-am bătut ușor pe umăr, apreciind grija pe care mi-o poartă.

— Belea e porecla mea, George.

Am ieșit din mașină cu un zâmbet șters și m-am uitat la blocul înalt. Nu era unul din cartierele rău famate ale orașului și cred că aici e intervenția tatălui meu.

Ei bine, dacă tot am ajuns aici, cred că e timpul să primesc câteva răspunsuri.

Am așteptat ca un vecin să deschidă ușa și m-am strecurat înăuntru. Am așteptat liftul și am apăsat pe numărul cinci, simțind cum inima începe să bată cu putere pe măsură ce liftul se apropia de etajul corespunzător.

După ce am coborât din ascensor, m-am apropiat de a doua ușa și am tras aer adânc în piept înaintea ca pumnul meu să se lovească bucata de lemn.

Liniște. Nici măcar un sunet care să trădeze o prezență umană în apartament. Am bătut din nou și de data asta am auzit un mormăit și o bufnitură, apoi cheia răsucindu-se în broască. Când s-a deschis, m-am dat un pas în spate, șocată de bărbatul din fața mea. Braden e o copie a tatălui său din cap până în picioare. Aceeași ochi verzi, aceleași trăsături. Părul alb și ridurile sunt singura diferență între ei, dar în rest sunt leiți.

Bărbatul din fața mea nu arăta ca un alcoolic înrăit. Nici ca unul care să împrumute bani de la tipi ciudați și slinoși.

Îmbrăcat în trening și cu ochelarii de citit pe nas arăta ca un profesor care s-a retras și acum își aștepta elevii să îl viziteze și să depăneze amintiri.

În mâna dreaptă are un ziar și pot să înțeleg mormăitul. Tocmai i-am întrerupt lectura de seară. Cred că mai avea un pic și îi cădea dintre degete.

Mi-a zâmbit cu gura până la urechi și asta mi-a făcut inima să tresară.

— Îmi pare rău, domnișoară, ești superbă, dar nu cumpăr nimic.

Am zâmbit și am simțit cum întreg corpul începe să se relaxeze și toată frica să se evapore.

— Mă bucur, pentru că nu vând nimic, am spus cu un chicotit.

O sprânceană i s-a ridicat, dar zâmbetul a continuat să îi lărgască buzele. Acum vine momentul în care trebuie să mă prezint și sper să nu mă aleg cu o ușă în nas.

— Eu sunt Olivia Ashford și mi-ar plăcea să discut cu dumneavoastră.

Uimirea s-a întipărit pe chipul lui, m-a analizat câteva clipe, apoi în următoarea secundă mi-a deschis larg ușa și mi-a făcut semn să intru în casa lui.

I-am mulțumit cu o mișcare din cap și am pășit în interiorul apartamentului, începând să îl analizez. Mă simt ca mama când merge la o expoziție de tablouri.

Bărbatul a mers înaintea mea și mi-a făcut semn să îl urmez în living. S-a așezat pe fotoliul său, lângă ceașca cu ceai și m-a îndemnat să mă așez pe canapeaua de lângă el. Și-a împăturit ziarul și l-a aruncat pe masa de cafea, îndreptându-și toată atenția asupra mea.

Dar eu deja mi-am ațintit privirea pe fotografia înrămată de pe dulapul alăturat, fiind complet indis-

cretă. Nu m-am abținut și am luat-o în mână, analizând portretul de familie. În fotografie erau patru persoane: Braden, Barry și fetele. Emily era o adolescentă tipică. Cu părul blond prins în codițe, cu un zâmbet imens pe chip, cu ochii strălucindu-i de fericire și cu brațele în jurul gâtului fratelui său. Barry era lângă fiul său, mândru, cu zâmbetul pe buze. Iar Meredith era de cealaltă parte a lui Braden, ținându-și o mână pe umărul fiului său, arătând cât de mândră era de el. Iar el, el era fericit. Nu l-am văzut niciodată așa. Radia pur și simplu.

— A fost făcută înainte de accident.

Mi-am ridicat privirea și l-am văzut pe tatăl iubitului meu zâmbind cu tristețe, privind fotografia din mâinile mele.

Am continuat să zâmbesc și am așezat rama la locul ei, încercând să nu mai fiu nesimțită și să îmi îndrept atenție spre bărbatul pe care l-am ambuscat.

— Pot să îți ofer ceva de băut, domnișoară Ashford?

Am scuturat din cap și am zâmbit, împreunându-mi degetele umede.

— Vă rog, spuneți-mi Liv.

Bărbatul a zâmbit și s-a făcut comod în fotoliul său. Și-a dat ochelarii jos și i-a pus cu grijă peste ziar.

— Cu ce te pot ajuta, Liv?

Am înghițit în sec și am început să îmi mișc degetele; fără să știu cum să scot informațiile pe care mi le doresc. Când a văzut că am probleme de exprimare, m-a luat de mână și mi-a zâmbit sincer.

— Ce te apasă, copilă?

Am suspinat, încercând să îmi amintesc de scopul vizitei mele și să nu mă las complet cucerită de Barry Wright.

— Vreau să știu de ce el, l-am întrebat arătându-l pe șatenul din fotografie, s-a transformat în Braden de gheață.

Barry nu a fost surprins de întrebarea mea. A oftat adânc și a aruncat o privire rapidă la portretul lor de familie și mi-a eliberat mâna.

— Braden a avut mereu o legătura specială cu mama și sora lui. O considera pe Emily copilul lui. Când le-am pierdut pe amândouă în același timp, ne-a distrus pe amândoi. Dar eu am reușit să trec mai ușor peste.

— Eu nu cred că ați trecut peste, am spus fără să mă abțin.

M-a privit ușor surprins, apoi și-a acoperit buzele cu arătătorul, așteptând să îmi dezvolt ideea.

— De ce aveți aceste datorii care nu fac altceva decât să vă complice viața? Nu cred că soției dumneavoastră îi place ce vede acum.

Doar mă privea, fără să scoată vreun cuvânt. Dar e foarte atent la cuvintele mele.

— Care era slujba dumneavoastră? Înainte de toate astea?

Fața i s-a destins și un zâmbet a apărut pe buzele lui, transportându-se în cutia cu amintiri.

— Eram contabil. Mereu am iubit cifrele și mereu mi-am dorit să fiu contabil.

— Și accidentul v-a distrus această bucurie?

A oftat cu putere și a ridicat ușor din umeri, apoi s-a întins după cana de ceai.

— Nu am mai văzut rostul unui loc de muncă dacă nu mai aveam pe cine să întrețin. Soarta mi-a răpit fetele, iar tatăl tău mi l-a luat pe Braden.

Și-a sorbit băutura, iar eu l-am privit cu compătimire și am oftat. Tata îl apreciază foarte mult pe Braden și cred că ar fi în stare să îl învețe tot ce știe.

— Nu i-ați văzut rostul nici măcar pentru plăcerea dumneavoastră? Sunt sigură că Meredith ar fi vrut să mergeți mai departe și să fiți aceeași persoană de care s-a îndrăgostit și pe care a iubit-o.

— Vorbești exact ca ea, a chicotit lăsându-și cana pe masă.

Am zâmbit și m-am mai relaxat, încercând să îl fac să se simtă mai bine. E mai mult decât evident că Braden nu a mai încercat să aibă o conversație normală cu tatăl său.

— De ce ești atât de interesată de fiul meu, Liv?

L-am privit clipind des, știind perfect răspunsul la această întrebare.

— Pentru că îl iubesc și vreau să fie fericit.

Răspunsul meu a fost pe gustul său și, după un oftat adânc și-a rezemat capul de spătar și m-a privit trist.

— Dacă ai venit la mine după ajutor, nu cred că sunt persoana potrivită. Nu mai avem aceeași relație și nici nu prea ne mai vedem. Îmi plătește facturile și datoriile, după cum bine știi.

M-a luat de mână și m-a strâns cu blândețe.

— Pot doar să îți spun că accidentul l-a marcat mai tare decât aș fi crezut. A întors spatele iubirii și s-a închis într-o carapace greu de spart. Iar dacă ești aici, cred că ți-ai dat seama de asta.

Mi-am mușcat buza de jos și am oftat, continuând să îmi țin mâna în strânsoarea sa caldă.

— Chiar nu știu ce să fac ca să îl ajut. Știu că atunci când o să afle că am venit aici o să fie furios ca un leu flămând, i-am spus cu un zâmbet amarnic. Nu știu cum să intru în sufletul lui și să îi arăt că există curcubeu dincolo de furtună. Știu că nu o să pot să iau niciodată locul lor în inima lui, dar m-aș mulțumi și cu o fărâmă, oricât de mică.

Glasul a început să îmi tremure și lacrimile să se prelingă pe obrajii mei, reușind să îl sensibilizez pe bărbatul de lângă mine.

— Fetiță frumoasă, a spus cu vocea blândă.

Și-a întins mâna liberă și mi-a șters lacrimile, încercând să mă liniștească.

— Ești o fată frumoasă, Olivia, și nu merită să plângi pentru nimeni.

Am pufnit în râs și i-am aruncat o privire ironică. Bărbatul mi-a zâmbit și m-a bătut pe spate.

— Braden e fiul meu și îl iubesc, dar e un prost dacă nu e în stare să vadă ce ființă minunată are în fața lui.

Am suspinat și am primit șervețelul pe care mi l-a întins.

— Vrei sfatul meu?

M-am uitat la el și am aprobat încet din cap.

— Îndepărtează-te de el înainte să te taie în bucățele. Sufletul fiului meu e pierdut, Liv. Și nu poți să îl recuperezi, oricât de mult ai încerca tu și inima ta pură.

Am încercat să spun ceva, dar mi-am dat seama că are dreptate.

— Ce dracu cauți aici?

Am sărit ca arsă de pe canapea și am întâlnit ochii furioși ai paznicului meu.

— A venit să mă viziteze, a spus Barry cu o voce calmă și s-a ridicat în picioare.

Fața lui Braden s-a întunecat. S-a desprins ușor de ușa și a venit spre mine, dar tatăl său s-a pus în fața mea și și-a înfruntat fiul.

— Dă-te la o parte, a mormăit cu dinții încleștați.

— Olivia e aici pentru mine. E casa mea și fac ce vreau în ea.

S-a uitat la mine peste umărul tatălui său și îmi venea să intru în pământ și să nu mă mai vadă nicio dată. De ce nu pot să fac ceva fără să intru în belele?

— Nu o să îți mai repet și a doua oară. Nu cred că poți să îmi interzici ceva din moment ce te ai în casa asta viu, datorită mie.

Corpul lui Barry s-a încordat și am sperat că o să mă protejeze. Dar Braden e mai fiores și a reușit să îl facă pe tatăl său să se dea la o parte.

— Nu fă o prostie și nu distruge șansa asta. Alta nu o să mai primești! a spus Barry înainte să mă lase complet fără apărare.

Braden nu a ezitat nicio secundă, m-a luat de braț, smucindu-mă cu putere spre el. Degetele lui s-au strâns în jurul brațului și mi-am mușcat limba ca să nu urlu de durere.

— Asta e ultimă picătură, Olivia!

S-a întors cu spatele și m-a tras după el, scoțându-mă din apartament cu forța. Iar eu am început să mă gândesc dacă mi-am făcut sau nu testamentul.

Capitolul 17

În acest moment tot ce îmi doresc este să nu îmi rup gâtul, pentru că la cum mă trage Braden pe scări, cam asta urmează să se întâmple. Cea mai mare problemă e faptul că în cazul unei căderi, nu o să îmi acorde primul ajutor.

— Braden, îmi pare... au!

Mi-am închis gura când m-a strâns și mai tare și e mai mult decât evident că nu vrea să vorbească cu mine. O să fie amuzant să îmi ascund vânătăile de tata și să mă asigur că nu o să aibă aceeași soartă ca Dylan.

A împins ușa blocului cu un șut puternic și m-a scos afară, apoi s-a smucit cu fața la el. Când i-am văzut ochii acaparați de furie, m-am uitat după urmele de spumă din jurul buzelor, înghițind în sec.

— Dacă ai știi cât mă abțin să nu te omor, a pufnit printre dinți.

M-am uitat după George și mașina mea, iar Braden a început să râdă și continua să mă târască spre mașina lui.

— Nu te uita după ajutor, pentru că i-am spus lui George să plece acasă.

A dezactivat alarma și m-a trântit pe scaunul din dreapta fără nicio remușcare. Mi-am tras centura cu mâna tremurând, în timp ce el înconjura mașina pentru a ajunge la locul șoferului.

— Poți măcar să...

— Taci din gură! mi-a retezat-o rapid.

A pornit motorul și a demarat în viteză, făcându-mă să mă afund mai tare în scaunul de piele. Cred că în ultimele două zile m-am rugat cât nu am făcut-o toată viața. Cine ar fi crezut că Braden poate să mă transforme într-o femeie atât de credincioasă?

Am rămas tăcută tot drumul și nici măcar nu am protestat când a schimbat traseul spre casă. Am încercat să nu îmi imaginez cele mai urâte scenarii. De la viol până la uciderea mea și aruncarea cadavrului în vreun canal. Nu ar putea să îmi facă asta niciodată, nu? Doamne, sper că nu!

Se strecura cu o ușurință prea mare printre mașini și chiar dacă nu e noapte și nu e foarte aglomerat, asta nu exclude posibilitatea unui accident.

Când am văzut cimitirul orașului, am înghițit în sec. Chiar are de gând să îmi țină morală la mormântul lor? E mai dement decât am crezut dacă chiar e în stare de asta.

A frânat brusc și am simțit cum sunt aruncată în fața și am evitat să îmi turtesc față de bord când m-am sprijinit în mâini.

— Coboară! mi-a ordonat furios.

Mi-am decuplat centura cu degetele tremurând și am sperat să am un răgaz de câteva secunde ca să mă liniștesc. Dar furiosul meu a smucit portiera și a reușit să mă facă să țip.

— Încetează cu atitudinea asta!

Nici nu m-a băgat în seamă. M-a luat de încheietură, ceva mai blând de data asta și m-a scos din mașină, apoi a început să mă târască după el, ca un psihopat adevărat.

Când am ajuns la mormintele alăturate, mi-a dat drumul din strânsoare și a oftat puternic din ră-runchi.

— Ce dracu căutai la tatăl meu?

Vocea îi e calmă, chiar dacă tensiunea din trup îl trădează, și se stăpânește cu greu.

— Te căutam pe tine. Pe vechiul Braden, am șoptit cu frică.

Braden s-a întors cu fața la mine inexpressiv și și-a afundat mâinile în buzunarele pantalonilor, probabil ca să nu mă tortureze pe mine cu ele.

Și-a întors privirea spre mormântul fetelor lui și a dezaprobat din cap vehement.

— De ce nu înțelegi că nu poți să te bagi în viața mea? De ce nu poți să stai dracului departe de mine și de tot ce mă înconjoară?

Și-a trecut o mână prin păr și și-a închis ochii cu un oftat. Mi-am stăpânit impulsul de a îl atinge și mi-am împreunat mâinile, încercând să dau timpul înapoi și să nu forțez lucrurile.

— Ce trebuie să mai fac ca să înțelegi că nu vreau să știi nimic? a spus întorcându-se cu fața la mine. Nu îți ofer nimic pentru că nu te vreau în viața mea. Nu te vreau lângă mine, nu vreau să am nimic de-a face cu tine, a spus ridicându-și vocea.

Lacrimile mele au început să se prelingă pe față și am simțit cum inima începe să mi se descompună sub privirea lui furioasă și sub cuvintele dureroase.

Îl privesc și îmi vine greu să cred că e același bărbat cu care mi-am petrecut cele mai frumoase momente pe plajă. Îmi vine greu să cred că e bărbatul de care m-am îndrăgostit.

— Știi că ești răsfățată și obișnuită să primești tot ce îți dorești, dar eu nu sunt o jucărie, Olivia. Bani lui Roy nu o să îți pună inelul meu pe degetul tău.

A dezaprobat din cap și mi-a făcut semn spre cele două morminte.

— Ele au fost și vor fi singurele femei pe care o să le iubesc. Tu nu vei face niciodată parte din această categorie.

Da, am mai auzit și nu trebuie să fie crud și să o repete la nesfârșit. Am suspinat și mi-am lins lacrimile de pe buze, simțind gustul sărat al durerii mele.

M-am uitat la numele celor două femei pe care le-a pierdut și m-am întrebat cum ar fi fost dacă ele erau în viață în acest moment și l-aș fi cunoscut pe Braden cel viu. Pentru că din punctul meu de vedere, e la fel de mort ca mama și sora lui.

— Chiar ai crezut că tu o să mă poți ajuta? Că o să mă faci să iubesc din nou?

A început să râdă batjocoritor, iar eu mi-am dorit să îmi pierd auzul în acest moment.

— Te flatezi singură, scumpo. Sexul a fost bun, dar nu grozav sau memorabil.

Mi-am lăsat capul în jos și am suspinat, încercând să nu izbucnesc într-un râs isteric.

— Știi care e partea cea mai bună?

Mi-am înălțat privirea și m-am uitat la el spunându-i din priviri: *ia spune!*

— O să pleci la New York și o să rămâi acolo. Nu o să te întorci în companie și nu o să ne mai vedem. Decât poate la aniversări sau petreceri, dar până atunci o să depășești iubirea asta puerilă pe care se presupune că o ai pentru mine.

Am început să râd, cu lacrimile încă şiroindu-mi pe obraji, şi am încercat să îmi salvez puţin din mândrie.

— Ai perfectă dreptate, Braden. O să cunosc un bărbat adevărat, care nu o să se teamă de iubire şi de ceea ce aş putea să îi ofer, o să mă căsătoresc cu el şi o să am o mulţime de copii.

Mi-am tras nasul şi mi-am şters lacrimile cu podul palmei, continuând să zâmbesc.

— Iar tu o să rămâi singur şi mizerabil, exact ca şobolanul care eşti.

I-am întors spatele şi am plecat cu umerii dreupţi, chiar dacă în interior mă descompun în mii de bucăţi. Mi-am scos telefonul din buzunarul blugilor şi am comandat un taxi.

Mi-am abţinut impulsul de a mă uita peste umăr să văd dacă mă urmăreşte, iar cinci minute mai târziu eram pe bancheta din spate a taxiului, îndreptându-mă spre casă.

Casa era liniştită şi asta pentru că petrecerea cred că s-a stins în momentul în care Oliver mi-a dat mesajul. M-am dus direct în bucătărie, la rafturile cu vin al tatei şi am luat sticla de Pinot Noir de pe suport. I-am desfăcut dopul şi nici măcar nu m-am mai obosit să caut un pahar.

M-am aşezat pe canapeaua improvizată de sub fereastră, pe care mama a făcut-o special pentru mine şi fratele meu ca să îi ţinem companie cât gătea.

— Trebuia să vii acasă cu George.

Oliver a reușit să mă sperie rău de tot și am tresărit, reușind să dau o parte din vin pe mine. A aprins becul de la bucătărie și m-a privit nervos în pijamalele lui cu Spiderman.

— Pentru numele lui Dumnezeu, Oliver! Nu ar trebui să i-o tragi logodnicei tale? am murmurat după ce mi-am întins vinul pe tricou.

— Ar fi trebuit să fii acasă acum o oră, a insistat apropiindu-se de mine.

Mi-am dat ochii peste cap și am dus sticla la gură, iar fratele meu mai mare s-a așezat la picioarele mele.

— Nu am chef de o morală, așa că dispari.

M-a privit îngrijorat, iar eu am încercat să îi ignor privirea și să beau din nou. Dar mi-a smuls sticla și m-a făcut să oftez.

— Oliver, chiar vreau să fiu singură. Dispari!

M-am întins după sticla de vin, dar a ținut-o de parte de mine și asta m-a făcut să înjur.

— Ce s-a întâmplat?

A pus sticla pe podea și m-a luat de mâini, forțându-mă să îl privesc în ochi și să mă destăinui în fața lui.

— Tocmai mi s-a frânt inima, am șoptit cu vocea spartă, apoi am izbucnit în plâns.

Oliver l-a înjurat puternic pe Braden, știind că el e cauza suferinței mele și m-a tras în brațele sale puternice. Mi-am sprijinit capul pe umărul lui și am început să plâng în hohote, amintindu-mi de furia și de vorbele bărbatului pe care îl iubesc.

— Doare atât de tare, am șoptit aproape de gâtul lui.

M-a mângâiat pe spate și a oftat, aproape rupându-mi oasele cu îmbrățișarea ta.

— Nu atât de tare cât o să îl doară după ce termin cu el.

Am început să râd și mi-am dat capul pe spate, reușind să mă uit în ochii furioși ai fratelui meu.

— Îmi pare rău că am ratat petrecerea ta, m-am scuzat degeaba.

— Nu ai ratat mare lucru.

Julia a apărut în bucătărie și s-a apropiat de mine cu brațele deschise. S-a așezat în spatele meu, iar acum sunt prinsă într-un sandviș Ashford.

Familia mea e cea mai grozavă. Chiar și tata cu toată absența și încăpățânarea lui. Într-un fel îmi pare rău că Braden nu are parte de așa ceva.

Oliver m-a luat în brațe și m-a dus în camera mea, iar Julia m-a ajutat să mă îmbrac în pijama de parcă aș fi fost ultima handicapată și m-au băgat amândoi în pat. În momentul în care mi-am închis ochii, oboseala a învins și am adormit în doar câteva secunde.

— Tată?

Mi-am băgat capul în birou cu sfială și l-am văzut cu telefonul la ureche, cu documente în mână și cu Braden pe scaunul său.

Când privirile ni s-au întâlnit, am tresărit și a trebuit să îmi iau inima în dinți ca să intru la semnalul tatei.

— Răspunsul e nu. Dacă nu acceptă termenii mei, îmi iau jucăriile și plec. Asta e decizia mea finală.

A aruncat telefonul și hârtiile pe birou și s-a uitat la mine cu zâmbetul pe buze.

— Ai petrecut ceva aseară, nu? a spus referindu-se la ochii mei umflați.

Am aprobat din cap, evitând privirea insistentă a lui Braden.

— Cred că avem de terminat o conversație, am spus cu zâmbetul pe buze, concentrându-mă doar asupra tatălui meu.

A oftat și s-a sprijinit de marginea biroului, cu mâinile încrucișate la piept.

— Cred că trebuie doar să îți semnez cecul pentru taxa de școlarizare, a spus complet înfrânt.

Am încercat să nu izbucnesc în râs și m-am minunat din nou de puterea pe care o are mama asupra lui. M-am apropiat de el și l-am îmbrățișat, apăsându-mi buzele pe obrazul său proaspăt bărbierit.

— Te iubesc, tati. Îmi pare rău că am fost o scorpie!

M-a ciupit de obraz și a început să râdă.

— Nu ai fi fiica mamei tale dacă nu te-ai comporta ca ea.

Am început amândoi să râdem și l-am văzut pe Braden zâmbind. Dar nu pot să îmi dau seama de ce zâmbeste.

— Mai vreau ceva.

Tata m-a privit simplu, fără să fie impresionat de cuvintele mele și probabil imaginându-și că am rămas iar fără bani.

— Nu vreau niciun bodyguard în New York.

Sprâncenele lui Roy s-au ridicat de uimire, iar zâmbetul lui Braden s-a evaporat. Așa cum sper să se evapore toate pe vecie.

— Am înțeles că ai un târg cu mama ta, pentru șase luni.

Am tras aer în piept și am încercat să mă concentrez doar asupra tatălui meu și a modului în care l-aș putea convinge.

— Da, dar sunt destul de matură și nu am nevoie de pază.

— Olivia! a suspinat tata.

L-am luat de mâini și am încercat să afișez cel mai inocent zâmbet al meu, și cel mai convingător, sper.

— Tati, o să încep o nouă viață în New York și chiar nu vreau să mi se amintească mereu despre nenorocirile din viața mea. Știi cât de greu e să cucerești un bărbat când ai o armată pe urmele tale?

A început să râdă și sper ca Braden să prindă aluzia și să își bage unghia în gât. Tata s-a uitat scurt peste umărului lui, apoi și-a întors atenția spre mine.

— Pot să am grijă de mine și o să fiu mereu cu Tammy, care e ca un zid de piatră triplu.

A fost de acord cu mine și a continuat să mă asculte înainte să delibereze.

— Asta nu înseamnă că nu o să fiu îngrijorat.

Mi-am mușcat limba să nu-i amintesc că o să fie prea ocupat cu compania lui ca să se gândească la mine, dar aveam nevoie de acceptul său.

— Hei, ai o fiică superbă și care o să facă ravagii printre bărbați. E și normal să fii îngrijorat.

A izbucnit într-un râs copios iar eu am zâmbit, fiind mulțumită de cum am reușit să obțin ce vreau.

— Foarte bine, fără bodyguarzi de acum înainte.

Acum chiar că nu o să ne mai vedem vreodată, Braden Wright. O viață cât mai frumoasă în colțul tău întunecat.

Capitolul 18

Braden

M-am urcat în avionul privat și am încercat să zâmbesc, dar Julia mi-a aruncat o privire urâtă, iar Oliver nici măcar nu m-a băgat în seamă.

Minunat! Mai întâi prințesa mă lasă fără serviciu, iar acum cel mai bun prieten al meu mă ignoră. Ce poate să se mai întâmple?

— V-ați pregătit haine groase? O să fie cam frig în San Francisco.

Încercarea mea de a porni o discuție s-a năruit când cei doi nici măcar nu m-au băgat în seama. Mi-am pus geanta de voiaj în locul destinat, și m-am oprit lângă prietenul meu.

— Ai de gând să fii un nemernic pentru că surioara ta nu acceptă un refuz?

Oliver a sărit în picioare și într-o fracțiune de secundă m-a prins de cămașă și mi-a dat un pumn zdravăn în nas.

— Proastă alegere să te iei de sora mea, boue!

A încercat să mă lovească din nou, dar i-am prins încheietura și i-a returnat pumnul. Julia a țipat când l-am împins într-un scaun și a încercat să îl țină deoparte, dar el s-a smucit și s-a pregătit de un nou atac.

Înainte să ne cărăm pumni și să ne rupem oasele, vocea puternică a lui Roy a răsunat în avion.

— Ajunge!

Și-a trântit laptopul pe scaunul de lângă mine și ne-a privit pe amândoi, furios.

— Nu am nevoie de criza voastră de testosteron în afacerea asta. Ori vă controlați, ori rămâneți acasă.

Ne-am uitat unul la celălalt ca doi tauri, apoi Oliver și-a aranjat hainele și s-a trântit pe scaunul său. Mi-am scos cravata din jurul gâtului și m-am prelins pe propriul meu scaun, înjurând în gând.

Roy s-a uitat la noi încă o dată, apoi s-a așezat la locul său și a tras adânc aer în piept.

— Vreți să îmi spuneți ce se întâmplă?

Din scaunul său putea să ne privească pe toți și își aștepta explicația, chiar dacă eu și Oliver nu deschideam gura.

— Julia? a intervenit asupra ei.

Bruneta a oftat și după câteva clipe și-a deschis gura, în timp ce însoțitoarea de zbor mi-a dat o pungă cu gheață, cu zâmbetul pe buze.

Nici nu mi-am dat seama că sângerez până nu am simțit gustul metalic pe limbă.

— Braden i-a frânt inima lui Liv, noi am găsit-o într-o stare destul de rea aseară, iar Oliver e furios și pregătit de atac.

Mersi mult, Julia. După ce m-a pocnit Ashford Jr., acum o să fiu luat la pumn și de cel senior. Dar am evitat privirea urâtă și am sperat că nu o să mă arunce din avion după decolare.

— De asta pleacă mai devreme la New York și nu vrea bodyguard?

Piciorul lui Oliver s-a înfipt în scaunul meu iar eu m-am întors spre el, aruncându-i punga cu gheață în cap. Înainte să sară din nou pe mine, logodnica lui l-a ținut pe loc și l-a calmat.

Mi-am ținut gura închisă, chiar dacă Roy așteaptă un răspuns din partea mea. Am ridicat pur și simplu din umeri și mi-am cuplat centura de siguranță când s-a aprins semnalul.

— Ce caută el de fapt aici? Nici măcar nu e angajat oficial.

Da, răsucește cuțitul în rană, ticălos bogat și pompos ce ești. Doar fiindcă i-am spus prințesei că nu vreau să o iubesc, acum o să devin un paria pe viață. Minunată treabă!

Dar Roy a preferat să îl ignore, iar avionul s-a desprins de sol și mi-am simțit inima alunecând în stomac. Nu cred că o să îndrăgesc călătoriile cu avionul atât de mult pe cât mi-aș dori.

Câteva minute mai târziu, avionul s-a stabilizat la altitudinea corespunzătoare și am scăpat de centura de siguranță.

— Braden, ce s-a întâmplat între voi?

Am oftat cu putere și de data asta m-am uitat la șeful meu, încercând să găsesc o cale să îl fac să înțeleagă.

— A spus că mă iubește, iar eu i-am spus că nu o să îi răspund niciodată la fel. Nu e vina mea că e prea răsfățată ca să accepte un răspuns negativ.

— Nenorocit ingrat ce ești! a murmurat prietenul meu cel mai bun, pregătit să mă atace.

Dar Julia, pe care încep să o iubesc și mai mult, l-a ținut din nou pe loc și m-a protejat. Dar simt că nu o să o facă pentru mult timp.

— Ai vorbit serios?

Roy se comportă de parcă am fi doar noi doi în avionul acesta și chiar dacă se controlează mai bine decât fiul său, pot să îmi dau seama că ar vrea să îmi rupă câteva oase.

— Pe bune, tată? În loc să îl dai afară fără parașută, tu îi cauți scuze?

— Orice persoană are dreptul la apărare, Oliver.

L-a pus cu botul pe labe și am încercat să nu zâmbesc prea tare. Dar când copita dobitocului mi-a zguduit din nou scaunul, am știut că nu pot să mă ascund foarte bine.

După ce a dezaprobat din cap la comportamentul pueril al fiului său, a continuat să aștepte răspunsul meu.

— Dacă nu aș fi vorbit serios, nu i-aș fi spus asta, Roy.

Bărbatul a aprobat din cap și și-a deschis laptopul, cerându-i însoțitoarei de zbor un pahar de votcă.

— Îți bați joc de mine? a spus Oliver, aproape smulgând scaunul din fața lui. Spune-mi că mai ai pistolul pe aici.

Mi-am dat ochii peste cap, chiar dacă începe să mă sperie furia prietenului meu.

— Nu am de gând să irolesc un glonț bun pentru un idiot, fiule. Iar tu ar trebui să îți păstrezi furia pentru cineva mai bun.

L-am privit pe șeful meu cu gura căscată, incapabil să am vreo replică. Dar cu coada ochiului am văzut rânjetul stupid al lui Oliver și cum s-a prelins mulțumit pe scaunul său.

— Pentru numele lui Dumnezeu, idioților! a exclamat Julia și s-a mutat pe scaunul din fața mea, privindu-mă direct.

A smuls o sticlă de apă din căruciorul însoțitoarei de zbor și a evitat strigătele logodnicului ei.

— O să te ajut să înțelegi codul bărbaților Ashford. Amândoi, a făcut semn spre companionii noștri, sunt foarte furioși pe tine și abia așteaptă să te facă bucăți. Dar, pentru că unul dintre ei e mai bătrân și altul e mai idiot, așteaptă să încheie afacerea ca să o facă.

A oftat obosită și a băut din apă, în timp ce Oliver bombănea în barbă, iar Roy zâmbea impresionat de viitoarea lui noră.

— Acum, e timpul tău să îmi explici de ce ești un dobitoc atât de mare. Și nu încerca cu porcăria cu *moartea mamei și a surorii mele m-au distrus emoțional*, că nu ține, a spus imitându-mă și făcându-mă să râd.

Am acceptat paharul de tărie de la însoțitoarea de zbor și am oftat cu putere.

— Am spus deja, Julia și amenințarea ta nu o să schimbe ceva.

Bruneta a început să râdă și s-a aplecat spre mine.

— De cât timp ne cunoaștem, Braden?

— De mult timp, am spus învărtind paharul între degete.

A aprobat din cap, făcându-l pe Roy să își ciulească urechile.

— Te-ai privit în oglindă de când te-ai întors din Los Angeles?

M-am uitat la ea complet debusolat și când i-am întâlnit zâmbetul larg, mi-am dat seama că am căzut într-o capcană emoțională.

— Străluceai, Braden. Nu te-am văzut așa nici măcar cu Avery. Eu cred că te-ai îndrăgostit de Olivia fără să îți dai seama.

Am început să râd cu putere și mi-am așezat paharul în suport.

— Trebuie să recunosc că ești o cumnată devotată, Julia. Dar șantajul emoțional nu o să mă facă să o iubesc pe Olivia.

Bruneta și-a mijit ochii și a continuat să zâmbească.

— În acest moment, de ce îți este cel mai frică?

— De nimic, am pufnit în râs la întrebarea ei.

A scos un îhm ironic și a început să dea din cap.

— Înseamnă că dacă, imediat ce aterizăm, suntem anunțați că Liv a fost găsită moartă, nu o să îți pese, corect?

Imaginea blondinei mele fără suflare și maltrată s-a întipărit în capul meu, iar degetele mi s-au strâns cu putere pe paharul de cristal și într-o secundă a pocnit, sfărâmându-se.

Oliver și Roy și-a îndreptat atenția spre mine, iar Julia a cerut trusa de prim ajutor. Imediat ce a primit-o, mi-a tras mâna lovită în poala ei și mi-a scos bucățile de sticlă cu penseta.

— Acum poți să îmi spui că nu simți nimic pentru ea?

Ticăloasa a zâmbit cu gura până la urechi, iar eu am căzut ca ultimul prost în cea mai puerilă capcană. Dar capcana asta a reușit să îmi deschidă ochii și să realizez că are dreptate.

— Julia are dreptate, a murmurat Roy.

Și-a așezat laptopul pe scaunul din față și s-a uitat la mine cu zâmbetul pe buze.

— Știi că ai trecut prin momente grele cu Emily și Meredith și îți e greu să iubești, dar am văzut cum o privești pe fiica mea. Crezi că nu o să mai fii fericit niciodată și munca o să înlocuiască toate acele goluri, dar nu e așa. Știi cum e să te îngropi în muncă și să uiți de toate, iar asta nu îți aduce decât belele. Mai ales când ai nevoie de familia ta aproape.

Am tresărit când Julia a apăsât tamponul cu spirt pe rană.

M-am uitat la urmele de sânge care continuau să curgă și m-am gândit la scenariul pe care nebuna asta mi l-a semănat în cap.

— Îmi e frică, am recunoscut neputincios.

Am simțit privirea lui Oliver asupra mea, dar nu am îndrăznit să îl privesc. S-a sprijinit cu coatele de scaunul din fața sa și a oftat.

— Îmi e frică să merg mai departe pentru că îmi e frică că o s-o pierd și pe ea, exact cum am pățit cu Emily și mama, am continuat.

— Tuturor ne e frică de asta, amice. Dar nu poți să stai cu frica în sân și să te privezi de cel mai frumos sentiment din lume.

Julia și-a ridicat privirea spre viitorul ei soț și și-au zâmbit, făcându-mă gelos.

— Liv a trecut prin rahaturi prin care nu ar fi trebuit să treacă niciodată o fată. Nu am crezut niciodată că e suficient de puternică ca să le depășească și totuși ne-a surprins pe toți și încă continuă să ne surprindă, mai ales după ce l-a păcălit pe tata cu facultatea, a rânjit spre bătrânul lui și s-a ales cu un semn al păcii. Sora mea e o luptătoare, Braden, și știu că dacă ea vrea, nu o să te părăsească niciodată. Totul depinde de cât de mult o dorești lângă tine.

Prietena mea a început să îmi bandajeze rana iar eu am privit-o tăcut. Până când Roy a continuat să îmi distrugă scutul.

— Îți spunem toate astea pentru că ținem la tine, Braden. Altfel ai fi fost în spital sau la morgă.

Am zâmbit și am încercat să îmi strâng pumnul după ce a terminat Julia munca de asistentă, dar durerea m-a împiedicat.

— Și dacă am făcut-o să nu mă mai vrea?

Toți trei au zâmbit în același timp și s-au uitat la mine amuzați.

— Dacă te iubește, nu o să înceteze niciodată să te dorească, m-a încurajat Julia.

— Dar o să îți fiarbă coțele bine de tot înainte să te ia înapoi, a râs prietenul meu cel mai bun.

Roy m-a privit cu atenție și a dezaprobat din cap începând să chicotească.

— E fiica mamei ei și dacă o cunosc câtuși de puțin pe micuța mea, o să ai nevoie de o ambuscadă ca să o recucerești.

Ei bine, asta nu prea e încurajator.

Capitolul 19

— Nu vreau să vorbesc despre nimic, mamă, am spus înverșunată.

— Atunci nu pleci nicăieri, a contracarat mama.

Am oftat și mi-am pus puloverul meu preferat în valiză. Mama stătea cocoțată pe patul meu, cu brațele pe valiza mea desfăcută și dădea agitată din picior. Arăta ca un copil de zece ani căreia i-am luat păpușa Barbie și acum așteaptă să i-o dau înapoi și să îi dau și un pupic pe frunte.

— Vreau doar să știu ce s-a întâmplat cu tine aseară. Îți cer atât de mult?

Mi-am sprijinit mâinile de geamantan și am analizat sticlele de demachiant transparent care erau aruncate în buzunarul interior. Mai degrabă încep să citesc eticheta de la ele decât să vorbesc cu mama despre cel mai mare dezastru din viața mea, dar asta nu înseamnă că o scap vreodată de gura ei.

— L-am urmărit aseară când s-a dus să plătească datoria tatălui său, a aflat și a fost extrem de furios, am început cu un suspin. Apoi m-am dus să îl cunosc pe Barry, Braden din nou a aflat și mi-a spus că nu vrea să fac parte din viitorul lui și ne-am spus adio.

— Dumnezeu! a șoptit mama cu un oftat.

Nu e surprinsă că am făcut prostia asta pentru că ea știa mai bine decât oricine cât de ușor pot să intru în belele. Sau că nu pot să gândesc de două ori înainte să acționez.

— Și renunți așa ușor?

M-am uitat la ea cu gura căscată și pentru o secundă am crezut că își bate joc de mine. Apoi, când mi-am dat seama că e cât se poate de serioasă, am început să râd.

— Vorbești serios? Mamă, habar nu ai ce mi-a spus Braden și în câte feluri mi-a rupt inima. Nu vreau să îl văd pentru tot restul vieții mele, am spus cu vocea tremurândă.

Dar nu de plâns, ci de furie, doar amintindu-mi cum m-a tratat nemernicul ăla după tot ce i-am oferit.

Am continuat să îmi împăturesc hainele și să îmi termin cea de-a doua valiză, ignorând privirile de compătimire ale mamei mele sau semnalele ascunse din ochii ei.

— Chiar crezi că nu mai are nicio șansă? a insistat diavolița.

Am oftat cu putere și mi-am lăsat capul să alunece între umeri, nevenindu-mi să cred ce aud. Mi-am mușcat buza de jos ca să nu izbucnesc într-un râs isteric și să sar la gâtul mamei mele.

— Ar trebui să fii de partea mea, am spus ridicându-mi privirea furioasă spre ea. Nu îmi pasă ce s-a întâmplat cu familia lui sau cât de mult suferă. Eu nu am avut viața cea mai roz de pe planetă și nu mă comport ca o nenorocită fără inimă cu persoanele din jurul meu. Braden nu are nicio scuză și nu mai încerca să îi găsești una.

Mi-am închis trolerul și am tras fermoarul cu putere fără să mă gândesc că ar putea să se rupă.

— Vreau doar să fii fericită, a murmurat cu un oftat.

Mi-am pus valiza pe podea și i-am zâmbit mamei mele.

— Doar pentru că nu sunt cu Braden, nu înseamnă că nu o să fiu fericită.

Am luat-o de mână și am mai scuturat puțin din furia mea.

— O să fiu în New York, cu cei mai buni prieteni ai mei, la facultatea pe care mi-am dorit-o. De ce aș mai avea nevoie?

— De sex, a trântit-o instant.

Am început să râd în hohote și m-am așezat lângă zeița mea.

— Sexul a făcut mereu parte din planul meu. Crede-mă pe cuvânt.

Mama mi-a dat o lovitură ușoară în umăr și a chicotit.

— Sper că te protejezi. Sunt prea tânără să fiu bunică.

Am început amândouă să râdem, iar gândul mi-a zburat la tata și la aceeași rugămințe pe care a avut-o.

— Pentru noi. Pentru că suntem puternice și nu avem nevoie de idioți prin preajmă.

Mi-am ciocnit paharul de șampanie de cel al prietenei mele și am zâmbit, fiind perfect de acord cu ea; cu toate că încă nu știu ce s-a întâmplat între ea și idiotul ei.

Tammy a venit acasă mult prea devreme și a făcut un ocol prin LA iar de acolo s-a rupt filmul.

S-a așezat pe blatul bucătăriei din apartamentul nostru, pe care părinții noștri l-au cumpărat în urmă cu un an și a suspinat fericită delectându-se cu băutura acidulată din paharul ei.

— Deci îmi spui ce s-a întâmplat cu Corey? am inițiat bârfa deasupra paharului de șampanie.

Zâmbetul de pe buzele roșcatei mele a dispărut și mi-a aruncat o privire care ar fi putut să mă ucidă, dar care nu m-a impresionat câtuși de puțin.

A privit paharul și apoi a băut toată șampania din el, oftând din adâncul sufletului ei.

— L-am găsit în pat cu alta.

Mi-am prins paharul mai bine ca să mă asigur că nu îl scap pe podea și am clipit de câteva ori, încercând să nu îmi dau una peste urechi ca să mă asigur că am auzit bine.

— Știi ce o să spui, a început îndreptând paharul spre mine. Nu sunt iubita lui și nu am niciun drept să mă amestec între el și târfele sale. Dar nu am crezut că e atât de idiot încât să nu își dea seama că îl iubesc.

Am oftat cu zâmbetul pe buze și mi-am lăsat paharul pe masa de lemn, sprijinindu-mă cu șoldul de ea. Tammy începe să își recunoască sentimentele cu voce tare și cred că vacanța departe de Corey a făcut-o să realizeze cât are de pierdut.

— Când s-a întâmplat asta?

— Înainte să ajung acasă, a răspuns oftând. Am crezut că încă ești în LA și am vrut să îți fac o surpriză. Dar am hotărât să îl văd pe el primul, fără su-părare.

Am ridicat o mână în aer și am zâmbit, fără să fiu deranjată câtuși de puțin. Și eu aș fi făcut același lucru.

— Am intrat pe ușa aia ca și cum aș fi fost la mine acasă, doar ca să îl găsesc pe covor peste o roșcată grasă și plină de coșuri, a spus complet morocănoasă.

Mi-am ridicat o sprânceană și am zâmbit, încrucișându-mi mâinile la piept.

— Bine, a spus dându-și ochii peste cap exasperată. Era superbă și arăta ca un nenorocit de înger de la Victoria's Secret.

Mi-am mușcat buza de jos ca să nu izbucnesc în râs și să risc să îmi spargă paharul de șampanie în cap și am așteptat să continue.

— Când m-a văzut a început să țipe la mine ca animalul și m-a dat afară. Și înainte să spui ceva, e un bou, m-a amenințat din nou cu paharul. Și dacă îl mai văd vreodată o să îl castrez și o să mă plimb prin New York cu biluțele lui agățate de șolduri.

De data asta nu am putut să mă abțin și nici nu m-am mai gândit la riscuri când mi-am dat capul pe spate și am început să râd cu putere. Tammy are o imaginație foarte bogată iar când e furioasă e cea mai amuzantă persoană pe care o cunosc.

— Și o să îl castrezi în fiecare zi? am întrebat printre hohote. Pentru că, dacă îți amintești, o să mergeți la aceeași facultate.

M-a privit de parcă aș fi înnebunit, apoi a trântit paharul în chiuveta neagră și rotundă.

— La dracu, am uitat complet de asta, s-a bosumflat cu mâinile în sân.

Am încercat să nu râd de data asta, chiar dacă arăta ca un copil mic și trist.

— E târziu dacă încerc să mă mut cu tine? m-a întrebat după câteva minute de liniște.

— Cam da.

A oftat și și-a trecut mâinile prin păr, trăgând cu blândețe de firele scurte.

— Păi, toate se întâmplă cu un motiv și poate că o să îl găsesc pe noul Brad Pitt al generației noastre și o să fac o grămadă de copii și Adams poate să își caute o Morticia și să își bage sicriile în cur.

Am început să râd, aplecându-mă spre masa de lângă mine și mi-am cuprins abdomenul în timp ce criza mea de râs escalada rapid și obțineam doar mârâituri de la prietena mea cea mai bună.

— După ce termini cu criza ta de râs o să îmi spui ce ai de gând să faci cu Braden?

Mi-am șters lacrimile din colțurile ambilor ochi, mi-am îndreptat spatele și am privit-o cu un oftat.

— O să îl găsesc pe Ryan Gosling al generației noastre și Wright poate să se ducă naibii, am spus ridicând ușor din umeri.

— Asta e prietena mea! Hai să ne îmbătăm cum trebuie, a spus coborând de pe dulap.

A luat una dintre sticlele de vin, și-a aruncat brațele în jurul gâtului meu și ne-am târât împreună spre living.

Tammy s-a trântit pe canapea și a început să deschidă sticla de vin, punându-și limba în colțul gurii. Asta îmi amintește de mine când pictez sau sunt în momentul maxim de creație.

Înainte să mă alături ei, soneria m-a oprit și i-am făcut semn că o să aflu eu cine e. Poate au venit cei de la mâncare, chiar dacă e puțin mai devreme decât au spus.

— Tamara! Unde e?

Un Corey Adams extrem de furios stă în ușa noastră, scoțând fum pe nări și aruncând săgeți otrăvitoare cu privirea. Trebuie să recunosc că nu prea l-am văzut în această ipostază și sunt puțin speriată.

Mi-am dres glasul, revenindu-mi din uimiri și am privit-o pe Tammy peste umăr.

— E pentru tine, am reușit să îi spun.

A smuls dopul din sticlă, fiind extrem de fericită, dar toată bucuria ei s-a risipit în momentul în care și-a înălțat capul și l-a văzut pe Corey în ușă.

— Ai greșit roșcata, amice.

M-am dat un pas în spate și m-am dat din calea furiosului, care a pus mâna pe ușă și a trântit-o, făcându-mă să tresar. În acest moment eu nu exist pentru că s-a apropiat de Tammy cu pași apăsați și s-a oprit la o distanță considerabilă de ea.

— De ce nu îmi răspunzi la telefon? a mormăit cu dinții strânși.

— Pentru că abonamentul meu nu mă lasă să preiau apeluri de la idioți.

Și-a întins mâna pe spătarul canapelei, a băut din sticla de vin și l-a privit cu aroganță pe cel pe care îl iubește. Iar eu am dezaprobat din cap și m-am strecurat pe scările șerpuite, așezându-mă pe penultima treaptă, astfel încât să văd toată acțiunea.

— Ești o cretină!

Tammy a pufnit de nervi și s-a uitat la pedichiura ei impecabilă, probabil sperând că el o să ragă suficient, apoi o să plece. Dar se pare că o să plece direct la spital dacă o ține tot așa.

Am tras aer în piept, mi-am sprijinit coatele pe genunchi, obrajii în pumni și acum regret că nu am avut timp să fac un popcorn sau că am telefonul la încărcat.

— Corey, nu chef să te văd. Acum sau viața asta. Fă stânga împrejur, te rog să lași ușa mea să te lovească în spate și dispari la gazele tale bronzate artificial.

Am dezaprobat din cap cu zâmbetul pe buze și am așteptat cu sufletul la gură reacția prietenului meu.

— Crezi că poți să intri ca o furtună în casa mea, să te comporți ca o psihopată și apoi să pleci, sperând că o să scapi basma curată?

Înainte ca Tammy să mai ducă sticla de vin la gură, i-a smuls-o din mână și a trântit-o pe masa de cafea, reușind să verse băutura pe covorul alb al mamei.

— Ieși afară, Adams! a țipat roșcata noastră ridicându-se în picioare.

— Ar trebui să îți cauți o activitate și să nu îți mai bagi nasul în viața mea privată, tâmpito.

Fetița mea a pufnit de nervi și și-a strâns pumnii pe lângă corp, pregătită de atac.

— De parcă viața ta privată are vreo importanță pentru mine, a spus dându-și ochii peste cap. Nu mă interesează să urmăresc un documentar despre cum să capeți boli venerice.

Mi-am închis ochii, gemând pentru lovitura sub centură. Asta sigur o să îl doară destul de rău pe Corey și trebuie să recunosc că Tammy chiar are mereu replicile la ea.

— Măcar o să mor fericit cu una din alea. Tu o să stai toată viața ca o nenorocită amărâtă și stafidită pentru că ești prea proastă ca să atragi vreun bărbat și să îl ții lângă tine.

Pumnul lui Tammy i-a zburat pe lângă corp, dar Corey s-a eschivat fără niciun efort și i-a prins încheietura înainte să mai primească o lovitură.

— Ieși afară! a spus cu vocea ridicată.

Mi-am dat seama că se abținea să nu plângă și m-am ridicat în picioare înainte să se atace și mai mult și să strice relația pe care o au. Oricare ar fi asta...

Am coborât treptele în grabă și m-am pus între ei doi, reușind să îl fac pe blond să se dea câțiva pași înapoi.

— Trebuie să pleci, Corey. Chiar acum.

Și-a coborât privirea și s-a uitat la mine, încercând să mă privească dincolo de furia lui imensă. Tammy s-a prăbușit pe canapea cu un scâncet, iar asta l-a făcut pe prietenul meu să își dea seama de cuvintele lui.

— Haide, amice, am spus împingându-l spre ușă.

S-a întors cu spatele la mine cu un oftat și m-a lăsat să îl dau afară din apartament. Când a ieșit pe hol, s-a întors cu fața la mine și s-a uitat peste umărul meu l-a roșcata lui.

— O să te sun mai târziu, i-am promis cu vocea joasă.

A zâmbit și a făcut un pas spre ieșire, apoi s-a oprit. A început să își frece ceafa, fără să știe ce să spună sau cum o să se scuze.

— Da, ai fost un idiot colosal, am început eu. Dar știi că o iubești, am continuat cu zâmbetul pe buze. Și cred că e timpul să îi demonstrezi și ei asta.

A zâmbit și a aprobat din cap, apoi a plecat fără să mai spună ceva. Am închis ușa în urma lui și m-am dus direct la roșcată, luând-o în brațe. Mi-a înconjurat corpul cu mâinile sale și-a sprijinit capul de umărul meu și s-a descărcat cât timp a avut nevoie.

— Ce s-a întâmplat în LA?

Și-a tras nasul, iar eu m-am întins după cutia cu servețele de pe masă și i-am dat unul.

— Am intrat în casa lui fără să îi cer aprobarea și i-am întrerupt și partida de sex. Dar cred că cel mai tare l-a enervat faptul că am smuls-o pe curva aia de pe el și am dat-o afară doar în lenjerie intimă.

Am oftat adânc și m-am lovit ușor peste frunte, reușind să fiu surprinsă încă o dată de prietena mea. Uneori chiar am impresia că are nevoie de un consult de specialitate la cap.

— Tammy, te-ai gândit vreodată că, dacă ai fi mai drăguță cu el, nu v-ați ciondăni atât de mult?

Și-a tras nasul din nou și și-a ridicat capul, privindu-mă furioasă și cu ochii roșii.

— Ai de gând să fii de partea lui? Dacă faci asta, Olivia, îți jur că dormi pe hol pentru restul vieții tale în orașul ăsta, m-a amenințat cu arătătorul.

Am râs și am privit-o cum își suflă nasul și încercă să nu mai plângă.

— Încerc doar să vă deschid ochii și să evit situațiile de rahat dintre voi.

— Și de ce nu te duci să îi spui lui asta? El e tâmpitul, a spus arătând spre ușă.

Mi-am dat ochii peste cap și mi-am ridicat picioarele de pe podeaua rece.

— Pentru că e bărbat și gândește cu scula în marea majoritate a timpului. Trebuie să găsești altă modalitate de a-l aborda pentru că tu, fiind prințesa războinică, nu o să te ajute deloc.

A început să mototolească șervețelul în mână și să bombăne doar pentru ea. Cred că e prima oară când am reușit să o fac să tacă din gură și să nu mai aibă vreo replică.

— Ți-am închis gura, am spus cu un rânjet victorios.

M-a săgetat cu privirea și a aruncat cu șervețelul ei scârbos în mine.

— Te urăsc!

Am ridicat ușor din umeri și amândouă am tresărit când soneria s-a auzit din nou.

— Cred că de data asta e mâncarea, am spus ridicându-mă de pe canapea.

Cinci minute mai târziu ne îndopam cu pizza și cu vinul rămas, și ne planificam viitorul împreună.

Capitolul 20

Mă aflu în New York de două săptămâni. Două săptămâni în care nu am auzit de Braden. Mama a evitat să îl aducă în discuție de fiecare dată când vorbim la telefon. Conversațiile cu tata sunt mai mult ca telegramele, iar Oliver și Julia sunt prea ocupați cu nunta lor ca să vorbim despre viața mea amoroasă.

— Bună dimineața, rază de soare!

Am intrat în bucătăria spațioasă și m-am dus ca un zombie după cafea, în timp ce prietena mea cea mai bună s-a transformat în chef.

Starea ei e mai bună, chiar dacă Corey a făcut practic totul ca să fie acceptat din nou în preajma ei. Dar și lui Tammy îi place să îl țină pe jar.

— Omletă?

Am sorbit din cafea, apoi mirosul de ouă prăjite mi-a ajuns la nas și am simțit gustul acid de vomă. M-am repezit spre chiuvetă și am dat afară bucățile de friptură rămasă de aseară și cafeaua pe care tocmai am băut-o.

— Ești bine? a spus îngrijorată.

A oprit imediat aragazul și mi-a dat un pahar cu apă. După ce mi-am clătit gura, mi-am apăsat degetele pe stomacul deranjat și am început să urăsc gustul de vomă care mi-a rămas pe gât.

— Cred că da. Nu înțeleg de ce am avut reacția asta.

Tammy m-a privit cu atenție fără să scoată vreun cuvânt. A continuat să mă fixeze cât am băut apa și după ce m-am îndepărtat de chiuvetă.

— Ce e? am întrebat-o enervată de privirea ei.

— Cred că ești gravidă, a spus fără nicio introducere.

M-am uitat la prietena mea cea mai bună cu gura căscată, apoi am început să râd și am renunțat la ideea de a mai bea cafea.

— Cred că ți-ai pierdut mințile, am spus cu zâmbetul pe buze.

S-a sprijinit cu mâinile de insula din mijlocul bucătăriei și m-a privit cu seriozitate.

— În ultimele zile ești foarte somnoroasă și îți pierzi apetitul cam des.

— Poate e schimbarea orașului, am încercat eu.

Roșcata nu a zâmbit și nici nu a înghițit scuza mea destul de plauzibilă.

— V-ați protejat? m-a întrebat cu o șoaptă.

Acum că mă gândesc mai bine, nu. Braden nu a folosit niciodată prezervativul și dacă a presupus că iau anticoncepționale, s-a înșelat amarnic.

M-am așezat pe unul dintre scaunele înalte, începând să realizez ce se întâmplă. Gândul de a fi însărcinată cu copilul lui Braden nu e exclus, dar totuși mi se pare imposibil.

— Mă duc la farmacie.

Doar am aprobat din cap, apoi mi-am acoperit chipul cu ambele mâini și am oftat.

Nu îmi vine să cred că sunt atât de proastă și nu m-am gândit la protecție. Tocmai când abia îmi încep viața, departe de el, se întâmplă asta.

Dar până la proba contrarie, prefer să dau vina pe orașul nou și pe acomodare.

Douăzeci de minute mai târziu, Tammy s-a uitat la testul de sarcină iar când am auzit că fluieră, am știut că sunt moartă.

— Îhm, chiar ești gravidă, a spus cu o voce serioasă.

Mi-am afundat chipul în mâini și am gemut cu putere, sprijinindu-mi capul de cada din baie și ațintindu-mi privirea în colțul tavanului.

— O să îi spui?

Mi-am mușcat buza de jos și am ridicat ușor din umeri, încercând să asimilez informația care o să îmi schimbe complet viața.

— Nu știu. Nici măcar nu știu dacă vreau să păstrez copilul.

Sunetul plasticului lovindu-se de gresie m-a făcut să îmi întorc capul, iar Tammy mai are puțin și mă omoară.

— Exclus, mi-a spus mai hotărâtă decât nicio dată.

Am oftat și mi-am trecut o mână prin păr și am început să îmi apăs unghii în scalp.

— Nu știu ce altceva să fac, Tammy. Un copil e o responsabilitate enormă și eu nu pot să mi-o asum în acest moment.

S-a așezat pe toaletă și mi-a luat mâna în a sa, zâmbindu-mi încurajator.

— O să facem asta împreună. Nu o să devii o lașă și o să omori un suflet nevinovat.

La simplul gând, lacrimile au ieșit la suprafață și i-am strâns mâna prietenei mele.

— Sunt speriată de moarte, am șoptit.

Tammy a dat din cap și a continuat să mă susțină.

— Știi, dar după ce șocul o să dispară și o să te gândești cu calm la vestea asta, o să te îndrăgostești de copilul tău.

Am dezaprobat din cap, lovindu-mi din nou capul de marginea căzii.

— Nu vreau să am copilul ăsta pentru că nu vreau să mi se amintească în fiecare zi faptul că el nu m-a vrut niciodată. Nu vreau să îi spun copilului că tatăl său nu m-a iubit niciodată.

Tammy s-a așezat în genunchi în fața mea, cu ochii în lacrimi.

— Poți să îi oferi acestui copil toată dragostea pe care Braden a refuzat-o.

Am privit-o în ochi și mi-am mușcat buza de jos, simțindu-mă incredibil de norocoasă.

— Ți-am mai spus vreodată că nu știu ce m-aș face fără tine?

A aprobat din cap și m-a tras în brațele ei, împingându-mi capul pe umărul său.

— O să trecem peste asta împreună. O să îl forțăm pe Corey să îi schimbe scutecele.

Am început să râdem și ne-am ridicat de pe covorul persan. Mi-am șters lacrimile și am suspinat, lăsând palmele să îmi alunece pe abdomen.

— O să am un copil, am șoptit.

Prietena mea a aprobat din cap și a lăsat o lacrimă să o se prelingă pe obraz.

— Iar Roy o să te închidă într-un turn.

Am izbucnit în râs încercând să nu mă transform în Rapunzel și am ieșit din baie ținându-ne de mână.

Câteva minute mai târziu, am reușit să mă strecur din apartament și mi-am acordat o plimbare de relaxare, menită să îmi facă ordine în gânduri.

Imediat ce am ieșit din bloc și am simțit adierea rece, mi-am afundat mâinile în buzunarul hanoracului și am pornit pe Central Park.

O să fie atât de amuzant să le dau vestea asta părinților mei, mai ales că amândoi m-au avertizat că nu vor niciun moștenitor în acest moment. Iar Oliver cred că o să se transforme în stană de piatră și o să îi amenințe viața lui Braden.

Cât despre Braden, ei bine, dacă ar fi după mine nu i-aș spune niciodată. Nu merită să afle și sunt mai mult decât convinsă că o să fie furios. Dacă nu e dispus să împartă dragostea cu o femeie, nu cred că un copil e o alegere mai potrivită. Dar, sunt mai mult decât convinsă că toată familia mea o să insiste să îi spun despre sarcină și o să mă pricopsesc cu el pentru restul vieții mele. Exact când am sperat că nu o să îl mai văd.

Am tras aer adânc în piept și m-am oprit lângă lacul rațelor, privind cum turiștii le aruncă mâncarea în apă.

— Olivia!

Am tresărit speriată și mi-am dus o mână la piept încercând să îmi calmez inima care bătea nebunește. Privirea mea s-a oprit pe bărbatul de care o să fug mereu și am înghițit în sec.

— Te rog, nu fugi! Nu îți fac rău, a promis cu mâinile în aer.

— Ce vrei, Dylan? l-am întrebat speriată.

Și-a coborât mâinile ușor și a făcut un pas spre mine, testând terenul să vadă dacă se poate apropia de mine.

— Să vorbesc cu tine. Doar atât, îți jur!

M-am uitat în jurul meu la parcul aglomerat și am încuviințat din cap. Dacă vrea să îmi facă ceva, e suficient să țin ca să atragă privirile asupra noastră și să fiu salvată.

— Bine, spune ce vrei și apoi dispari.

A zâmbit ușurat și a dat frenetic din cap, făcând încă un pas spre mine. Mi-am reținut impulsul de a fugi și am continuat să îmi apăs palma pe inimă.

— Știu că nu am niciun drept să mă mai apropiu de tine, dar chiar vreau să îți spun că îmi pare rău pentru felul în care te-am tratat, a spus cu sinceritate implorând iertare cu privirea.

Mi-am lăsat mâna să alunece pe lângă corp și mi-am făcut curaj să îi spun ce mi-aș fi dorit la acel moment.

— Ar fi trebuit să te gândești la asta atunci, când pumnul tău se oprea în fața mea.

— Eram îndopat cu narcotice și alcool, Olie, a recunoscut mizerabilul. Nici măcar nu puteam să gândesc limpede.

— Asta e o scuză patetică, Dylan, am pufnit nervoasă. Trebuia să îți tratezi problemele la timp, nu să le tratezi pe mine.

A deschis gura și apoi a închis-o la loc, fiind complet înfrânt de argumentele mele.

— Ai terminat? l-am întrebat începând să fiu din ce în ce mai nervoasă.

Poate e sincer și calm, dar tot îmi e frică că o să se transforme în Dylan pe care îl cunosc și să îmi facă rău.

— Liv, știu că nu o să mă ierți niciodată, a început după un oftat prelung. Vreau doar să știi că îmi

pare nespus de rău pentru tot. După ce tatăl tău ne-a șters de pe fața pământului, m-am ocupat de reabilitarea mea. Am eliminat toate elementele nocive din viața mea și vreau să o iau de la capăt. Dar nu pot să o fac fără iertarea ta.

Mă privește cu ochi de cățeluș și cred că dacă i-aș cere, s-ar pune și în genunchi pentru a scoate din gura mea cuvintele pe care și le dorește.

În fața mea nu mai e Dylan cel arogant și plin de aere, care împărțea bani în stânga și-n dreapta. Acum e un Dylan umil și schimbat radical. În bine.

— Dacă te iert, îmi promiți că nu o să mai apari niciodată în viața mea?

Și-a dus mâna la inimă și mi-a zâmbit larg.

— Îți jur, Olivia!

I-am admirat determinarea pentru câteva secunde, apoi am aprobat din cap și i-am oferit ce își dorește. După ce a răsuflat ușurat, și-a băgat mâna în buzunarul pantalonilor și a continuat să îmi zâmbescă.

— Pot să te conduc până acasă?

L-am privit cu atenție pentru câteva momente și am început să chicotesc. E greu de crezut că acum vrea să aibă grijă de mine și să mă știe în siguranță. Dar, pentru că sunt o idioată naivă și tind să cred că o să regret asta, am aprobat ușor din cap și am început să merg spre casă alături de el.

— Și, unde o să fii boboacă? a pornit discuția.

— La arhitectură.

Nu prea am chef să dezvolt o discuție cu el pentru că încă îmi este frică. Și am început să număr minutele până ajung acasă la mine.

— Credeam că o să urmezi aceeași facultate ca fratele tău.

— Eu sunt aia mai deșteptă, pot să intru la o facultate mai bună, am spus cu zâmbetul pe buze.

Dylan a început să chicotească și a continuat să îmi zâmbească și să se comporte ca un bărbat normal, fără vicii.

Ne-am oprit în fața blocului și m-am întors cu fața la el, dorind să îi mulțumesc pentru companie. Dar când mi-a prins o șuviță de păr între degete și mi-a așezat-o după ureche, am tresărit.

— Te-ai schimbat mult, Olie. Îmi pare rău că nu am fost lângă tine, așa cum ți-ai fi dorit.

Am zâmbit și înainte să îi spun ceva, Dylan a fost smuls de lângă mine și aruncat la pământ. Am sărit speriată și l-am văzut pe Braden dându-i un pumn zdravăn, mârâind ca un câine turbat.

— Ia-ți etichetele de pe ea, dobitocule!

Dylan s-a ridicat de jos, ținându-și mâna la gura care îi sângera și i-a aruncat o privire urâtă adversarului său, fiind pregătit de atac. Am auzit mârâitul profund al lui Braden și m-am pus între ei înainte să se mai împartă pumni și să provoace un adevărat scandal.

— Terminați! le-am spus privindu-i pe amândoi.

Dar Braden a intrat în rolul de bodyguard și cu o smucitură m-a împins în spatele lui, transformându-se într-un zid uman.

— Dacă o mai atingi vreodată, o să te trimit în bucăți la morgă, nenorocitul! a amenințat idiotul din fața mea.

S-a întors cu fața la mine și mi-a luat chipul în palmele sale, apropiindu-mă de el pentru a mă analiza.

— Ți-a făcut ceva? Te-a rănit?

Mi-am smucit capul din strânsoarea lui și am încercat din răputeri să nu urlu la el. Când a vrut să mă atingă din nou, iar l-a lovit, însă de data aceasta l-am privit furioasă.

— Eu și Dylan aveam o conversație pe care tu ai întrerupt-o foarte nepoliticos, ca un animal din junglă.

Modul lui protector a dispărut și de data asta a mârâit la mine.

— Nu are niciun drept să vorbească cu tine, a spus aruncând o privire peste umărul său.

— Vorbesc cu cine am eu chef, Brad.

În ochii lui s-a aprins imediat scânteia furiei și cred că spectacolul o să îl facem împreună, iar Dylan o să fie spectatorul.

— Liv, cred că ar fi mai bine să plec, s-a auzit vocea fostului meu iubit.

— Da, pleacă și nu mai veni niciodată. Stai cât mai departe de ea!

Am oftat și i-am făcut din mână lui Dylan, mână pe care Braden mi-a lovit-o imediat și s-a uitat urât la mine.

Mi-am pus mâinile în sân și am continuat să îi susțin privirea, fiind la fel de furioasă ca și el. Nu îmi vine să cred că are tupeul să vină aici, după tot ce a făcut și să îmi ceară socoteală.

— Ce cauți aici? am murmurat cu dinții încheștați.

Am început să dau agitată din picior, dorindu-mi să port tocuri în acest moment și să îi scot ochii. Dar dragul meu fost bodyguard/fost partener de sex/tatăl copilului meu, a mai renunțat la atitudinea lui de superioritate și și-a dres glasul înainte să vorbească.

— Vreau să vorbesc cu tine. Putem urca?

— Nu, am spus scurt și la obiect.

A oftat și și-a dus o mână la ceafă, frecând ușor pielea și încercând să găsească o metodă să mă convingă.

— Liv, chiar trebuie...

— Olivia te rog! l-am întrerupt cu zâmbetul pe buze.

Și-a lăsat mâinile să cadă pe lângă corp, oftând cu exasperare și a încercat să mă convingă cu privirea de data asta, dar fraiera asta nu mai cade în capcana lui.

— Pleacă acasă, Braden! am spus întorcându-i spatele.

— Sunt acasă.

Pentru prima oară în viață, vreau să îmi fac o ieșire cum trebuie, să îl las să sângereze, fără să îmi pese dacă moare sau nu. De ce trebuie mereu să mă oprească cu cuvintele lui sucite?

— Poftim?! am întrebat întorcându-mă cu fața spre el.

Un zâmbet i s-a arcuit pe buze și am încercat să nu mă las intimidată de el și să îmi susțin atitudinea dură.

— Tatăl tău tocmai m-a pus la conducerea filialei din New York.

Rahat. Când credeam că nimic nu o să mă mai poată surprinde, uite cum vine tata și mă pocnește direct în moalele capului.

— Felicitări! am mormăit printre dinți.

I-am întors spatele și am intrat în bloc, fără să mă uit în urma mea și sper că i-am dat de înțeles că nu vreau să mă urmărească.

Am apăsat butonul de la lift cu palma, fără să mă uit la ușierul nedumerit și am simțit că drumul până în apartament e cel mai lung.

— Ușor, Catrina, a mormăit Tammy când am intrat ca o furtună în casă și am trântit ușa cu putere.

Mi-am luat telefonul de la încărcat și am căutat numărul tatei, sperând să îmi răspundă el și nu secretara enervantă.

— Îți bați joc de mine, tată? am izbucnit imediat ce a răspuns.

A mormăit ceva ce nu am putut să înțeleg, dându-mi de înțeles că e în birou și nu e singur.

— De ce naiba l-ai pus pe Braden la conducere tocmai în New York?

Tammy și-a aruncat revista de modă pe podea și s-a apropiat mai mult de brațul canapelei, ciulin-du-și urechile.

— *Pentru că e competent și pentru că vreau să văd ce poate să facă.*

Ticălosul a început să chicotească, știind foarte bine ce butoane să apese ca să mă transform într-o scorpie.

— Rahat, ai făcut-o ca să mă scoți pe mine din sărite. Așa te răzbuni pentru că te-am păcălit? Pentru că lasă-mă să îți amintesc că mama e mai vinovată decât mine, am urlat în microfonul telefonului.

— *Asta nu are nicio legătură cu facultatea ta, Olivia. Filiala din New York e dezamăgitoare și sunt convins că Braden o să îmi ofere ce am nevoie.*

Da, sunt foarte convinsă că asta e intenția ta, vulpoi bătrân ce ești.

— Pune-l pe Oliver în New York și transferă-l pe Braden la altă filială.

A murmurat din nou pentru persoanele din biroul său, iar eu am lovit cu piciorul dopul de plută de la sticla de vin.

— *Și unde ai vrea să îl mut?*

— Antarctica. Sunt convinsă că pinguinii o să adore fundul lui arogant.

Tatăl meu a început să râdă, la fel și Tammy, dar eu am rămas la fel de furioasă și nu mi se părea deloc amuzant ceea ce am spus.

— *Scumpo, știu că acum ești supărată pe el, dar sunt convins că o să îl poți evita. New York e un oraș imens, a spus chicotind.*

Iar eu am început să râd de nervi și să dau din cap ca un câine de mașină.

— Da, ai perfectă dreptate. O să îl pot evita cu desăvârșire având în vedere că facultatea mea și compania ta sunt la o distanță de cinci minute nenorocite, m-am rățoit la el.

— *Ești fată mare, te descurci.*

Pe bune? Țasta e sfatul pe care mi-l dă, știind perfect cât de tare m-a rănit protejatul lui nemernic?

— Tată, am început eu destul de convingătoare, chiar nu îl vreau pe Braden aici.

A oftat cu putere și a tăcut câteva secunde, apoi am auzit ușa biroului său închizându-se.

— *Ei bine, va trebui să te obișnuiești pentru că rămâne acolo atât timp cât am nevoie de el.*

Am înjurat în gând și mi-am închis ochii strâns, începând să lovesc parchetul cu picioarele, de parcă aș fi fost un copil răsfățat.

— *Când ai de gând să îi spui că o să aibă un copil?*

La dracu dracului dracului dracului. Gura mi s-a deschis larg și m-am uitat la prietena mea cea guralivă, încercând să fac conexiuni în creierul meu gol.

Roșcata a ridicat ușor umeri și a șoptit un *ce s-a întâmplat?*, iar eu i-am făcut semn că o să îi tai gâtul, după care mi-am închis ochii și am oftat prelung.

— Mi-ai promis că nu o să mă mai urmărești, am murmurat înfrântă.

— *M-am ținut de promisiune. Informația a ajuns la mine cu ajutorul telefonului fără fir. Și o să avem o discuție serioasă cu prima ocazie.*

După alte amenințări neserioase, mi-a închis telefonul în nas, iar eu am tras aer adânc în piept și am început să îmi lovesc telefonul de buze.

— Roy e pus pe treabă?

M-am întors cu fața la prietena mea, pregătită să o atac, încercând totuși să îmi păstrez calmul.

— Mi-ai sunat familia și le-ai spus că sunt însărcinată?

Roșcata a negat vehement din cap, iar când mi-am mijit ochii și am privit-o printre gene, a înghițit în sec.

— Am sunat-o doar pe Julia, a mărturisit.

Iar ticăloasa de Julia nu poate să țină niciun afurisit de secret față de Oliver sau de mama. Și cu siguranță Cat s-a dus cu pâra la tata și brusc Braden s-a ales cu un post de director. Naiba s-o ia de treabă!

M-am trântit înfrântă pe canapea, dorindu-mi să am o familie și o viață normală, măcar pentru o secundă.

— E de rău?

Nici măcar nu i-am răspuns. Mi-am sprijinit capul de spătar, am privit tavanul și am oftat.

Nici măcar nu vreau să mă gândesc la reacția lui când o să afle de copil.

Capitolul 21

Braden

— O semnătură aici, vă rog.

Am oftat și mi-am exersat semnătura pentru a mia oară pe ziua de azi, dorindu-mi să dau foc la toate documentele astea nenorocite. Nu am crezut niciodată că o să fiu îngropat în atâtea dosare și hârțoage, deja simt că o să fie o aventură să duc compania în spate.

— Și aici, a spus indicând linia punctată.

— Spune-mi că ăsta e ultimul pentru următorii zece ani, am implorat-o pe secretara mea.

Bruneta a început să râdă și a luat dosarul, strângându-l la pieptul ei.

— Mai trebuie să citiți și să semnați documentele pe care o să le aducă avocatul. Ar trebui să ajungă în orice clipă, a spus uitându-se la ceasul de pe încheietură.

M-am lăsat pe spătarul scaunului și mi-am trecut mâinile prin păr, oftând adânc, făcând-o pe secretara mea să își lărgască zâmbetul înainte să iasă din noul meu birou.

Ticălosul de Roy știa perfect ce mă așteaptă și probabil asta face parte din jocul lui stupid. Vrea să mă testeze să vadă care e limita mea, dacă pot să rezist emoțional și psihic. Să fiu al naibii dacă o să îi dau satisfacția asta.

Când secretara a deschis ușa să iasă, a apărut brusc un bărbat, care i-a zâmbit larg și i-a făcut loc.

— Futu-i, am exclamat la simpla lui vedere.

Lloyd Evans a intrat în biroul meu cu un zâmbet nenorocit de arogant pe buze, îmbrăcat la patru ace în costumul lui Armani și cu frizura sa enervantă și perfectă.

Mi-am strâns mâinile pe brațele scaunului și am inspirat scurt, abținându-mă să nu sar pe el. I-a aruncat un zâmbet fermecător secretarei și pot să jur că mai avea puțin și se topea sub ochii săi.

— Îmi aduci o cafea, scumpo? Cum îmi place mie?

— Imediat, a murmurat bruneta cu vocea pițigăiată.

Bărbatul i-a aruncat o privire, insistând asupra fundului, apoi și-a deschiat sacoul și s-a așezat pe scaunul din fața mea, trântindu-și servieta oficială pe noul meu birou.

— Deci, șobolanul a găsit aurul, a început discuția cu un zâmbet ironic pe buze.

Mi-am strâns dinții și mâinile pe materialul de piele, blestemându-l pe Roy Ashford pentru surprizele în lanț pe care mi le-a pregătit.

— Ce cauți aici, Evans?

— Sunt avocatul firmei, Wright, a spus relaxându-se în scaunul său. O să lucrăm împreună multă vreme.

Mai degrabă mă împuști unde îmi e lumea mai dragă și mă lași să sângerez până mor. Dacă așa mă face să plătesc pentru inima fiicei sale, trebuie să recunosc că ticălosul se pricepe.

Privindu-l pe bărbatul din fața mea, îmi dau seama cât de mult pot să îl urăsc. E prietenul din

copilărie a lui Oliver și părinții lor sunt foarte buni prieteni, dar nu am crezut că Lloyd o să ajungă chiar avocatul companiei și o să ajungem să lucrăm împreună.

Încă de când l-am cunoscut prima oară, s-a crezut mai bun și a încercat să mă dea la o parte din viața familiei Ashford. Sunt absolut convins că vestea avansării mele l-a făcut să își ascută colții și să fie pregătit de luptă.

— *Ești un gunoi, Wright! Profită cât mai poți de prietenia cu Oliver pentru că după facultate o să îți facă vânt și o să rămâi același rahat pe care nu dă nimeni doi bani.*

M-am luat de multe ori la trântă cu Evans și de multe ori el ieșea cel mai vătămat. Dar, spre ghinionul său, m-am ținut ca un scai de Oliver și Roy și am reușit să îl fac să își înghită vorbele de nimic. Acum sunt șeful lui și cred că o să îmi placă să îl enervez, aproape la fel de mult ca în facultate.

Secretara și-a făcut apariția cu o tavă, închizând ușa cu piciorul și încercând să nu verse cafeaua lui Evans. L-a servit de parcă ar fi un prinț și nici măcar nu s-a obosit să mă întrebe dacă aș vrea și eu ceva de băut. După ce și-a primit mulțumirile și o atingere prelungă pe mână, s-a retras și ne-a lăsat din nou singuri.

— Cum e să treci de la munca de jos la ceva ce nu meriți? a continuat avocatul răutăcios, sorbind din cafea.

Am răs și mi-am îndreptat spatele, lăsându-mi coatele pe lemnul masiv al biroului, încercând să nu îmi pierd cumpătul în fața atacurilor sale.

— Doar pentru că tu ai o concepție greșită despre mine, nu înseamnă că toată lumea mă vede la fel.

A zâmbit și a lăsat cafeaua pe farfuria ei, dezaprobând din cap.

— Tu nu ai ce căuta aici, Wright. E o lume diferită de a ta și oricât de mult ai încerca să te adaptezi, nu ești în stare.

— Mulțumesc de încurajare, prietene vechi, i-am răspuns ironic.

Lloyd a început să râdă și a mai adăugat un cub de zahăr în ceașca sa.

— O să cedezi la un moment dat, de asta sunt convins. Uită-te la tine, omule, a spus făcând semn spre fața mea. Deja ești un mort viu și asta doar după o săptămână de când ai preluat scaunul.

Complet de acord cu el, chiar dacă nu o să pronunț asta nici în ruptul capului; mai ales în fața lui.

— O să fiu aici pentru ceva vreme, după cum ai spus și tu, iar noi doi o să ne vedem cam des. Ce trebuie să fac ca să supraviețuim fără să ne atacăm?

Și-a băut cafeaua și m-a privit deasupra ceștii sale, gândindu-se la un răspuns.

— Stai departe de fata mea.

M-am uitat la el fără să înțeleg și am clipit de câteva ori, chiar dacă asta nu mă ajută să-i înțeleg cerința. Și-a așezat ceașca pe birou cu zâmbetul pe buze, apoi a început să chicotească.

— Olivia. Stai departe de ea, mi-a cerut din nou păstrându-și zâmbetul arogant.

Probabil ceva s-a schimbat în privirea mea pentru că zâmbetul i s-a lărgit și și-a apăsat arătătorul.

— Ce legătură ai cu ea? am întrebat, nevenindu-mi să cred.

— Am avut o discuție destul de lungă și interesantă cu Oliver înainte să vin aici. Și nu îmi place deloc faptul că prostia ta imensă mi-a făcut fata să sufere.

Poate vocea îi e calmă, dar privirea îmi spune că e pregătit oricând de atac. E pregătit oricând să mă distrugă doar ca să o protejeze pe prințesa familiei Ashford.

— Ceea ce s-a întâmplat între mine și ea nu are nicio legătură cu tine, am spus ridicându-mă în picioare.

M-am îndreptat spre barul cu alcool simțind nevoia de un whisky bun.

— Olivia e a mea, Wright și tot ce are legătură cu ea e treaba mea.

Am început să râd și mi-am turnat băutura în pahar, apoi m-am întors cu fața la el.

— Ce păcat că mi-am marcat deja teritoriul cu ea, i-am aruncat înainte să beau.

Cuvintele mele au avut efectul pe care mi l-am dorit, făcându-l pe Evans să sară în picioare și să își piardă calmul iritant.

— Ai mare grijă cum vorbești, dobitocule.

— Sau ce? am întrebat ridicând din umeri.

Știu că nu poate să îmi facă nimic pentru că relația dintre el și femeia mea e doar în imaginația lui bolnavă.

— Tu chiar vrei să mă convingi că îți aparține
ție, când flirtezi cu orice vagin?

Am început să râd și am băut din nou din pahar,
fără să mă apropii de avocat. Mai bine mențin dis-
tanța și sunt în siguranță.

— Pentru că e doar o distracție, iar ea știe asta
mai bine decât oricine. Mai ales că a făcut același lu-
cru cu tine, Wright. Chiar crezi că îi pasă de tine? Că
s-a îndrăgostit de unul ca tine? a început să râdă în
hohote.

Mi-am strâns degetele pe pahar, încercând să nu
îl mai sparg și pe ăsta și să nu răspund provocării.

— Dacă te-ar fi iubit, nu ar fi fugit la primul urlet
pe care l-ai scos sau la primele tale cuvinte spuse la
furie. Dar micuța mea a știut să se joace cu tine.

Și-a deschis servieta și a continuat să se joace cu
mintea mea.

— Acum că e aici și suntem din nou împreună, o
să iau povara de pe umerii tăi. Mersi că ai pregătit-o
pentru mine.

Mi-am trântit paharul pe barul cu băutură și
m-am apropiat de el, cu gândul de a îi da un pumn.
Dar s-a întors cu fața la mine și ne-am uitat unul în
ochii celuilalt.

— Poți să fii prietenul lui Oliver, să fii mâna
dreaptă a lui Roy, dar nu o să fii niciodată lângă Oli-
via. Nu o să te las niciodată să o ai pentru că nu o
meriți.

— Ieși afară, i-am țipat în față.

A trântit hârtiile pe biroul meu și mi-a aruncat
un ultim zâmbet înainte să își închidă servieta și să
o ia în mână.

— Mult noroc cu noua funcție, Wright. E singurul lucru care o să-ți aparțină vreodată ce poartă numele Ashford.

Și a plecat, lovindu-mă cu umărul său și lăsându-mă cu o dorință puternică de a-l ucide. Mi-am controlat emoțiile până am auzit ușa închizându-se în urma asta, apoi am apucat suportul de pixuri de pe birou și l-am aruncat la podea.

Mi-am trântit mâinile pe suprafața de lemn și mi-am lăsat capul să atârne între umeri.

Nu pot să îl las să se joace cu mintea mea în felul acesta. Olivia nu are cum să mă fi trădat în acest moment. Nu cu el. Dintre toate târâturile ordinare, nu tocmai cu el.

Capitolul 22

E o idee proastă. O idee extrem de proastă și nu îmi vine să cred că m-am lăsat convinsă de Tammy să fac asta.

Și uite cum stau în liftul companiei, agitându-mă încontinuu și așteptând să ajung la ultimul etaj, unde se află noul lui birou.

Am o mie de scenarii în cap, de la cel în care mă ia în brațe și începe să plângă, până la cel care mă dă afară în șuturi și îmi spune că nu e copilul lui.

Privind etajele pe ecranul liftului, încă mă gândesc că ar trebui să fug. Încă aș avea timp dacă nu mă vede nimeni. Cred că aș avea mai mult timp dacă o iau pe scări.

Clopoțelul liftului m-a făcut să tresar și am crezut că inima o să îmi explodeze în piept. Ușile s-au deschis și am tras aer adânc în piept pășind pe coridorul luminat, îndreptându-mă spre fostul biroul al tatălui meu.

— Olivia!

Amanda s-a ridicat de pe scaunul ei și a ieșit în fața mea pentru a mă întâmpina, cuprinzându-mă în brațele sale slăbănoage.

— Nu te-am mai văzut de atâta timp... Cred că de pe vremea când domnul Roy a condus compania, acum doi ani.

Da, tata a simțit nevoia să se impună și aici și i-a torturat pe angajați vreo patru luni, înainte să îl lase pe tipul pe care l-a înlocuit Braden la comandă.

— Și mie îmi pare bine să te revăd, Amanda, am spus cu zâmbetul pe buze.

M-am uitat la ușa închisă, am simțit privirea brunetei asupra mea, începând să vorbească înainte să o pot întreba ceva.

— E într-o ședință acum și știu că o să iasă nervos ca un taur care a văzut roșu. I-am pregătit deja calmantele și mi-ar plăcea să îi dau și un pumn între ochi din când în când.

Am început să râd privind ușa de la capătul coridorului, unde are loc prima lui ședință în calitate de conducător și nici nu vreau să mă gândesc ce poate fi în sufletul său. Mai ales că tata și-a pus toată încrederea în el.

— Păpușică?!

M-am întors și l-am recunoscut de bărbatul pe care l-am iubit în copilărie, observând că nimic nu s-a schimbat. Părul lui brunet e aranjat perfect, costumul se mulează minunat pe trupul său bine clădit, iar ochii lui albaștri au rămas încă cea mai mare slăbiciune a mea.

— Lloyd Evans, am chicotit aruncându-mă în brațele sale.

A râs și m-a strâns la pieptul său, ridicându-mă ușor de la podea. M-a sărutat pe tâmplă și m-a legănat ușor în brațele sale.

— Mi-a fost atât de dor de tine, iubito! a murmurat în părul meu.

M-a lăsat jos și l-am privit cu zâmbetul pe buze, încercând să nu erup de fericire. Mi-a mângâiat ușor obrazul și a zâmbit la rândul lui și, pentru o clipă, m-am întrebat cum ar fi fost dacă în loc de Braden, în inima mea ar fi fost Lloyd.

— Nu îmi vine să cred că nu te-ai schimbat deloc. Care e secretul tău?

Și-a aplecat chipul spre al meu, dorind să îmi șoptească secretul tinereții sale, dar înainte să își deschidă gura furtuna și-a făcut apariția.

— Întrerup ceva?

Vocea lui poate e calmă, dar când m-am întors și l-am privit mi-am dat seama că ar fi vrut să îl distrugă pe bărbatul de lângă mine dintr-o singură mișcare și cu o singură privire.

A strâns hârtiile din mâinile lui în pumni și cred că e pe punctul de a exploda. Iar zâmbetul lui Lloyd nu face altceva decât să îl ațâțe și mai tare, iar eu îmi mut privirea de la unul spre celălalt, fără să înțeleg ce se întâmplă de fapt.

Am vrut să mă îndepărtez de prietenul meu și să îi spun lui Braden că am nevoie să vorbesc cu el, dar Lloyd mi-a pus o mână pe talie și m-a ținut lipită de el.

— Ia-ți mâinile de pe ea, Evans! a mârâit tatăl copilului meu.

Acum mă simt ca o jucărie în mâinile a doi copii.

I-am îndepărtat mâna lui Lloyd din jurul meu și am vrut să mă apropiu de iubitul meu, încercând să termin cu cearta asta puerilă, dar nici nu am apucat să îmi deschid gura că Lloyd m-a tras din nou în brațele lui întorcându-mă cu spatele la șaten.

— Cred că o să ne scuzi, Wright, dar eu și iubita mea avem multe de recuperat.

O, Lloyd, băiete. Sper că nu mă folosești ca să te răfuiești cu Braden pentru că o să fie vai și amar de fundul tău.

A început să mă împingă pe hol, m-a băgat în liftul care s-a deschis într-un mod convenabil la timpul

potrivit și i-am aruncat o privire fostului meu body-guard înainte ca ușile să se închidă și să fim despărțiți.

Mi-am pus mâinile în sân și am așteptat o explicație de la individul din fața mea, încercând să îmi păstrez calmul.

— Ce? Îl urăsc pe tipul ăla și îmi place să îl calc pe bătăături, a spus ridicând nevinovat din umeri.

— Nu aveai niciun drept să mă folosești drept armă, am spus supărată.

S-a uitat la mine cu zâmbetul pe buze și a încercat să mă cucerească cu șarmul său, care nu mai are de mult timp efect asupra mea.

— Îți fac cinste cu cafeaua ta preferată? a încercat să mă îmbuneze.

M-am uitat urât la el și îmi venea să îi dau o geantă în cap pentru ce a făcut mai devreme, dar nu pot să refuz o cafea bună când mi se dă pe gratis.

— Bine. Dar e ultima oară când sunt mingea dintre tine și Braden.

— Să cad în lacul din Central Park dacă mă mai pun între tine și iubirea ta, a spus, făcându-și o cruce imensă și stârnindu-mi râsul.

Am ajuns la subsolul clădirii, în parcare subterană, iar Lloyd m-a condus spre mașina lui și mi-a deschis portiera, ca un adevărat cavaler pe cale de dispariție. A înconjurat mașina și s-a urcat în spatele volanului, ajungând în traficul aglomerat în mai puțin de un minut.

În drum spre cafenea, am început să ne batem pe posturile de radio, și s-a ofticit când l-am făcut bătrân pentru că ascultă piese vechi.

După ce a parcat pe locurile special amenajate, înainte să se dea jos din mașina, l-am făcut să se uite la mine.

— Lloyd, dacă îl pierd pe Braden din cauza ta, îți jur că o să te castrez în toate modurile posibile și imposibile.

L-am auzit înghițind în sec și s-a blocat câteva secunde, dar zâmbetul i-a revenit rapid pe buze când am intrat amândoi în cafenea.

— Cu două de zahăr și mult lapte? m-a întrebat, amintindu-și ce îmi place.

Am aprobat din cap și m-am așezat la o masă, mi-am dat geaca de blugi jos și am așteptat cuminte ca el să vină cu băuturile.

L-am văzut flirtând ușor cu casierița și am dezaprobat din cap, râzând ușor fiindu-mi greu să îmi imaginez că o femeie ar putea să îl prindă vreodată în lanțurile iubirii.

Cinci minute mai târziu, mi-a pus paharul alb cu numele meu în față și apoi s-a așezat de cealaltă parte a mesei cu băutura sa în mâini.

— Așa, ai de gând să îmi spui cum te-ai lăsat dusă de nas de dobitocul ăla?

Am zâmbit și am băut din cafea, închizând ochii pentru a savura cum trebuie gustul ei.

— Mai întâi vreau să îmi spui ce e cu tine și cu el, am contracarat eu.

Și-a desfăcut un plic de zahăr și l-a turnat în pahar, apoi a început să amestece cu un pai și să bombăne.

— Vrei să fiu sincer sau răutăcios?

M-am strâmbat la el și i-am aruncat o privire care spunea: *tu ce crezi?*

— Nu știu ce e cu mine și cu el. Știu doar că a apărut în viața mea și mi-a luat locul pe nesimțite. Eu eram cel mai bun prieten al lui Oliver și făceam toate lucrurile împreună. Apoi a trebuit să apară să-răntocul ăsta cu capul făcut pentru calcule și afaceri să mă scoată din peisaj.

Băieții și orgoliile lor stupide, mi-am zis în gând înainte să îmi dau ochii peste cap.

— Ai încercat să îl cunoști?

— Nu, a răspuns, fiind foarte surprins de întrebarea mea.

Am oftat și mi-am lăsat coatele pe masă pentru a îmi sprijini bărbia pe pumnul strâns.

— Dacă l-ai cunoaște, nu ai mai avea părerea asta stupidă despre el. Doar pentru că Oliver și Braden au în comun afacerea și facultatea, nu înseamnă că tu ai fost dat la o parte.

A pufnit ironic, dându-și ochii peste cap și sorbind din cafeaua sa.

— Dacă spui tu... a mormăit în barbă.

Am zâmbit la comportamentul său de copil gelos și l-am luat de mână.

— Poți avea doi prieteni buni. Dacă te poți înțelege cu Oliver și ai încerca să vezi că Braden este exact ca și fratele meu, vei vedea că nu ai nimic de pierdut.

A analizat cu atenție cuvintele mele, probabil căutând o scuză plauzibilă demnă de un avocat.

— Eu cred că tu și Braden ați fi niște prieteni grozavi, am spus cu sinceritate.

— Pentru că te-ai îndrăgostit de el? m-a tachinat prietenul meu.

Nu am spus nimic, dar Lloyd mi-a aruncat o privire care ar putea să mă facă să recunosc chiar și o crimă pe care nu am comis-o și cred că așteaptă să-i spun care e treaba cu mine și cu inamicul său.

— M-am îndrăgostit de el pur și simplu, dar el e marcat de accidentul care i-a schimbat viața și eu am încercat să intru cu forța în sufletul lui. S-au spus unele cuvinte, iar eu am preferat să mă îndepărtez de el ca să nu fiu rănită și mai tare.

— Și de ce îl cauți acum? m-a întrebat curios înainte de a soarbe din cafea.

Am zâmbit trist și m-am uitat la abdomenul meu plat înainte să îi răspund.

— Pentru că sunt însărcinată.

Și-a oprit paharul aproape de gură și s-a uitat la mine de parcă m-aș fi transformat într-un unicorn. Am încercat să nu izbucnesc în râs la reacția sa și am așteptat să își revină.

— El nu știe, a ghicit fără nici cel mai mic efort.

Am dezaprobat din cap și am încercat să fiu răutăcioasă.

— Și din cauza ta, acum are impresia că facem sex.

— Vrei? m-a invitat într-un mod foarte pervers.

Am început să râd și i-am dat o palmă peste ceafă, smulgând chicotitul de pe buzele sale.

— Cum aș putea să mă revanșez pentru că am stricat sexul vostru de împăcare?

— Să faci un efort și să te împrietenești cu Braden, am spus repede și fără să mă gândesc prea bine.

S-a uitat pe fereastră și a bătut ușor cu degetele pe masă, dezaproband din cap la încăpățânarea mea. Dar în cele din urmă s-a declarat înfrânt, eu am obținut ce mi-am dorit și am plecat acasă.

Capitolul 23

Am descuiat ușa apartamentului, iar când privirea mi-a căzut pe canapea, am țipat și mi-am acoperit ochii.

— O, Doamne! Pe canapea, pe bune?!

Am bâjbâit după ușa ca să pot să o închid și am încercat să ignor obrajii în flăcări și râsul colorat al prietenei mele care a răsunat în încăpere.

— Ți-a spus că o să vină acasă, a mormăit Corey începând să se foșnească.

Tammy a început să râdă și mai tare și sper să se îmbrace cât mai repede și să fug mai repede în camera mea. Am auzit o lovitură pe piele și sunt convinsă că perversul de Adams a înroșit fundul iubitei lui.

— Bine, prințesă, poți să deschizi ochii.

Mi-am lăsat mâna jos și când am privit-o pe roșcată am văzut zâmbetul tâmp de fericire, părul ciufulit de parcă s-ar fi jucat pisicile în el și obrajii roșii. Dar cel puțin e fericită și când mi-am îndreptat atenția spre Corey, el o privea fascinat și cu căldură.

Abia acum îmi dau seama că tot livingul e plin cu trandafiri roșii și roz și emoțiile încep să mă cuprindă.

— Credeam că te vezi cu Braden și o să fii sechestrată până mâine cel puțin.

Am oftat și mi-am aruncat geanta pe scaunul de lângă ușa înaintând spre bucătărie prin muntele de flori.

— Da, păi nu am luat în calcul și factorul Lloyd Evans care îl urăște pe Braden și care m-a folosit drept armă.

Tammy l-a împins pe blond de lângă ea și s-a repezit spre mine, ignorând văicărelile lui.

— Lloyd e aici? Și se lupta cu Braden pentru tine? Frate, de ce am ratat asta?

M-am întors cu fața la ea și am zâmbit cu subînțeles, scoțând carafa cu suc de portocale din frigider.

— Pentru că ai avut o partidă de sex fierbinte? i-am spus privind-o peste umăr.

Și-a închis imediat gura și a roșit lăsându-se în brațele lui Corey imediat ce a apărut în spatele ei.

— Deci, cum ați ajuns de la amenințări cu moartea la îmbârligat pe canapea? am cerut detaliile intime.

Corey a zâmbit și a mușcat-o de lobul urechii, făcând-o să chicotească și să se bage cu fundul în el.

— Mi-am dat seama cât de stupid m-am comportat. În plus, o cunosc de o viață și nimeni nu mă știe mai bine decât ea. Cred că am fost mereu îndrăgostit, dar mi-a fost greu să accept.

Lacrimile mele începeau să iasă la iveală și îmi trăgeam nasul încercând să le opresc cât mai mult, uitând complet să îmi beau suc.

Tammy și-a ridicat mâna stângă și mi-a arătat inelul de aur care trona pe inelarul ei. Am făcut ochii mari și am început să dau agitată din mâini și să sar în sus ca o minge.

— Un inel de logodnă! Ai un nenorocit de inel de logodnă pe degetul tău, am țipat.

A început să sară și să își sincronizeze mișcările cu ale mele.

— Da, pentru că mă mărit! a țipat în gura mare.

S-a dus și autocontrolul meu pentru plâns și am izbucnit imediat ce m-a oprit din sărit. M-am uitat la prietenul meu, care era foarte mândru de decizia lui.

— Ai încetat să fii un dobitoc și te iubesc și mai mult pentru asta.

Blondul a început să râdă și m-a tras la pieptul său, în timp ce eu am încercat să nu îi mânjesc tricoul cu machiajul și lacrimile mele.

— Scuze, sunt gravidă și hormonii urlă în mine și nu pot să mă abțin. Sunt o afurisită de fântână arteziană pentru următoarele nouă luni.

Îmbrățișarea de urs a lui Corey s-a intensificat, iar când Tammy ni s-a alăturat am crezut că o să rămân fără respirație.

E atât de bine să îi văd împreună și atât de fericiți și că nu o să mai fiu porumbelul păcii de fiecare dată când se atacă.

— Ce spuneți dacă vă scot la masă și așa aflu și eu cum o să devin unchi și de ce nepotul meu o să fie orfan de tată? a spus Corey după ce ne-am îndepărtat.

— O să fie o fată, a afirmat Tammy, dându-și ochii peste cap.

— Exclus. Nu pot să duc o fată la curve.

Tammy i-a ars un pumn în umăr iar eu am început să râd, gândindu-mă la viitorul meu copil și cât de norocos o să fie că o să îi aibă pe aceștia în viața lui.

— Liv?!

Mi-am luat ochii de la ecranul mobilului și m-am uitat la chipul îngrijorat și aproape panicat al lui Tammy.

— Braden e aici și nu e singur, a șoptit.

Mi-am învârtit capul prin restaurant și l-am văzut într- unul dintre separeuri în costumul lui nou și perfect, cu zâmbetul pe buze și cu parașuta de Helena Swan în fața lui.

Helena Swan, târfa care a încercat să îi despartă pe Julia și Oliver. Ce caută cu ea?

Am rămas cu gura căscată privind flirtul stupid dintre ei și nici măcar nu simt înțepăturile roșcatei.

— Putem să plecăm, dacă vrei asta.

— În niciun caz, am spus hotărâtă.

Am înaintat și m-am oprit la cea mai apropiată masă de separeul bodyguardului meu și m-am asigurat că poate să mă vadă cu ușurință.

Corey și Tammy s-au privit câteva clipe, apoi au oftat și s-au așezat în fața mea, privindu-mă îngrijorați.

Braden și-a ridicat capul și m-a văzut, mi-a aruncat o privire scurtă, apoi s-a întors la târătura din fața sa cu zâmbetul larg.

Pumnul meu s-a lovit de masă, exact când chelnerul mi-a pus meniul în față, reușind să îl sperii. Mi-am înghițit înjurătura și i-am zâmbit nevinovat, apoi am aruncat meniul de lângă mine.

Tammy m-a lovit ușor în genunchi și s-a aplecat spre mine.

— Ia-ți ochii de la ei sau o să creadă că ești o psihopată, a șoptit, împingându-mi înapoi meniul laminat.

Mi-am întors capul încet și simțeam că o să îmi explodeze toate venele de pe frunte. Am înșfăcat meniul și mi-am aruncat privirea pe el, chiar dacă nu mă gândeam decât la gelozia care mă mănâncă de vie.

— E așa un copil, a spus furioasă, aproape smulgând o pagină.

— Ai fi putut evita situația asta, dar ai preferat să îl faci gelos și să pleci cu Lloyd. Acum îți plătește cu aceeași monedă.

Am privit-o pe guralivă deasupra meniului și mi-am mijit ochii, dorindu-mi să am puteri magice cu care să o fac să sufere.

Mi-am întors din nou capul spre separeu și am văzut chelnerul cu sticla de vin pe care o prezenta. Iar ideea a răsărit în capul meu fără niciun efort.

M-am ridicat în picioare în momentul în care sticla era deschisă și m-am strecurat printre mâinile lui Corey, ignorând avertizările lor.

M-am apropiat ușor de ei, cu zâmbetul pe buze și spatele drept și am atins cotul ospătarului, făcându-l să toarne lichidul pe rochia albă a nenorocitei.

Bruneta a început să urle și s-a ridicat în picioare, privind pata roșie care nu o să mai iasă veci, mai ales de pe imitația ei ieftină. Chelnerul s-a dat un pas în spate și m-a lăsat în linia de front, cerându-și mii de scuze.

M-am prefăcut șocată și mi-am dus mâna la gură într-un gest un pic cam teatral, dar destul de ironic și potrivit.

— O, Doamne, Helena, îmi pare atât de rău! Sunt așa împiedicată.

Mă abțineam atât de mult să nu izbucnesc într-un râs, încât îmi dau lacrimile. Nu cred că există o satisfacție mai mare decât criza de isterie la care asist în acest moment.

Braden a rămas nemișcat pe locul său, analizând cu grijă situația și fără să scoată vreun cuvânt.

— Ești mai mult decât împiedicată, idioato, a spus în timp ce încerca să își salveze cârpa. Dintre toate proastele, tocmai de tine trebuia să dau?

Am început să râd și am făcut-o să mă privească cu furie. A aruncat șervețelele umede pe masă și aproape l-a pocnit pe chelner când i-a adus altele.

— O să plătești pentru asta, mucoaso! m-a amenințat, făcând-mă să casc.

— Dacă te referi la rochie, nu o să fie scump deloc.

A mârâit dându-și părul plin de extensii pe spate, continuând să tapeteze șervețelele pe rochie.

— Uită-te la partea bună, Helena. Dulapul tău are o rochie urâtă și ieftină în minus, am spus rău-tăcioasă. Cu plăcere, am forțat nota aplecându-mă spre ea.

Și-a strâns pumnii cu șervețele cu tot și și-a început atacul.

— Mă bucur să văd că ai rămas aceeași mucoasă răsfățată, Olivia, a mormăit.

— Mă bucur să văd că ești aceeași târfă care umbla după banii tatălui meu, i-am dat eu replica.

Și cred că am atins un punct sensibil pentru că a făcut un pas spre mine și a vrut să mă lovească. Dar

Braden i-a oprit atacul înainte să mă atingă și s-a pus în fața mea, protejându-mă de nebună.

— Braden, nu mai ești garda ei de corp. Nu trebuie să o mai protejezi.

Am zâmbit, simțind gelozia din vocea ei și mi-aș fi dorit să încep să dansez și să o fac să intre în pământ. În schimb, mi-am lăsat capul într-o parte și am privit-o arogantă

— Nu am nevoie de protecția lui Braden. Pot să îți modelez fața mai bine decât chirurgii tăi ieftini.

M-a înjurat puternic, pregătită să sară pe mine și să mă atace, dar Braden al meu a prins-o de talie și a ținut-o la distanță.

— Helena, Liv e de neatins, a spus bărbatul meu, dărâmându-i trufia.

S-a smucit din mâinile sale dându-și la o parte șuvițele de păr care i-au alunecat pe față.

— Ești așa de naiv! Crezi că o să fie cu tine? e doar o prințesă plictisită care profită de libertatea dată de tati.

— Ar trebui să pleci, înainte să te faci complet de râs.

S-a uitat la Braden de parcă ar fi lovit-o peste față și s-a întins după geanta ei.

— Sunt la fel, Braden. Se distrează și apoi aruncă jucăriile pentru cele mai noi. Cum a făcut Oliver cu mine, ea o să facă la fel cu tine.

Ne-a aruncat o privire urâtă, apoi a plecat cu fărâma de demnitate care i-a mai rămas.

— Târfa! am spus plină de furie.

Braden s-a întors cu fața la mine și am zâmbit, afișând chipul de nevinovăție.

— Ce naiba a fost asta? m-a întrebat direct.

M-am uitat în ochii lui, încercând să găsesc un răspuns potrivit și să nu spun cu voce tare că sunt geloasă.

— Ce cauți tu cu ea? am întrebat furioasă, cu mâinile în sân.

Șatenul a început să râdă, fără să își ia privirea de pe chipul meu.

— Pot să ies cu cine vreau eu. Ai vreo problemă? m-a provocat.

Ticălosul. Dar Tammy a avut dreptate. E doar modalitatea lui de a mă face geloasă pentru că am părăsit compania cu Lloyd. Oare cât o să mai continuăm jocul ăsta stupid?

— Lloyd nu îți oferă ce trebuie și vrei să îți aduci aminte ce înseamnă sexul adevărat?

Mi-am strâns pumnii și îmi doresc atât de mult să îi șterg zâmbetul ăla arogant cu unul dintre ei. Dar e suficient spectacolul cu Helena în seara asta.

— Ești un cretin, am mârâit înainte să mă întorc pe călcâie și să plec.

Chicotitul lui m-a urmărit până la ieșirea din restaurant și acum îmi doresc să nu îl fi cunoscut niciodată. Ticălos arogant și pompos.

Capitolul 24

— E așa un cretin! Helena Swan, serios? Dintre toate parașutele care există pe planeta asta, a trebuit să iasă tocmai cu ea? am continuat nervoasă, mărșăluind prin cameră.

Cele patru femei se uită la mine și se abțin cu greu să nu râdă, la criza mea de gelozie.

— Te-ai gândit că poate vrea doar să te facă geloasă?

M-am uitat la Avery, care îmi zâmbea și ridică din umeri nevinovată.

— Nu sunt geloasă și nu am niciun motiv să mă simt geloasă pe un ratat ca el, cu gura mare și care se crede cel mai sexi bărbat în viață, am spus încercând să îmi păstrez mândria.

De data asta, am stârnit valul de râsete și am crezut că o să îmi zboare capul de pe umeri și o să se învârtă prin cameră. Am încercat să iau un pahar cu vin de pe masă, dar Tammy a aruncat cu un biscuite în capul meu și m-am mulțumit cu sucul de portocale.

Prost moment să mă aflu la petrecerea de burlăcițe a Juliei, când nu pot să mă gândesc decât la Braden și la nenorocita aia.

— Ai plecat de la firmă cu Lloyd, în timp ce el privea toată scena. Credeai că o să vină să te pupe pe frunte?

Mi-am îndreptat arătătorul spre viitoarea mea cumnată, dar în loc să îi spun vreo două, am băut din pahar și mi-am ținut criticile pentru mine, pentru că avea dreptate.

— Lloyd m-a folosit, m-am apărat eu.

— Dar ai fi putut să faci ceva și să îl trimiți la dracu. În schimb, ai preferat să intri în jocul ăsta idiot și ți-a plăcut să îl faci gelos.

Am fulgerat-o pe Tammy cu privirea și i-am arătat semnul păcii, chiar dacă nu a fost afectată câtuși de puțin și și-a umplut paharul cu vin sub privirea mea doritoare.

— Îi luați apărarea lui?

Le-am privit pe fiecare în parte iar când nu am primit niciun răspuns de la ele, doar zâmbete, m-am prăbușit în fotoliu cu un oftat.

Avery s-a apropiat de mine și și-a tras un scaun mai aproape.

— Nu cred că ar trebui să fii aici, a spus reușind să mă facă să îmi întorc capul spre ea.

Nu are niciun rost să mă prefac că nu știu despre ce e vorba. Mai ales când mă privește cu zâmbetul pe buze și compătimitoare.

— M-am uitat la Julia, care se mândrea cu buchetul ei de mireasă și cu aranjamentele florale, iar Avery m-a atins pe umăr și a chicotit.

— O să înțeleagă dacă pleci. O să fie mai rău dacă rămâi aici și o să te întrebi mereu când o să ai ocazia să vorbești cu el.

Am oftat adânc și i-am zâmbit, împingându-i paharul de suc în mână. Mi-am luat geaca de piele în aplauzele și încurajările fetelor, înainte să ies pe ușă cu un zâmbet larg.

În holul principal, l-am rugat pe ușier să îmi comande un taxi și am așteptat nerăbdătoare timp de cinci minute, care mi-au părut ani întregi.

I-am dat șoferului adresa, pe care Julia a șterpelit-o din laptopul lui tata, și am început să îmi imaginez din nou scenariile. Toate cele o mie, ronțăindu-mi unghia de la degetul mare.

Dacă o să îmi spună că o iubește pe Helena? Dacă o să îmi spună că eu am fost doar o mică distracție și că are nevoie alături de el de o femeie adevărată? Atâția de dacă până am ajuns la el acasă.

— Am ajuns, domnișoară, a spus șoferul oprind în fața clădirii impunătoare.

După ce i-am plătit cursa, am coborât din mașină, am tras aer adânc în piept și am înaintat. Portarul, îmbrăcat în uniforma sa albastră, mi-a zâmbit și mi-a deschis ușa cu zâmbetul pe buze.

— Sunteți în vizită?

Mi-am aranjat o șuviță de păr după ureche aprobând din cap.

— La Braden Wright, am spus încercând să par convingătoare.

— Penthouse 1.

I-am mulțumit cu o înclinare de cap și am așteptat liftul cu corpul tremurând de emoție. Când am urcat în ascensor, am oftat adânc și am început să îmi frâng mâinile.

Am numărat etajele în gând, până când am ajuns la ultimul și m-am oprit în fața primului penthouse din cele două, după care am rămas nemișcată.

Am dezaprobat din cap, alungând gândul de a fugi și mi-am apăsat pumnul pe ușă. Am auzit pașii și am simțit cum inima o să îmi sară din piept încercând să zâmbesc, încercând să îl întâmpin astfel. Dar când Helena Swan a deschis ușa, purtând cămașa lui Braden, zâmbetul mi-a dispărut.

— Ai întârziat, fraiero. E al meu acum.

Nici urmă de Braden și încă sper că e o minciună. Încă sper că Helena face asta ca să se joace cu mintea mea. Dar în momentul în care Braden și-a făcut apariția, acoperit doar de un prosop, am gemut dureros.

M-am uitat la el, arăta ca un bărbat prins în plin adulter și am început să plâng, mișcându-mi capul.

— Nu îmi vine să cred cât de proastă sunt, am șoptit fără să îmi vină să cred.

M-am repezit spre lift și am apăsat butonul cu disperare, dorindu-mi să se deschidă chiar acum. Braden a împins-o pe târătura lui și a venit după mine, iar înainte să mă atingă, m-am întors furioasă spre el.

— Cum ai putut să faci asta?

— Te rog, lasă-mă să îți explic, m-a implorat. Nu e ceea ce pare.

Am început să râd în hohote și m-am uitat la lift ca să văd etajul la care se află.

— Îți dai seama că ăsta e un clișeu, nu? Tu, culcându-te cu târfa aia și apoi spunându-mi că nu e ceea ce pare, când e exact ceea ce pare, am țipat la el.

Când ușile liftului s-au deschis, am vrut să mă refugiez în spatele lor, dar Braden s-a pus între ele și l-a oprit.

— Iubito, te rog, ascultă-mă, m-a implorat din nou.

Am râs amarnic și l-am privit printre lacrimi.

— Am venit aici crezând că putem să o luăm de la capăt. Am vrut să îți repet că te iubesc, dar e mai mult decât evident că nu dai doi bani pe mine, am șoptit cu amărăciune.

Și-a închis ochii cu un geamăt puternic și a împins ușile care voiau să mă protejeze.

— Ba da, chiar dacă mi-am dat seama mai târziu. Trebuie să ai încredere în mine.

Mi-am mușcat buza de jos și am suspinat, lovind din nou butonul liftului.

— Nu ești demn de încrederea mea. Te rog, doar lasă-mă să plec și întoarce-te la ea, l-am implorat.

A mârâit și am intrat în lift, făcându-mă să mă lipesc de peretele din spatele meu și am gemut când și-a apăsât buzele de ale mele. A blocat liftul în momentul în care ușile s-au închis și m-am agățat disperată de umerii lui, dorindu-mi să nu fiu atât de nebună după atingerea lui.

— Ești singura femeie pentru că o să lupt până mor, a spus cu buzele lipite de ale mele.

Apoi a dispărut, iar liftul m-a dus la parter și nu știu cum am ajuns acasă.

— Mâine cred că o să avem o discuție interesantă.

Tata și mama m-au prins într-un colț și am oftat adânc, lăsându-i să fie supărați pe mine.

— Da, domnule, am murmurat, făcând-o pe mama să zâmbească.

Înainte ca Roy să mă amenințe cu vreun turn sau o armată de paznici, Lloyd a venit să mă salveze.

— Pot să o răpesc pentru un dans?

Tata i-a aruncat o privire urâtă și a vrut să îi spună vreo două finului său, dar mama m-a împins lângă el și m-a tras pe ringul de dans.

— Chiar ești un supererou, jur!

Lloyd a chicotit și m-a învățat într-o piruetă și m-a tras la pieptul său. Am aruncat o privire rapidă către centrul ringului de dans, unde proaspeții însurăței își împărtășesc iubirea cu restul lumii.

— Ia uite cine a apărut, a spus cu o ironie în voce.

M-am uitat peste umăr și i-am văzut pe Braden și pe Avery alăturându-se pe ringul de dans, ceea ce m-a făcut să oftez.

De la începutul nunții și până acum nu m-a scăpat din ochi și mereu a încercat să găsească o cale ca să mă abordeze, dar mereu am reușit să mă eschivez și să îl evit.

Am continuat să dansez cu prietenul meu vechi și după ce s-a terminat muzica, am simțit nevoia să îmi eliberez stomacul. Am fugit în baie și am ajuns la timp ca să nu îmi murdăresc rochia.

După ce micuțul meu s-a calmat, mi-am clătit gura și am ieșit din baie, dorind să mă alătur familiei mele.

M-am lovit de Braden și am oftat exasperată, încercând să trec pe lângă el.

— Dă-te la o parte, Braden, i-am spus încercând să fiu convingătoare.

Dar nu m-a băgat în seama, luându-mă de mână și scoțându-mă din local.

— Ce crezi că faci?

Nu s-a obosit să îmi răspundă și m-a târât în spatele restaurantului până la o anexă. A descuiat ușa și m-a împins înăuntru, închizându-ne pe amândoi în pivnița improvizată a restaurantului.

— Braden, de ce m-ai adus aici? am întrebat acoperindu-mi brațele cu palmele.

— Pentru că trebuie să vorbim și, având în vedere că nenorocitul de Evans te-a acaparat toată ziua, asta e cea mai bună soluție.

Am pufnit în răs și am dat din cap, frecându-mi palmele ca să mă încălzesc. Nu am vrut să mă folosesc de Lloyd prea mult, dar mereu a fost la îndemână toată ziua.

— Bine, am oftat. Spune ce ai de spus și apoi lasă-mă în pace.

S-a uitat la mine, analizându-mă din cap până în picioare și nici măcar nu a spus vreun cuvânt. Voia să vorbim, dar tăcea. Asta chiar e minunat, mai ales că eu și copilul lui înghețăm de frig în acest moment.

— Parcă spuneai că vrei să vorbim, Braden. Dacă voiai să mă privești îți dădeam o poză.

A zâmbit și a făcut un pas spre mine, iar eu unul în spate și m-am lovit de o cutie de carton.

— Știi că până la urmă tot o să ajung lângă tine, nu? a spus pe un ton jucăuș.

Am oftat și și-a lăsat brațele să cadă pe lângă corp.

— Acum ai de gând să te joci de-a șoarecele și pisica? După ce mi-ai spus că nu mă vrei în viața ta, acum ai chef să mă persecuți?

— Te vreau, a spus brusc fără niciun avertisment.

M-am uitat la el câteva clipe, apoi am început să râd.

— Serios? am întrebat ironic, pentru că mi-ai arătat că ți-ai găsit pe altcineva. Și lasă-mă să îți spun că Helena Swan e o alegere extrem de proastă, am spus aranjându-mi buclele.

— Și Lloyd Evans e alegerea ta potrivită?

M-am uitat la el cu atenție și observam că încă e gelos pe Lloyd. Încă îl macină faptul că am fost în prezența lui, așa cum pe mine mă măcina târfa de Helena.

— Asta nu e problema ta, am spus arogantă ridicând din umeri.

— Normal că nu e problema mea, a spus chicotind. Eu am fost doar distracția, nu? Cât timp Lloyd a fost ocupat aici, tu te-ai jucat cu mine în L.A.

— Cum îndrăznești? am mârâit spre el, simțind furia explodând în mine.

M-am apropiat de nenorocit cu gândul să îi dau o lovitură bine meritată, dar nu am reușit să îl ating.

— Cum poți să mă acuzi de așa ceva, când știi foarte bine ce simt pentru tine. Tu te-ai jucat cu mine, m-ai umilit și m-ai rănit și acum îndrăznești să îmi spui asta?

M-am dat în spate și am luat primul obiect la îndemână, aruncându-l spre capul lui.

— Atunci de ce m-ai dat la o parte pentru Lloyd?

— Pentru că tu m-ai alungat, prostule, am țipat la el. Am încercat să fac relația asta să meargă. Nu m-ai lăsat niciodată să te cunosc și m-ai alungat doar pentru că am încercat să aflu de una singură tot ce ar fi trebuit să aflu de la tine.

Respirația mea a început să fie inegală și nu mi-am dat seama că am început să plâng decât după ce am simțit gustul sărat pe buze.

— Lloyd mi-a oferit consolare, sprijin și da, m-a făcut fericită.

Am suspinat și am privit restaurantul prin fereastra mică.

— Te-ai culcat cu el?

Asta e marea lui problemă. Cred că de aici gelozia pleacă la o altă extremă și poate e cazul să o testez și să scap de zidul de gheață.

M-am întors cu fața la el, am zâmbit și am ridicat din umeri.

— Mă culc cu cine am chef, Braden. Chiar și cu Lloyd.

Ăsta e fitilul care a pornit bomba.

Dintr-un pas a ajuns în fața mea, m-a împins în raftul din spatele meu și m-a prins în capcană.

— Tu ești a mea! Și o să omor orice fiu de cățea care te atinge, a jurat înainte să își apese gura peste a mea.

Mi-a mușcat buza de jos și am gemut înfundat când am simțit durerea și gustul metalic al sângelui. Și-a lipit erecția de coapsele mele și mi s-a tăiat respirația când mi-a ridicat rochia pe talie. Chiloții mei au cedat sub presiunea degetelor sale și nu am putut să-mi opresc icnetul de plăcere.

Mi-am afundat mâinile în părul său și l-am apropiat mai tare, lăsându-mă pradă dorinței nebune.

— Doar eu pot să îți fac asta, mi-a promis cu buzele lipite de ale mele.

Și-a desfăcut șlițul de la pantaloni, și-a eliberat erecția din boxeri și a alunecat în mine fără să mai prelungească timpul.

M-am agățat de umerii săi, strângându-i sacoul între degete și mi-am lăsat capul pe raftul din spatele meu.

Mi-a încolăcit picioare în jurul bazinului și când m-a pătruns mai adânc, am gemut cu putere.

— Nu te opri, Braden! l-am implorat printre gemete.

A început să se miște mai repede și să ajungă până în adâncul ființei mele și i-am gemut în ureche, dorindu-mi să nu se oprească vreodată.

— Te iubesc, Olivia.

Am simțit imensitatea orgasmului copleșindu-mă și m-am eliberat cu un strigăt zgomotos, strângându-mi picioarele în jurul său.

— Dumnezeu, a murmurat în părul meu.

Mi-a prins talia cu un braț, iar cel liber l-a agățat de raful de vinuri și și-a primit eliberarea cu un gemăt profund.

Am rămas nemișcați, cu inimile bătând în același ritm și respirațiile noastre agitate sunt singurele sunete din pivnița asta.

M-a adus cu picioarele pe pământ și a continuat să mă țină lipită de trupul său, sărutându-mă apăsător pe frunte.

— Poți să te ții pe picioare? m-a întrebat arogant.

Mi-am dat ochii peste cap și am aprobat. A făcut câțiva pași în spate ca să își încheie pantalonii, iar eu mi-am aranjat rochia.

— Ai auzit ce ți-am spus mai devreme?

Aș fi proastă să nu spun că am auzit, dar nu îl cred. Nu pot să îl cred.

— În timpul sexului, oamenii spun multe ciudățenii.

Am încercat să îmi aranjez buclele, care probabil arătau ca naiba și am fost din nou smucită spre el.

— Te iubesc, Liv, a repetat cu respirația normală.

M-am uitat în ochii lui, încercând să nu mă amănesc singură și nu am avut nicio reacție. Pentru că la final el o să se întoarcă la Helena, iar eu o să rămân cu copilul nostru.

— Nu e o minciună, Olivia. Te iubesc de când te-am întâlnit prima oară, dar mi-a fost frică să recunosc asta, încă îmi este, a șoptit mângâindu-mi obrazul. Îmi e frică că dacă o să te iubesc, o să te pierd și pe tine și nu aș putea să mai suport așa ceva.

Mâinile mele s-au așezat pe pieptul lui, fiind incapabilă să îi întrerup declarația.

— Dar îmi e mai frică când nu ești lângă mine și nu pot să te protejez. Vreau să îmi împart viața cu tine și să evadez din întunericul meu, Livie. Te vreau pe tine și numai pe tine, a spus lipindu-și buzele de ale mele.

Mi-am lăsat lacrimile să se prelingă pe obraji și i-am înconjurat gâtul, lipindu-mă de trupul său. După ce ne-a despărțit, i-am mângâiat buzele cu degetul mare și am suspinat, luându-mi inima în dinți.

— Braden, am început eu, ridicându-mi privirea spre ochii săi.

Am înghițit în sec și mi-am deschis gura.

— Sunt însărcinată, am șoptit.

Capitolul 25

— Ești sigură?

Am dat din cap, așteptând nerăbdătoare reacția lui, fără să îmi iau privirea de la el.

Mâna i s-a strecurat între trupurile noastre până la abdomenul meu strângându-si degetele cu blândețe. Cu un zâmbet larg, s-a lăsat pe vine și a mângâiat materialul rochiei.

— Bună, micuțule! Eu sunt tatăl tău, a șoptit către copilul nostru.

Am gemut și mi-am acoperit gura cu ambele mâini, izbucnind în plâns și am început să mă rog să nu fie un vis.

— Mami și cu mine te așteptăm, să știi. Și când o să fii aici, o să fii înconjurat de toată iubirea din lume.

Am suspinat, lăsându-l să îmi îndepărteze mâinile și primind sărutul lui blând.

— Te iubesc, i-am șoptit.

Mi-a strâns mâinile într-ale sale și mi le-a sărutat, apăsându-și cu putere buzele pe pielea mea.

— Mulțumesc, Liv!

M-a tras în brațele lui și mi-a depus săruturi mici și dese pe toată fața, apoi am ieșit din pivniță ca să putem să ne întoarcem la petrecere.

În drum, Lloyd ne-a ieșit în cale și i-a aruncat o privire urâtă iubitului meu, continuând disputa lor idioată.

— Ce cauți cu ea, Wright? a mârâit.

Braden m-a strâns mai tare în brațe și a mârâit la rândul lui, iar acum mă simt ca și cum aș fi între doi pitbuli. Dar Lloyd a început să zâmbească și s-a apropiat de noi cu o mână în buzunar și cu o cupă de șampanie în mâna liberă.

— Era și timpul să faci ce trebuie, ticălosule.

Cei doi s-au privit cu zâmbetele pe buze și cred că prietenia lor începe să se nască.

— Ți-am spus că e a mea, Evans, a afirmat Braden cu pieptul umflat ca un păun.

Lloyd mi-a aruncat o privire de afecțiune, apoi a dat din cap și ne-a salutat cu paharul de șampanie.

— Da, e a ta.

Și-a întors privirea spre Braden și i-a întins mâna liberă, după ce a scos-o din pantaloni.

— Cred că noi doi am început cu stângul. Ce spui de o nouă abordare?

Braden l-a privit cu uimire, dar nu a ezitat să primească oferta cea nouă și și-au strâns mâinile.

Ne-am întors în restaurant aproape de finalul petrecerii, când Julia și Oliver se ocupau de tort. Iar când mama și Tammy, care stăteau una lângă alta, m-au văzut la brațul lui Braden și ciufulită, au început să țipe și au alergat spre mine.

Întreaga familie a aflat vestea fericită și pentru o secundă am crezut că am umbrit cea mai fericită zi din viața fratelui meu. Dar când m-a tras în brațele lui și mi-a spus cât de mult mă iubește, am căzut din nou pradă lacrimilor și i-am umplut cămașă de rimel.

Două ore mai târziu, am intrat în apartamentul lui Braden și l-am lăsat să mă conducă în dormitorul său.

— Ce căuta Helena aici? am întrebat amintindu-i de acea târâtură.

Iubitul meu a oftat și s-a dus la unul dintre dulapurile sale, începând să scormonească prin ele.

— S-a dat drept iubita mea și a cerut cheia apartamentului spunându-mi că vrea să îmi facă o surpriză. Nici măcar nu am auzit când a intrat, pentru că eram la duș.

— A încercat să te seducă? am întrebat, așezându-mă pe pat.

— Cam așa ceva și ghinionul a fost că tu ai venit în același timp. Am dat-o afară și am avertizat-o să stea cât mai departe de noi.

— Deci exista un noi? am chicotit aruncându-mi tocurile din picioare.

— Mereu a existat, iubito. Doar că eu mi-am dat seama mai târziu.

S-a întors cu fața la mine și mi-a zâmbind, apropiindu-se de pat cu un album foto. S-a așezat lângă mine și l-a deschis, iar eu mi-am sprijinit capul de umărul său.

A deschis prima pagină și am văzut o fotografie cu o fetiță mică.

— Mereu am avut o relație bună cu familia mea, în special cu Emily. Știu că nu par genul de bărbat care să se dea în vânt după copii, dar am adorat-o pe ființa aia din prima clipă în care mi-a strâns degetul și a gângurit.

Am dat la următoarea pagină și i-am văzut pe amândoi în aceeași fotografie.

— Știa totul despre mine și eu știam totul despre ea. Ea a fost cea care mi-a spus că nu o iubesc pe

Avery și că sunt cu ea doar din obișnuință. Când am plecat la facultate a fost cel mai greu lucru pe care l-am făcut. Sau, cel puțin asta am crezut până la accident. De fiecare dată când aveam ocazia mă duceam acasă și ea se enerva și uneori mă dădea afară pentru că o agasam.

A început să râdă și i-a mângâiat chipul de pe fotografie.

— Îmi era greu să accept că a crescut și că avea nevoie de intimitate. Când a fost diagnosticată cu cancer am crezut că cerul mi-a căzut în cap, a șoptit cu amărăciune.

M-am apropiat mai mult de el și mi-am lăsat mâna să alunece spre a lui. A mai dat o pagină, aducând la iveală alte fotografii.

— Apoi a urmat accidentul și lumea mea s-a distrămat. Mama și sora mea au murit, iar tatăl meu a devenit un alcoolic. Am crezut că o să mă afund și mai tare în nefericirea mea.

Am rămas tăcuți și l-am mângâiat pe degete, îndemnându-l să continue.

— Când ai apărut în viața mea, m-am luptat atât de mult să te ignor. M-am luptat din toată ființa mea ca să nu mă îndrăgostesc de tine, micuț.

Și-a întors capul și m-a privit cu zâmbetul său superb pe buze.

— Pur și simplu m-ai cucerit și m-ai făcut să ies din cochilia mea, Liv. Ești lumina de la capătul tunelului și o să îți mulțumesc veșnic pentru asta

Mi-a atins obrazul, dându-mi o șuviță de păr după ureche și m-a sărutat, lăsându-mi lacrimile să se prelingă pe obraji.

— Îmi pare rău pentru tot ce ți-am spus. Îmi pare rău că te-am alungat. M-am lăsat condus de frică și m-ai panicat cu fiecare încercare de a intra în inima mea. Dar ai fost acolo tot timpul, a șoptit aproape de chipul meu.

S-a întins spre noptiera de lângă pat, apoi mi-a pus în mână o cutiuță neagră.

— Deschide-o, m-a îndemnat.

Am ridicat capacul și inima mi s-a oprit când am văzut un inel cu un diamant pătrat, imens și strălucitor.

— Braden! am șoptit cu respirația tăiată.

A luat cutia din mâinile mele, apoi mâna mea stângă și mi-a strecurat inelul la locul său, potrivindu-se de minune.

— Știi că nu o să pleci niciodată de lângă mine pentru că nu o să te las. O să fii soția mea și o să fim împreună pentru totdeauna.

Am început să plâng și mai tare, mișcându-mi capul frenetic și m-am aruncat în brațele lui, prăbușindu-ne amândoi pe pat.

— Te iubesc atât de mult, am șoptit în scobitura gâtului său.

M-a strâns în brațele sale și a suspinat fericit.

— Te iubesc, Liv! Pentru totdeauna, a șoptit înaintea să mă sărute.

Epilog

Am ieșit din liftul care se mișcă mai încet ca niciodată și m-am îndreptat spre biroul lui.

Amanda s-a ridicat de pe scaun și mă privea speriată, cred că mai mult de apariția mea în urma ploii.

— Unde e? am mârâit printre dinți.

Secretara s-a uitat la mine, a înghițit în sec și și-a întins brațul.

— În sala de conferințe.

M-am îndreptat spre ușile duble de metal, cu secretara soțului meu pe urma mea și sper să fie înăuntru, altfel Braden Wright e un om mort.

— E complet vina mea! Am uitat să îi sun...

— Nu îi mai lua apărarea, i-am spus privind-o peste umăr.

Mi-am împins corpul într-una dintre ușile masive și am intrat în încăperea uriașă, unde bărbații din viața mea foloseau magia calculului.

— Mami!

Am răsuflat ușurată când l-am văzut pe piticul meu pe masa de sticlă, ținându-și mașinuța preferată în mână. Braden stătea în picioare, analizând câteva documente și mi-a aruncat un zâmbet spășit când mi-a auzit numele, iar tata mai avea puțin și se ascundea sub birou.

Am făcut un pas în sală, iar fiul meu a început să alerge pe masa lungă, apropiindu-se de mine cu brațele deschise și cu un rânet pe buze. Am dat un scaun la o parte și am așteptat să vină în brațele mele, ca să îmi calmez inima și să îndepartez paranoia.

— Mami, l-am ajutat pe tati la un proiect. I-am

făcut chiar și pe domnii ăia serioși să râdă. Îmi era un pic frică la început, dar bunicul a spus că sunt în stare să fac asta, a început să turuie fiul meu.

L-am strâns la piept și am răsuflat ușurată, depunând săruturi scurte pe capul lui și mulțumindu-i lui Dumnezeu că e teafăr. Și-a pus mâinile lui micuțe în jurul gâtului meu și mi-a chicotit în ureche.

I-am aruncat o privire muștrătoare soțului meu, care și-a ascuns ochii în hârtii, ca un laș.

— Domnul ăla mare și ursuz, care o să ne dea banii, a spus că o să fiu un om de afaceri mai mare decât tata și bunicul, a chicotit Ethan în fața mea.

L-am privit pe Braden și i-am văzut zâmbetul lărgindu-se, fiind extrem de mândru de puștiul său. Piticul s-a dat un pas în spate și mi-a prins chipul în mâinile lui mici și m-a privit cu ochii verzi plini de fericire.

— Am câștigat proiectul, mami! Acum o să am și mai mult timp să mă joc cu tati, a spus acoperind camera cu râsetul lui cristalin.

Am început să râd și l-am luat în brațe, ridicându-l de pe masă, apoi m-am apropiat de cei doi bărbați și mi-am sărutat soțul pe buze.

— Felicitări, am spus mândră de el.

Braden chiar a depus multă muncă în ultimii ani în compania asta și sunt extrem de mândră de el.

— Mulțumesc, iubito.

L-a privit pe fiul nostru cu căldură și i-a ciufulit părul, făcându-l pe micul blond să se încrunte.

— Atenție la păr. Încerc să cuceresc o fată și nu o să mă ajuți dacă îmi strici combinația.

Am început să râd împreună cu tata și Braden, în timp ce blondul nostru și-a încrucișat mâinile pe piept și a murmurat câteva cuvinte înțelese doar de el.

— Hai să mergem la o înghețată, scumpule. Mami și tati au de discutat.

Tata s-a ridicat de pe scaun și mi-a făcut din ochi, știind că ginerele său nu o să scape așa ușor de gura mea. L-am lăsat pe băiat jos și a fugit imediat lângă bunicul său. Când am văzut ușa închizându-se, m-am întors cu fața la Braden și i-am dat un pumn în umăr.

— Au! Pentru ce a fost asta? m-a întrebat începând să își maseze umărul.

— Pentru că aproape mi-ai provocat un atac de inimă. Ce naiba a fost în capul tău?

Se uită la mine de parcă aș fi fost o nebună scăpată de la sanatoriu, chiar dacă posibilitatea asta nu e exclusă după felul în care arăt în acest moment.

— Iubito, nu știu despre ce vorbești, a recunoscut cu nerușinare.

— Păi, imaginează-ți șocul meu când mi s-a spus că mi-a dispărut copilul, am spus încrucișându-mi mâinile în sân.

Gura lui s-a deschis și l-am auzit înghițind în sec, realizând cât de amnezic este.

— Tocmai am pus-o pe Emily în pat și Corey m-a sunat. Îl mai știi pe Corey, nu? Prietenul meu cel mai bun și nașul fiului tău? am mârâit lovindu-l din nou. Cel care trebuia să îl ia azi de la grădiniță?

— Iubito..., a încercat el să scape.

— Da, păi, Corey m-a sunat și mi-a spus *Hei, Liv, ești sigură că nu l-a luat nimeni altcineva pe Ethan? Am ajuns la grădiniță și mi-au spus că e posibil să îl fi luat unul dintre angajații lui Braden.*

L-am privit pe soțul meu, care se transforma într-un iepure urmărit de lup și ar fi vrut să scape.

— Am uitat să anunț, a recunoscut.

— O, deci tu ai uitat și nu Amanda, am spus amintindu-mi de încercarea secretarei de a-l salva.

Și-a lăsat capul în jos și i-am văzut zâmbetul amuzat. Toată chestia asta îl amuza, în timp ce pe mine m-a panicat peste măsură.

I-am mai dat un pumn în umăr și l-am făcut să mă privească.

— E posibil să îl fi luat? De ce nu erau siguri că l-ai luat tu, Braden?

S-a așezat pe scaunul său și a oftat cu putere.

— Pentru că am niște angajați idioți.

— Da, păi nu sunt mai idioți decât tine, am afirmat, lăsându-l să mă tragă în poala sa.

— Știi la ce m-am gândit prima oară când l-am auzit pe Corey?

Zâmbetul i-a dispărut într-o fracțiune de secundă și și-a strâns degetele pe șoldurile mele.

— La prima ta răpire, a șoptit.

Am încuviințat din cap și i-am privit chipul cuprins de vinovăție.

— Mi-ai promis că nu o să lași compania să intervină în familia noastră, Braden. Dacă fiul sau fiica mea mai trec vreodată prin așa ceva, îi iau și te las pe tine cu firma ta nenorocită.

Aș putea să jur că a pălit. M-a privit cu hotărâre și m-a strâns în brațele sale cu putere.

— Îți jur că nu o să se mai întâmple! Eram stresat cu tot proiectul ăsta și Ethan și-a dorit mult să fie prezent. A muncit cot la cot cu mine în ultima lună și merita să fie aici și să facă parte din prezentare.

Am oftat și l-am iertat imediat, amintindu-mi de nopțile pierdute din living deasupra foilor cu idei.

— Să nu mă mai faci să trec prin așa ceva nicio dată, l-am amenințat, trăgându-l de cravată.

— Îți jur, mi-a promis cu zâmbetul pe buze și m-a sărutat.

Viața noastră împreună e absolut ideală și nu aș schimba-o cu nimic în lume.

Braden mai are uneori coșmaruri despre accident, dar cu timpul și cu apariția lui Ethan, numărul lor s-a mai redus. Apoi a urmat Emily și a uitat complet de suferința accidentului.

— *Braden, îmi pare rău că vă întrerup partida amoroasă, dar a sunat Lloyd. A spus că are o problemă și trebuie să îl ajuți.*

Șatenul a gemut și a rupt sărutul, apoi s-a aplecat peste birou și a apăsă pe butonul telefonului.

— Ce a mai făcut idiotul? a întrebat cu un oftat.

— *E la închisoare.*

M-am întors și l-am privit pe Braden, iar el pe mine, apoi am început să râdem în același timp.

Am ieșit împreună din sala de conferință și ne-am apropiat de lift.

— Sper doar că nu s-a dat din nou la fiica sau la femeia unui politician, a sperat soțul meu.

— Poate ar trebui să îl lăsăm acolo. I-ar prinde bine o noapte la răcoare.

A zâmbit și a apăsă butonul liftului, încercând să nu se gândească la propunerea mea.

— Dacă l-aș mai urî, cred că i-aș plăti pe polițiști să îl țină cât mai mult.

Am început să râd și am intrat în ascensor, gândindu-mă la prietenia lor.

Braden și Lloyd au făcut multe progrese în ultimii cinci ani. Nu au o prietenie atât de solidă cum e cea dintre fratele și soțul meu, dar se apropie destul de mult.

Când am ajuns în subsolul clădirii, Braden a dezactivat alarma mașinii și mi-a deschis portiera, apoi a înconjurat mașina cu zâmbetul pe buze și s-a urcat pe locul șoferului.

— Te las acasă. Să ai grijă de fetița mea!

Am zâmbit și m-am aplecat spre el, sărutându-l pe obraz.

Zece minute mai târziu, m-a lăsat în fața blocului și a plecat să salveze fundul lui Lloyd, după ce m-a sărutat prelung. M-am strecurat prin ușa deschisă de portar și m-am îndreptat spre apartamentul meu.

— Doamnă, m-a abordat menajera imediat ce am intrat pe ușă.

— A sunat domnul Chase și v-a transmite că schițele sunt pregătite. V-am lăsat și poșta pe măsuta din sufragerie.

Am zâmbit și i-am pus o mână pe umăr, urcând prima treaptă.

— Mulțumesc, Abby. O să mă ocup mai târziu de corespondență.

Am urcat scările și m-am îndreptat spre camera fetiței mele, deschizând ușor ușa și strecurându-mă înăuntru.

Am închis ușa în spatele meu cu atenție, ca să nu o trezesc pe micuță și m-am apropiat ușor de pătuțul din mijlocul camerei, zâmbind. Micuța mea blondină dormea pe burtă cu fundul în sus. M-am lăsat în genunchi și am mângâiat-o ușor pe cap, adorând această micuță ființă.

Viața mea e perfectă, așa cum mi-am dorit. Îl am pe bărbatul pe care mi l-am dorit mereu, doi copii minunați și slujbă de vis.

Nimic nu putea să îmi umbrească fericirea.

Niciodată.

Iubiri de neuitat / Ivo Dima
Volumul 1, Jocul iubirii
Timișoara: Stylished 2019
ISBN: 978-606-9017-43-2

Editura STYLISHED
Timișoara, Județul Timiș
Calea Martirilor 1989, nr. 51/27
Tel.: (+40)727.07.49.48
www.stylishedbooks.ro

Tipar: Artprint București

Ivo Dima
IUBIRI DE NEUITAT

Volumul 1

JOCUL IUBIRII

Olivia Ashford are tot ce își poate dori o fată, mai puțin atenția tatălui ei. Furia și durerea o împing să facă lucruri nebunești, de la sfidarea până la a avea sentimente interzise față de bărbatul care trebuie să o protejeze.

Braden Wright a trecut prin iad pierzându-și inima sau cel puțin așa a crezut până o întâlnește pe ea. De la prietesa lui tati, Liv se transformă treptat în femeia pe care și-o dorește alături pentru totdeauna. Dar gheața din jurul inimii sale îl determină să o țină cât mai departe de el, iar Braden va face orice îi stă în putere pentru a-și proteja zidul de gheață.

Amândoi sunt aruncați într-un joc al iubirii pe care pot să îl câștige doar împreună.

ISBN general 978-606-9017-42-5
ISBN vol. 1 978-606-9017-43-2

9 786069 017432

